

Issued on 17-11-'59

Volume. III

No. 5



6th March, 1959.
(Friday)

Andhra Pradesh Legislative Assembly Debates OFFICIAL REPORT

Part II—Proceedings other than Questions and Answers

CONTENTS

	Pages
Budget for 1959-60—Voting of Demands for Grants ...	384-404
Demand No. XXIV—Industries—Rs. 1,68,66,200	
Demand No. XLII—Capital outlay on Industrial Development (Road Transport Corporation) —Rs. 2,98,31,800	}
—Passed	
Business of the House ...	404-406
Budget for 1959-60—Voting of Demands for Grants ...	406-468
Demand No. XXV—Other Miscellaneous Departments —Rs. 1,29,94,500 —Not concluded	
Business of the House ...	468

NOTE: * at the commencement of the speech denotes confirmation not received in time from the Member.

THE
ANDHRA PRADESH LEGISLATIVE ASSEMBLY
DEBATES

[Part II—Proceedings other than Questions and Answers]
OFFICIAL REPORT

*Thirty-ninth day of the Eighth Session of the
Andhra Pradesh Legislative Assembly*

ANDHRA PRADESH LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, the 6th March, 1959

The House met at Half Past Eight of the Clock

[MR. SPEAKER IN THE CHAIR]

QUESTIONS AND ANSWERS

(SEE PART I)

BUDGET FOR 1959-60

VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS

DEMAND No. XXIV — Industries Rs. 1,68,66,200

DEMAND No. XLII—Capital outlay on Industrial
Development (Road Transport Corporation)

Rs. 2,98,31,800

*(ముఖ్యమంత్రి) శ్రీ యన్. సంజీవరెడ్డి : అవ్యక్తమనాశయా. నిన్న పరిశ్రమలకు సంబంధించిన డిమాండుపై 1 రి గురు సభ్యులు వాల్గొన్నారు. కొందరు చాలా ముఖ్యమయిన సలహాలను చేశారు. వారిసలహాలను జాగ్రత్తగా చూసుకున్నాము.

Smt. Masooma Begum (Pathergatti): May I request the hon. Chief Minister to speak in English because he has already delivered 3 speeches in Telugu, and we would at least like one in English.

Sri N. Sanjeeva Reddy: If the Speaker has no objection, I do not mind speaking in English.

Mr. Speaker: You can give a gist in English, but let the speech be in Telugu.

Smt. Masooma Begum : Already, he has delivered three speeches in Telugu and we have been sitting here quietly and patiently. Now, the others should sit here quietly and patiently.

Mr. Speaker : You may speak in Telugu and give a gist in English, as I have already said.

Sri N. Sanjeeva Reddy : Thank you, Sir. I shall make such a speech in Telugu that she will understand, here and there.

వలుపువసభ్యులు చాల ఉపయోగకరమైన సలహాలు యిచ్చినారు. చెన్నారెడ్డిగారు చర్చ ప్రారంభము చేశారు. వారు అనుభవపూర్వకముగా చెప్పారు ప్రాధికారాల్లోని మనుష్యులగురించి, పరిశ్రమలగురించి బాగా తెలిసినవారు నేనుకొత్తవాణ్ణి వారిద్వినసలహాలు బాగున్నవని కాని ఈ సలహాలు వారు ముంద్రవర్గములో ఉన్నపుడు యిచ్చివుంటే ఎంతో బాగుండేది. దా అనిపించింది నాకు ఇప్పుడయిచ్చిన సలహాలు అప్పుడు ఎవరిచేయబడతాయి. దానినే తేమంగా వుండేదిదా! ఈ పరిశ్రమలస్థితి ఇట్లా వుండేదా అనిపిస్తుంది. అప్పుడు తోవలేదేమో. ఇప్పుడు opposition benches లో టూర్స్ వన్నె సరుకావసరే వారికి ఈ సలహాలు తోచివుంటువని అనుకోవటాను. వారు సలహాలు చేయక మునుపే నేను కొన్ని పాటించాను. కొన్ని చర్యలు వుద్దుకొన్నానని చెప్పడానికి గర్విస్తున్నాను. ఇక్కడి వ్యక్తులను, పరిశ్రమలను అర్థము చేసుకొనటానికి రెండేళ్ళు పట్టించని చెప్పాను. ఈ demand ను move చేస్తున్నప్పుడు ఎవరికి ఎక్కడ బాధపెడుతామోచని, బాగ్రత్తగా చూతున్నానని చెప్పాను. ఎవరివద్ద నుంచి వచ్చినవైనా మంచిసలహాలు అయితే అంగీకరించాలి అని అనుకోవటం వచ్చాను. వీటిలో Regional imbalance వుంది. ఇక్కడి మనము చాలా పరిశ్రమలు లేవని అందరూ అంటున్న విషయమే కాని కొత్తవికట్టించి మిమ్మీ కాదు Private sector మంచిదా, public sector మంచిదా అని చెన్నారెడ్డిగారికి సందేహము వచ్చినది. అనుభవము కలిగిన పారిశ్రామిక వేర్తలను ఈ పరిశ్రమలను నిర్వహించుటకు వేస్తే మంచిదికాని, ప్రభుత్వ ఉద్యోగస్థులను నియమించడము మంచిదకాదనే సందేహమును వెలిబుచ్చారు. 20 ఏళ్ళ అనుభవము చూచిన తరువాత కదా ఇప్పుడు మనము తీసుకొంటున్నది! 20 ఏళ్ళ నుంచి వారి కేటలతో వున్నది. పరిశ్రమల స్థితి ఎట్లావుందో చూస్తూనే ఉన్నాముకదా? అనుభవము కలిగిన ఉద్యోగస్థులను పెట్టిన వారిమీద, వారి services మీద మన control వుంటుంది. అవకాశవకలు ఉరుగకుండా వీలు అవుతుందేమోననే ఉద్దేశముతో మార్చాము. సిండ్రిఫ్యాక్టరీనిబాగా వడపడము లేదా? Technical knowledge కలిగినవారు కావలెనంటే తీసుకొంటాము.

Public sector లో ఉద్యోగస్థలచేత నడవడం ప్రమాదకరమనే వాదనతో నేను పక్షవించలేకుండా వున్నాను. నష్టము వచ్చినా ఉద్యోగస్థలద్వారా నడిపించుకొనుట మంచిదిని నా అభిప్రాయము. అధికారాలు మనచేతిలో వుంటాయి. పారిశ్రామిక వేత్తలు 20 సం॥ ల నుంచి ప్రయత్నము చేశారు. fail అయినారు. ప్రజల యొక్క డబ్బు వృధా అయింది. కాబట్టి పీల్లెనంత వరకు ప్రభుత్వమే స్వాధీనము చేసుకొని నడవడానికి నిశ్చయించుకొన్నది. Experts to be consulted అన్నారు. I think I have already taken that step. మొగు అన్ని తెలుసునని మేము చెప్పడము లేదు. అన్నీ తెలియక పోవచ్చునని ఎవరింగముగా చెప్పుచునే వున్నాను. పీరికి ఏమీ తెలియదని సరళింపగా రావుగారు ఆక్షేపించారు. గారుమాడ ముఖ్యమంత్రి కానప్పు వారు గ్రామము సర్కళ్లలా? మనమంతా ప్రజలచేతి ఎన్నుకోబడిన వారలము. మనకు అన్ని నిబయాలు తెలుసును అని అనుకోంటే ఏమీ లాభము? We take the assistance and advice of the experts. We are politicians and elected by the people—representatives of the people.

We have already constituted an advisory committee with experts like Ramakrishna from Andhra Pradesh and other experts from Bombay and Delhi. I have taken on the committee almost the maximum number of people who have got varied experience. The Committee is constituted. It has met already thrice. Wherever there is doubt, I am referring that subject to the Committee. They go to the industry; they see the industry; study that problem and then come with a report. After that, we take a decision.

Advices ఇవ్వడానికి experts తో కూడిన ఒక సలహా సంఘము వుంది. అది చాల మంచి కమిటీ. ఎవరైనా పేర్లవారు మంచి సలహాలు యివ్వడానికి సిద్ధముగా ఉంటే వారి పేర్లనుకూడ ఆ కమిటీలో చేర్చవచ్చు. దానికి limit ఏమీలేదు. కాని ఇప్పుడువున్న experts చాలు అనుకొన్నాము. అప్పుడేవారు 2, 3 sub-committees ను కూడ వేసి పరిశీలించి కొన్ని సలహాలు యిచ్చారు. వారిచ్చిన సలహాలలో ఎంతవరకు పీలున్నదీ ఆలోచిస్తున్నాము. Alcohol చాల తక్కువరేటులో ఇస్తున్నారని అన్నారు. Alcohol factory నూటికి మూడు పాళ్ళు ప్రభుత్వానిదే. అందులో ఎవ్వరికి shares లేవు. బోధన్ లో Power alcohol factory ఒకటి ఉంది. ఈ Power alcohol ను Sir Silks వారికి సరఫరా చేస్తున్నారు. హైద్రాబాదు మార్కెట్టులో loose గా ఒక్కొక్క గాలను రు 1-8-0 కి రు 1-12-0 కి అమ్ముతున్నారు. మనము ఈ Sir

Silk వారికి supply చేయవలసిన period గడువులోయినట్టి. రిపోర్ట్ చేసిన నిరుటి సంవత్సరానికి ముగిసింది. Re-examination పోరగా, ధరలు పెండానికి ఒక Board Member ను పంపాము. ధరను ఎంపడానిలో అది ఒకటి వుంది—పంచవచ్చును అని సూచన యిచ్చారు. ఆ సూచనకు ప్రభుత్వం అంగీకరించింది. 4 అడాల్స్, 6 అకాలోల్స్ పంపడానికి అనుబంధం ఉన్నాయి. ఈ విధముగా పెంచినే లక్షల మీద ఆదారముగా వుంటుంది.

శ్రీ బి. ఎల్లారెడ్డి (బుగ్గారం): ఎప్పుడు ఎంత ఇస్తున్నారు?

శ్రీ యన్. పంజీవరెడ్డి: ఎప్పుడో చేసిన agreement ప్రకారము 14 అకాలరు యిస్తున్నారు. ధరను పెంచటానికి "మీకు అధికారము ఉంది" పూలు అనడముతోనే నిద్రనుంచి మేల్కొన్నట్లు అయింది. పాం agreement సీసీ గానూ. ధర ఎక్కింపడానికి ప్రభుత్వానికి ఎప్పుడు అధికారం వుంది అంటే Sir Silk వారి సమ్మాన్సి డిగిలొయి, అంఖాలు వస్తుంటే దివ ఎక్కడడానికి అధికారము వుంది. మైసూరులో రూ 1-2-0 కు కొంటున్నారు. ఇక్కడ 0-14-0 ధర మాత్రమే వుంది. మీకు యివ్వము, బాగుంటే ఎక్కువ ధరలు అమ్ముకొంటామని అనడానికి వీలులేదు. కానీ ఆ factory ల తయారైన power alcohol అంటే మనకు కావలసినది ఉంటుంటే మిగిలినదంతా వారికి అమ్మవలసినదే. కొన్నాళ్ళ తరువాత ఈ power alcohol ను 10 లక్షలకు పెంచుకొనుకోండి. అప్పుడు తయారైన produce అంతా ఎక్కువ ధరగా చేయవలసినదే. రిపో contract చేసుకొన్నారు. 1 సంవత్సరాలకు, 10 సంవత్సరాలకు contract ముగియ వలయునుకదా!

Even that additional quantity produced we are obliged to supply under the contract. Some time-limit must be there. But here is a contract without any time limit. It is a present to me by Dr. M. Channa Reddy.

మార్చడానికి అధికారము ఏమైతూ ఉన్నదేమో Legal Department వారు examine చేశారు.

Sri R. Narayana Reddy (Bhongir): Why does he not say, colleague or predecessor, in the Congress Government ?

Sri N. Sanjeeva Reddy: Yes, it is true. If Mr. Narayanareddy has raised it, I would have given a different reply. It is only last week that he (Dr. M. Channa Reddy) joined the good company of Mr. Narayana Reddy.

Mr. Speaker : He has not joined.

Sri N. Sanjeeva Reddy : It may be so, Sir. But they both form part of the opposition.

గను ప్రభుత్వము అధికారములో వుండనికాదు. వారు raise చేశాడు కాబట్టి చెప్పుకున్నాను. ధరలవిషయములో 3, 4 సార్లు Cabinet లో discuss చేశాను. ఈ విషయము మిగిలిన మంత్రిలకు కూడ తెలియాలి అనే ఉద్దేశములతో Consult చేశాను.

I thought every colleague of mine in the Cabinet must know about a decision like this.

దీనిని మార్చడానికి అవకాశము వుందా లేదా అని Legal department ను consult చేశానుని మనవిచేశాను. Legal department కే కాదు. Advocate General కు కూడా పంపించి తెలుసుకొన్నాము.

ఏమంత్రం ఇప్పుడు మార్చడానికి సందులేదు. పోనీ Legislature వారు మార్చడానికి పిలుస్తూ అని ఆలోచిస్తేకూడా పిలుస్తుంటులేదు. It is a contract, we cannot change it except with the concurrence and permission of the President of India, పరిశ్రమలను ప్రోత్సహించాలంటే, ధరలు కొంచెం తక్కువగా ఉండటమే మంచిదని శ్రీమంత్రి ప్రభుత్వంవారు సలహా ఇచ్చారు. నేనుకూడా ధర కొంచెం తగ్గించి ఉంచడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. Market లో, loose గా అమ్మేదానిని bulk supply లో అదే ధర ఉంచలేము. Normal గా bulk supply కొనేవాళ్లు తక్కువధర కే కొంటారు. అందుకు అంగీకరిస్తున్నాను. ఏదో నాలుగణాలు తక్కువగా ఉంచవచ్చుకాని ఇంత షేడూ ఉండడానికి ఏము అంగీకరించమని, notice ఇచ్చాము. మీనుండి ఈధర charge చేస్తున్నామని చెప్పాము మీకు వింక్లు తీసి వారు అన్నారు. ఎప్పుడైనా power Alcohol ధర పెంచినే arbitration కు పోవాలి. ఆ arbitration దేనిమీద base చేసి వారు Judgment చెప్పాలి? Contract లో కొన్ని conditions ఉన్నాయి. ఆ factory Sir silk యొక్క (లాభాన్ని తీసుకొని, దానిలోని) లాభనష్టాలను తీసుకొని, అక్కడ లాభం వస్తేనే ఈధర పెంచాలి. ఇంకా అక్కడ లాభం రావడంలేదని తెలుసు. ఈ clause వైస arbitration కు పంపి లాభమేమిటి? What is the point of sending it to arbitration when there is a clear clause. "When only that factory makes some profits the price can be increased." నేను ఇంకొకటికూడా అడిగాను. "Suppose we mortgage the secretariat; has not somebody got the right

to change it? Legislature కు ఉందినే నా ఉద్దేశం. కాని దానికూడా కొన్ని ఇబ్బందులు ఉన్నాయి. అప్పుడు ఎట్లు ప్రాముఖ్యార్థి, సహా ప్రాముఖ్యార్థి నాకు తెలియదు. కాని agreement కడలానికీ పీలులేని కడలాగా, చాలా tight గా ఉంది. దానికి చెన్నా రెడ్డిగారు నన్ను ఆ పీలులే వేమీ ఉన్న గలను. I wanted to avoid all this, I did not want to... ఏదో ఏదో చెయ్యాలికాని, ఇక్కడ అంశా చెప్పకోవడం దేనికి? రద్దులో, రిడ్యూషన్ ఎందుకని చూస్తే, వారె ఎందుకు హెచ్చించలేదని అంటే, గణి పరిస్థితి అయ్యింది! కాని చెబుతున్నాను వారికి. ధర హెచ్చించినట్లు notice ఇచ్చాము.

శ్రీ ఆర్. నారాయణరెడ్డి : ఆ contract ను scrap చేసే విధిని ఉన్నానా ఉంటే ఆలోచించండి.

శ్రీ ఎన్. సంజీవరెడ్డి : దానిని legislation ద్వారా scrap చేయడానికి పీలున్నదా అని కూడా ఆలోచించుము. not through Government order. Contract ను break చేయడం అవుతుంది. కాబట్టి legislation చేయాలన్నా సరే President permission కావాలి, ఇంకా ఏమో కావాలి. కాబట్టి ఈ విషయం అంత సులభంగా లేదు. That point is further being examined. ఇంతలోపల వారు అంగీకరిస్తే సరి, లేకపోతే 'if you don't accept, at least increase up to annas 2 or 3 or 4 or something' పెంచడానికి అధికారం ఉన్నది కాబట్టి చెప్తున్నాము అని చెప్పాము I have told them already. This aspect was examined. దీనికూడా కొన్ని అడ్డాలు ఉన్నాయి అంటున్నారు. ఫ్లోరీ దగ్గరనుంచి ఆమాదిం కావాలని అంటున్నారు. It is being examined any way. That is the last resort. ఇంతకుమించి మనం చేయగలిగింది ఏమీలేదు, చాళ్ళకు legal గా ఏమీ ఏర్పాటున్నాయో? ఇంకా ఏ ఇబ్బందులున్నాయో అని examine చేస్తున్నాము. ధర హెచ్చించినట్లు notice ఇచ్చాము. "We are going to collect this" అన్నాము. ఈ రకంగా ఎన్ని తగాదాలలో ఉంది. బోధనలో ఒక Co-operative Sugar Factory కావాలన్నాడు. చాలా సంఘోషం, చిక్కారు, శ్రీకాకుళం వారు డబ్బు వసూలు చేసుకొన్నట్లు బోధన వారుకూడా share capital త్వరగా వసూలు చేసుకుంటే, అక్కడ sugar factory పెట్టడానికి ఏలాంటి ఆశ్చర్యం లేదు. దానికూడా Government of India కు ప్రాతిపదికను కొందాము.

"Contribution by factories to political parties is bad" అన్నారు. న్యాయమైన truth చెప్పారు. దానిని ఎవరైతే కాదనగలం? ఈనాడు చెన్నా రెడ్డిగారు ఎన్నో మంచి విషయాలు చెబుతున్నారు. ఏడు సంవ

శ్వరాలక్రమం ఈ విషయాలు చెప్పివుంటే ఎంత బాగుండేది? అని నాకు అనిపిస్తోంది. Floor Cross చేసిన ఏదాచాతనే ఈ సత్యాలు తెలుస్తాయా? ముందు ఎందుకు తెలియలేదు? అని అడుగుతున్నాను. Human being is the same, whether he is in the opposition or in the Government Party wherever he is. Some simple facts like this, will have to be admitted by any body Mr. Speaker sir, to which ever party he may belong; some honest truths will have to be admitted. ఎంత బాగుంటే ఇది రాజకీయ పార్టీలకు ప్రభుత్వ పరిశ్రమల share నుంకాలనుంచి ఇవ్వబడదని నేను అంగీకరిస్తున్నాను. ఈ factories ఏ విధంగా పనిచేస్తున్నాయో అర్థం చేసుకోవడానికి నాకు రెండు సంవత్సరాలు పట్టింది. Poor people కి, leper clinic కి, elementary school కి ఇస్తామని అంటుంటే నాకు అర్థం లేదు. రాజకీయ పార్టీలకు ఒక్క రూపాయకూడా ఇవ్వరాదు. I have issued orders last year, that every Government representative whether he is Government officer or nominated man should oppose ti tooth and nail, and see that it is not given. That circular was issued by me last year. ఇప్పుడు చెన్నా రెడ్డిగారు చెప్పిన తిరుపాణగాని నాకు జ్ఞాపకం రాలేదు. ఎక్కడ ఏమీ జరుగుతున్నదీ తెలియకపోవడానికే నాకు రెండు సంవత్సరాలు పట్టింది. ప్రభుత్వ ఉద్యోగి ఎవరయినా దీనిని oppose చేయాలని ప్రభుత్వం circular జారీ చేసింది. It is a circular to all Government Directors. వ్యక్తిగతంగా ఎవరికో, రహస్యంగా చెప్పింది కాదు. Government has issued a circular to every Government representative in a factory. ఏలాంటిదబ్బు అయినా సరే—మనకు majority shares లేనిచోట్ల మనవాడు ఒక్కడే ఉండవచ్చు, మిగిలినవారు వదిమంది ఉండవచ్చు; అలాంటిచోట వారు ఇప్పుకొంటే ఇచ్చుకొంటారు. At least in some factories majority of Directors మనం వారు ఉన్నచోట్ల ఏలాంటిదబ్బు అయినా సరే....

శ్రీ ఆర్. వి. రామకృష్ణంరాజు (వడమలపేట): ఎవరయినా ఇచ్చారా?

శ్రీ ఎన్. సంజీవరెడ్డి: ఈవద్దకులు ఉన్నాయని ఏడుపళ్ళ క్రిందటనే చెప్పి, చేయించిఉంటే ఎంత బాగుండేది? అని నేను చెప్పింది దేనికి? ఇక్కడ అలవాట్లు ఉన్నాయి. కాబట్టే ఆవద్దకులు అరికట్టడానికి last year circular issue చేయించినందుకు సంతోషిస్తున్నాను. ఇకముందు ఇలాంటివి జరగడానికి వీలులేకుండా చేస్తాను అని చెబుతున్నాను. గతసంవత్సరంనుంచి ఏమైనా

ఉంటే కలిసి మాట్లాడుకొందాము. (3) చెన్నై లో గాన point out నాకు అన్నింటికంటే అప్పుర్యాన్ని తిరిగిచిందే కాకుండా, పాపం తెలియనివారు; ఈ కెలంగా రాంపురం లు తెలియనివారు, కెలంగా లో factories తెలియనివారు చెప్పారంటే ఎమీ కంపెనీకి అది ఎప్పుడు చెన్నై రద్దీ గారు చెప్పడం నాకు అన్నింటికంటే అప్పుర్యాన్ని చెప్పడం ముఖ్యవిషయాలు అం అ.

(4) రాజగోపాలనాథులపేరు గారు చెప్పాడుగాని చివరకు ఈ sugar factory ని ఎవరికి చెప్పారు. నేను కూడా అట్లాంటిది చెప్పింది కానీ సభ్యులు, చిన్నానుకొల్లా నిర్ణయంగా sugar factory కావాని అంటే ఎప్పుడు నేను కూడా ఒక్కొక్క ఎట్లాగయినా అప్పుడం చెప్పి (5) రాజగోపాలనాథుల ప్రాంతంలో చివరకు; చెప్పారంటే అది అప్పుడం చెప్పాడంటారు. That was my feeling. ఆ విషయం decide చేయడం ప్రమాది అంటే అట్లాంటిది. రాంపురం లో కానీ sugar factory ఎక్కడంటారు. అప్పుడు అప్పుడు చెప్పాయి. అప్పుడు ప్రాంతంలో sugar factories ఉంటాయి. అప్పుడు వాళ్ళు కూడా పూర్తిగా ఉన్న సమాఖ్యలో కానీ ప్రకటించారు. అప్పుడు అక్షయ ఇచ్చింది. I would have immediately sanctioned one Sugar Factory at Chittoor out of the two granted by Government of India. ప్రభుత్వానికి తెలియకుండానే Chittoor Sugar Factory President గారు పోయి "నాకు మూడవ స్థానం ఇవ్వండి" అంటే ఎంతకం వెట్టి వచ్చారు. How can I rob this on him and on Chittoor district? When the President of Chittoor Sugar Factory goes and says "I am satisfied if third place is given to me", how can I force. Therefore, I was helpless. ఏ President బప్పుకున్నాడు? అసీ ప్రస్తుతము, please put up the file అన్నాను. Secretariat లో Vizag and Srikakulam కు ఇచ్చామంటే, చిత్తూరుకు ఎందుకు ఇవ్వలేదని ప్రశ్నించాను. చిత్తూరు Sugar Factory President గానీ తమకు 3rd place ఇస్తే చాలునని బప్పుకున్నట్లు చెప్పారు. I did not believe that the President of Chittoor Co-operative Society would go and sign and ask for a third place; and I got the file. I am surprised and shocked to see that the President betrayed Chittoor and said that third place is enough for him.

Sri R. B. Ramakrishna Raju : Is it Central Bank, Sir ?

శ్రీ ఎన్. సంజీవరెడ్డి : No Sir, I am talking of Co-operative Sugar Factory and not bank. నన్ను తప్పవడితే ఏమి లాభం ? When the President himself says that he is satisfied with 3rd place, I immediately accepted that and said "all right." నిన్నూరు వెనుక బడ్జెట్ ఇట్లా అని నాకు తెలుసు. కాని నన్ను తప్పవట్టి లాభ మేమిటి ?

శ్రీ సుదర్శనరావు, శ్రీ చిన్నప్ప, శ్రీ ముత్యాలరావు మొదలైన వారు Cottage Industries ఎక్కువచేయాలని చెప్పారు ఒక పెద్దపరిశ్రమను ఒక చోట పెట్టి గ్రామగ్రామానికి మనం ఏమీ ఇవ్వలేము. కాబట్టి Cottage Industries ని ఎక్కువగా అభివృద్ధిచేయాలనే నా ఉద్దేశం కాని ఏదో పడిపోయిన politician ను re-habilitate చేయడానికి ఈ Cottage Industries కావాలనే విధంగా నర్సింగరావుగారు మాట్లాడారు. అనుభవం తక్కువ, Cottage Industries మీద నమ్మకం లేదు. Gandhian methods, hand pound rice, soap వగైరా గురించి వారి కేమీ తెలుసు ? ఒకేసారి పై politics లోకి jump చేసిన politician అయిన. He is a young man who came just to the top over-night, గాంధీ రాజకీయాలలో పడి ఈ soap making, hand pounding చేసినవారై తే శాలుసు. వారు అంతా fallen politicians to be re-habilitated

They have religious faith in hand-pounding rice, soap-making, etc. They have not asked for a seat in the Legislature; they are not hankering after a minister-ship: all that they say is 'give us an opportunity to do like this. We will employ some thousands.'

వాళ్ళకు ఒక పూలమాల వేసేవారు కూడ ఎవరూ ఉండరు, ఏదో అంబర చర్చా పెట్టుకొని చేస్తూన్నప్పుడు వస్తేకొంత సప్టం వస్తుంది.

We can never compete with machinery. Hand-pounded rice cannot be sold at the same price as mill rice or hand-spun cloth cannot be sold at the same price as the mill cloth, but with some religious fervour they are doing it. They have done it for 20 or 30 years. They are not fallen politicians; they are pure and simple politicians. If the Government or the co-operative society loses a little it does not matter. I am afraid Sri Narsingarao has not understood the economics of this sector.....

శ్రీ పి. నరసింగరావు (హుజూరాబాద్ - జనరల్): గౌరవనీయ మంత్రిగారు ఉన్నవాణ్ణి నేను.

Sri N. Sanjiva Reddy: Still, if he has not understood, it is worse.

బస్సురూట్ల నేషనల్ జేషన్ గురించి కొంతమంది మిస్ట్రులు చెప్పారు. దానివిషయమై కార్పొరేషన్ వారిని అడిగి rough idea అప్పిస్తానని చెప్పి నేను చెప్పాను. They have given me some indication. వారు కూడా correct గా చేశారని కాదు. I think ultimately Government will have to tell them. కార్పొరేషన్ కే సంపూర్ణాధికారం ఇవ్వబడినది ప్రధుత్వానికే పూర్తి అధికారం ఉండాలని నిరవసరములు చెప్పారు. I agree Government must have a voice. If they are going wrong, Government will have certainly to correct them. ఈ బస్సులను జాతీయం చేయటానికి rough గా 10 కోట్లు అవునునని వారు చెప్పారు. It will take about 8 to 9 years. They have phased the programme.

Here is a tentative programme drawn up by them. Kistna District- they hope to complete with an additional capital of Rs. 50 lakhs in the years 1958-59 and 1959-60. 1958-59 is almost over; there are only another 24 or 25 days. In 1959-60 with an additional capital of Rs. 50 lakhs they hope to complete it. They hope to take up West Godavari partly in 1959-60 along with Kistna in the next year with an additional Rs. 1 crore. In 1960-61 they hope to complete the whole of West Godavari with additional Rs. 40 lakhs. That means, West Godavari and Kistna they hope to complete bus nationalisation with nearly Rs. 2 crores in the second year.

East Godavari and Guntur in 1961-62 — Additional Rs. 1 crore.

Guntur and Nellore in 1962-63 — Additional Rs. 1 crore.

Nellore and Chittoor 1963-64 — Rs. 1 crore

Kurnool and Cuddapah 1964-65 — Rs. 1 crore.

Anantapur and Visakapatnam — 1965-66 — Rs. 1 crore.

The number of vehicles wanted is 1500 and they want Rs. 8 to 9 crores. This is the tentative programme. I do not think they have yet drawn up the routes.

ఈ రూటు ఆ రూటు అనే వర్ణనీకాకుండా, ఒక కార్యక్రమం ప్రకారం చేస్తారు. మొత్తం 1500 బస్సులు కావాలని ఉంటుంది. 8, 9 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చు అవుతుంది. వీలైనంత త్వరలో ఒక ప్లాను ప్రకారం ఇదంతా జరుగుతుంది. శ్రీ వాసువ దేవనాయక్ గారు పరిశ్రమలగురించి చెప్పారు.

He also made a mention that Bengal Coal is much cheaper than Kothagudem coal and asked whether we could not reduce the capital cost. Here, it is almost a nationalised industry. The amenities given here, I am told, are by far better than those in the other coal fields, whether buildings, scales of pay or other amenities. Everything, compared to other coal fields, I am told, is by far better. If we want to make the coal cheaper, we will have to cut down some of the amenities, which, of course, we are not prepared to do. The only possibility of making coal cheaper than the Bengal coal is through increased production. We are making efforts to increase production so that the cost of coal may come down and so that it may compare favourable with coal from other areas. But we are having an advantage. In the whole of South India, there are no coal fields. Therefore, though the cost of production and the cost of coal are a little higher, the transport costs are saved. The transport of Bengal and Bihar coal to the South is costing crores of rupees; that is saved by the consumers. So, even though the price is slightly higher here, it is cheaper than the Bengal or Bihar coal for consumers in South India in as much as they can save the transport costs. We are, as I have already said, trying to increase production also. In the coming two years we are trying to increase the production from 2 million to 3 million tons. We have reached the target of 2 million tons in the past one year, which is a good increase and in the coming two years we will have to increase it to 3 million tons. We have just started new pits at Kothagudem. I visited Bellampalli also recently; the production there is going up very well and I am sure we are going to reach the 3 millions target in the next two years. Then, perhaps it will be a little cheaper.

సాగుగాలు మాట్లాడుతూ, 1958-59 లో కేంద్ర ప్రభుత్వం వారు అప్పు వగా కేటాయించినట్లుగా చెప్పారు. కుకం చేసిన allotments Foreign Exchange కేటాయింపులకు ఖర్చు రావలసివచ్చింది. కాబట్టి కేంద్ర ప్రభుత్వం అదిలు కేటాయింపులు. Foreign exchange కేటాయింపులకు ఖర్చు గాతము అందుచేత ఈ బిడ్డలలో కొంతము realistic గా allotments ఇరగామినిమూలనం చెప్పవలసి వచ్చింది. శ్రీ రాజ్ కృష్ణారావుగారు, శ్రీ శ్రీనివాస రావుగారు కుకం పరిష్కారము గురించి చెప్పారు. Joint Director కుకం పరిష్కారము ఈ బిడ్డలకు చెప్పారు. ప్రభుత్వం పరిష్కారము దానికి సాధ్యమైతే ఉంటుంది చెప్పారు. శ్రీ శ్రీనివాసారావుగారు hand-looms లో కుకం జనులకు ప్రాధాన్యత లేని చెప్పారు. Hand-looms లో కుకం కుకం, కుకం లో కుకం community లకు ఆ సహాయం అంది జీవనోపాధి పుడు పరిశ్రమలకు ప్రత్యేకంగా చేయవలసి అవలసివచ్చింది. కుకం community basis అనే పద్ధతిలో కుకం కాబట్టి, మొత్తం పరిష్కారము కుకం కుకం పుడు, ఆ సహాయం అందరూ వర్తిస్తుంది.

We are encouraging handlooms on the industry basis. Harijans have separate facilities in other directions but not in industry. Supposing there are labourers in Kothagudem, we do not make distinction between labourer and labourer on the basis of the community to which he belongs. There are amenities which are given to all labourers. Similarly, in the handloom industry there may be different communities— there may be Muslims and there may be Harijans. The amenities given are afforded to all communities in the particular industry, whether he is a Harijan or a Muslim or of any other community.

కొంతమంది మిస్టరు మాట్లాడుతూ “మంగళయం అను సూర్యపు ప్రభుత్వం మాంచెట్టరుగా గియాలు చేస్తానని చెప్పింది” అని చెప్పారు. శ్రీ కగ సింగరావుగారుకూడ చెప్పారు. ఏవిధంగా మాంచెట్టరుగా చేస్తారో తెలియదు. రామగుండం పవరు ఇంతవరకు బెల్లంపల్లికి రాలేదు. బోయిన సంవత్సరం మే బెల్లంపల్లికి extend చేశారు. బెల్లంపల్లి రామగుండంకు ప్రక్కనే ఉన్నప్పటికీ, యింకా అక్కడకు supply కాలేదు. It is only last year that we extended the line to Ballampalli. I hear that even now the full quantity is not available.

‘మాంచెట్టర్’ కావాలంటే దానికి కొన్ని efforts అవసరం. అక్కడ ఫర్టిలైజర్ ఫ్యాక్టరీ ఉంది. దానిని అక్కడ ఎందుకు locate చేశారో అంగరూ గుర్తించాలి.

Is there raw material here? Or what is the additional advantage. It was located there not on the basis of raw material and not on the basis of additional amenities there. They simply located it. మాంచెస్టర్ పీయాలనే 1957 లో ఉంచారు. మాంచెస్టరు కావాలంటే raw material ఉండాలి.

Whenever you locate an industry in a particular place you must be sure of the raw material and you must be sure of the consumer locality. Industries cannot be located like that. If, for instance, facilities are available at Kothagudem, there is no point in locating an industry in some other place simply because we want to compete with Manchester. We need not compete with Manchester at all; we must give up that fantastic plan.

నువ్వవరంగల్లులో పున్న అంబర నగ్గం కంపెనీని వెళ్ళినపుడు 7.8 వేలు ఉర్చయించని చెప్పారు. 7.8 వేలు ఎందుకు ఉర్చయించో నాకు తెలియలేదు.

అక్కడ షామియూనా తప్ప ఇంకేమీలేదు They cannot be exhibiting in the sun. అక్కడ ఉన్న రేలు కోసం, టిఫార్టీలు లేవు. కనీసం కూలీ ద్రోగింపు కంటే ను, గిద్దనా సందేహం ఉంటే దాని organiser (శ్రీ) రాజలింగం గారు ఉన్నారు. వారిలో చెప్పండి. దానిలో వృధైనా wastage ఉంటే I am sure Sri Rajalingam will take steps to control that and see that it is verified.

మిగిలిన సర్దుమలలోని ఇప్పందులను గురించి ప్రారంభోపన్యాసంలోనే చెప్పాను. బిల్లా రింపెసీలపాఠకి కొత్తగా అప్పలిచ్చారా అని శ్రీ నరసింహ రావుగారు అడిగారు. I can assure that since 1956 not one rupee was given. అంబర సిల్కునుంచి తప్ప మిగిలినవాటినుంచి పనులు అవుతున్నది. సర్ సిల్కులో మాత్రం production సరిగా లేకపోవడంవల్లనో, మరేకారణాలవల్లనో లాభం ఎక్కువగా లేకుండాపోతున్నది. మిగిలినవాటినుంచి, సర్ ఫూర్ పేపర్ మిల్సు కానివ్వండి, మరోటి కానివ్వండి మేము సరిగా collect చేస్తున్నాము. ఒక్క సర్ సిల్కు మాత్రమే బకాయి వడ్డది. 1956 నుంచి ఒక్క రూపాయి అయినా కొత్తగా అప్పు ఇవ్వలేదు. అట్టి సందేహం ఉండనక్కరలేదు. సర్ సిల్కులో ప్రభుత్వం డబ్బు చాదావురు. 30 లక్షల వరకు ఉన్నది. మనము ఇంకా ఎక్కువగా ఇచ్చేటట్టుగా ఉంటే ప్రభుత్వమే దానిని తీసుకోవచ్చు. మనకు ఆ కంపెనీ ఈయవలసిన డబ్బును share capital క్రింద convert చేసుకోవచ్చును. కాబట్టి కొత్తగా అప్పలిచ్చే విషయంలేదు.

To impress upon the Government the necessity to encourage Leather Workers' Co-operative Societies by entrusting all Government requirements in leather goods to such Societies ;

To discuss about the failure of the Government to start Tanning Unit at Eluru (West Godavari) so far though provision for the same has been made two years back .

To discuss about the failure of the Government to take steps for an amendment of the Shops and Establishment Act so as to enable the merchant clerks also to benefit therefrom :

To impress upon the Government the necessity to open Training Centres in all towns to rehabilitate the un-employed Harijan tanners.)

The motion was negtived.

Mr. Speaker : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for Industries by Rs. 100

(To discuss about the Government's policy for not arranging the payment of the bonus to the sugarcane growers.)

The motion was negatived.

Mr. Speaker : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for Industries by Rs. 100

(వి. ఎస్. ఆర్. ముగరు ఫ్యాక్టరీ తుంపాలకు చరకును తీసికొనిపోవు బండ్లను అచ్చట నిలిపి ఉంచుటకు తగుస్థలమును ప్రత్యేకించుటకు తగు ఏర్పాటు చేయనందుకు.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for Industries by Rs. 100

(ముగరు ఫ్యాక్టరీల గురించి శ్రీ టి.ఎస్. వెంకటసుబ్బారెడ్డిగారి కమిటీ చారి రికమండేషన్లు ఇంతవరకు అమలుజరుపుటకు ప్రయత్నించనందుకు.)

The motions were negatived.

Mr. Speaker : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(That Government failed to give importance to
the industrialisation of the State.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(That Government are not having the data regard-
ing large scale industries to be started in the State.)

The motions were negatived.

Mr. Speaker : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(Non-sending of tannery map for building at
Jogipet, Taluk Andole.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(Non-opening of a Home Industries Centre at
every Taluk of Andhra Pradesh.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(Non-approving of an Ambarcharka Sangha at
Jogipet, Andole Taluk.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(Non approving of a brass training centre at Re-
good Village, Andole Taluk.)

The motions were negatived.

Mr. Speaker : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(To discuss the retrogressive measures of the
Government in handing over Government concerns to
private Managements and to avoid mismanagement in
industries.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by " Rs. 100

(To discuss the failure of the Government to nationalize the Bodhan Sugar Factory in which Government have 75% of the shares.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by " Rs. 100

(To discuss the failure of the Government to take suitable measures for expediting construction of Cement Factory at Vizianagaram, a licence in favour of which was granted long back.)

The motions were negatived.

Mr. Speaker : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by " Rs. 100

(To discuss the failure of the Government to subsidise small-scale and medium size industries with a view to improving their production quality and create their marketing facilities.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by " Rs. 100

(To discuss the failure of the Government to improve the existing industries in public sector in particular Praga Tools Corporation.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by " Rs. 100

(To discuss the failure of the Government to improve the wage structure in the industries either Government owned or managed or when the Government have more than 5% of the shares on a part with wage structure existing even in Private Industry.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industry by " Re. 1

(To discuss the failure of the Government to reconstitute the Industrial Tribunal by increasing the strength to more than one and not more than three.)

The motions were negatived.

Mr. Speaker : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(Not opening the Industrial Training Centre at Nirmal according to the decision of the District Planning and Development Committee.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(Not getting sufficient funds to the Leather Societies in Adilabad District.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(Not granting of loans to Industrial Societies at the societies level.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(Not arranging the Trainees for toy makers at Nirmal Toy Society.)

The motions were negatived.

Mr. Speaker : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(రాష్ట్రంలో ప్రభుత్వ రూపమాన్యమున ఏ ఒక్క ప్రధాన పరిశ్రమను దీని పంచవర్ష ప్రణాళిక కాలంలో స్థాపించేందుకు ఇంచువరకు ప్రయత్నం చేయవద్దు.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(ప్రొగాకు అధికంగా పండించుటకు ప్రాంతంలో ఒక సిగరెట్ల ఫ్యాక్టరీని స్థాపించేందుకు తగు చర్యలు చేయవద్దు.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(బెజవాడ జంషెద్ నీమెంటు ఫ్యాక్టరీలోనూ, కాడపల్లి నీమెంటు ఫ్యాక్టరీలోనూ తయారైన నీమెంటు అమ్మకంలేక నిల్వ వుండిపోతున్నప్పటికీ ఇతర ప్రాంతాలకు ఎగుమతి అయ్యేందుకు తగు చర్యలు చేయవద్దు.)

To reduce the allotment of Rs 1,68,66,200 for Industries by Rs. 100

(ప్రభుత్వ పెరిశ్రేణు నిర్వహణలో జరుగుతున్న అసమర్థ విధానాలను గురించి. ప్రధాన మంత్రి పదవీ కాలంలో పెట్టబడిన ప్రభుత్వ ధనం సద్వినియోగం అయ్యేట్లు ఎగు అవకాశాలు చేయవలసి, కుటీర పరిశ్రమలకు తగు ప్రోత్సాహము ఆకరణశీల్య మొనగరవలసి, ప్రభుత్వం ఏర్పాటుచేసిన పారిశ్రామిక కార్యకర్తల సేవకార్యాలలో ప్రతిపక్షాలకు ప్రాతినిధ్యం ఇవ్వవలసి, రాష్ట్రంలోని కార్యకర్తల సేవకార్యాలలో నియమించబడిన సిల్క్ ఉద్యోగం అయ్యేందుకు వారు ఎగునుది కార్యాలకు పరిశ్రమ ఏర్పాటు చేయవలసి, ఇనపరాయి స్ట్రీటు ప్రదేశం గురించి కార్యకర్తలను ద్వారా ఎగునుది సందులకు పూనుకోవలసి, ఇనపరాయి నిర్మాణంగా అభివృద్ధి ప్రారంభించి ముడ ఇనుము తయారుచేసే నిర్మాణం ప్రారంభించుట)

The motions were negatived.

Mr. Speaker : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for Industries by Rs. 100

(To discuss the failure of the Government in re-organising the various Industries in which the ex-Hyderabad Government invested large amount.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for Industries by Rs. 100

(To discuss the policy of the Government in reducing the capital value of number of industries and selling them to the private persons instead of Government itself running them.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66, 200 for Industries by Rs. 100

(To discuss the failure of the Government in collecting the loan amount due from Sir Silk Factory now being managed by Birla Brothers.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for Industries by Rs. 100

(To discuss the policy of Government of handing over profitable industrial concerns to private persons and selling the others to private persons after reducing the certified value.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(To discuss the failure of Government in taking necessary steps for promoting Industrialisation of our State.)

The motions were negatived.

Mr. Speaker : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(వ్యవసాయ కార్మికులలోని నిరుద్యోగమును నివారించుటగానూ, ఖరగపర్యమలు తగినన్ని లోపిపోవుట, భారీపర్యమాలను ఏర్పాటుచేయుటకు కేంద్రప్రభుత్వముచుండ ఎటువై ధనము సేవించుట.)

The motion was negatived.

Mr. Speaker : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(The failure of Government to erect a demonstration plant to manufacture sugar out of Neera.)

To reduce the allotment of Rs. 1,68,66,200 for
Industries by Rs. 100

(The failure of Government to encourage Khand-sari sugar plants in our State to help ryots in non-sugar factory areas.)

The motions were negatived.

**DEMAND No. XLII—Capital Outlay on Industrial
Development - Rs. 2,98,31,800**

Mr. Speaker : The question is :

To reduce the allotment of Rs. 2,98,31,800 for
Capital Outlay on Industrial Development by Re. 1

(To criticise the Government's failure to improve the condition of the existing industries owned by the Government and the Industries in which the Government has major percentage of shares and its complete failure to get the centrally sponsored heavy Industries for the State during the Second Plan.)

The motion was negatived.

A poll was demanded by Sri P. Narsinga Rao.

The House then divided :

Ayes : 38 — Noes : 122.

The motion was negatived.

DEMAND No. XXIV—Industries - Rs. 1,68,66,200.

Mr. Speaker : The question is :

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,68,66,200 for the year 1959-60 under demand No. XXIV — Industries.”

The motion was adopted.

(The grant was made)

DEMAND No. XLII—Capital Outlay on Industrial Development - Rs. 2,98,31,800.

Mr. Speaker : The question is :

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,98,31,800 for the year 1959-60 under Demand No. XLII — Capital Outlay on Industrial Development.”

The motion was adopted.

(The grant was made)

BUSINESS OF THE HOUSE

Mr. Speaker : Before we go to the next demand, I wish to make an announcement.

శ్రీ మాధవరావుగారు ప్రభుత్వపతనం వారితో కలిసి ఓట్ చేశారు. వారు కూడా కాంగ్రెస్ తెలిస్టేచర్ పార్టీలో సభ్యులుగా చేరడమే ఇందుకు కారణం. వారు నాకు ప్రాసినజాబు చదువుతాను.

“As I have joined the Congress Legislature Party I would request you to allot my seat on the Congress Benches.”

అని వారు ప్రాశారు. కాబట్టి వారికి కాంగ్రెస్ బెంచ్లో సీట్ ఈయడమైనది.

శ్రీ గోపాలకృష్ణయ్యగారు కూడా శ్రీ మాధవరావుగారు వారి నుంచి విడిపోయారని చెప్పారు. అయితే శ్రీ గోపాలకృష్ణయ్యగారి గ్రూప్ అంటూ లేదు. కనుక వారి కాగితం యొక్క అవసరంలేదు. ఇప్పుడు చేపనల్సివ్

ఉన్నవల్లా రెండు పెద్దపార్టీలు, ముగ్గురు సభ్యులున్న provincial party (అదే ప్రజాపార్టీ).

Sri J. T. Fernandez (Nominated) : Mr. Speaker, Sir, I have a submission to make to which I request you to give serious consideration. The Chief Minister has been making some important policy speeches in the last few days which we are trying to follow as carefully as possible, but handicapped as I am, I am not able to get the complete sense of it. Moreover, very often they contain commitments and pledges. I, therefore, request that a translation of these speeches be recorded in the official proceedings so that it will be available for reference to Members.

మిస్టర్ స్పీకర్ : మనం పెట్టుకొన్నటువంటి రూల్స్ "Any member may with permission address the Assembly in any other language" అని ఉన్నది. ఇతే క్లిమిలోనే నూట్లాడాలనే బాధ్యతను సభ్యులు సభ్యుల ప్రోసీడింగ్స్ లో అదంతా మరల translate చేయాలి అని అందువల్ల అవసరమైన సభ్యులు మంత్రిగారి దగ్గరకు వెళ్ళి పనిచేయాలి అని వచ్చి వచ్చు. I don't think I can ask translations for every speech in Telugu, but I think his Department must have assisted in preparing a note in English. You can therefore go to him and see that note. There is no objection.

Sri J. T. Fernandez : There are commitments and promises on the part of the Government and, therefore, I wanted them to be recorded in the form of translations. Only the Ministers' speeches on policy matters might be translated. It is not much and involves only some clerical work.

మిస్టర్ స్పీకర్ : Summary పట్టెనా ఇంగ్లీషులో ఇచ్చే ఇవ్వవచ్చు.

Sri N. Sanjeeva Reddy : That can be done.—

I know that 50% of my speech is a mixture of Telugu and English and it is difficult for some members like Smt. Masooma Begum and Mr. Fernandez to know, but we have to pull on. I know that some members do not follow it because they do not know Telugu; actually some of them are struggling to learn Telugu.

కొండరు గౌరవ సభ్యులు : Legislature Secretariat లో అది translate చేయించవచ్చును.

మిస్టర్ స్పీకర్ : వాళ్ళంతా రిప్పజేస్తారండి. ఇంకా కావలసివస్తే, మా Secretary సహాయంతో గాని లేక Departmental Secretary సహాయముతో గాని ఒక statement మినిస్టర్లై prepare చేసి ఇవ్వవచ్చు Ministers can give a gist in English. అది record లో పోతుంది. అగ members కు ఉపయోగపడుతుంది. Kindly ask the respective departments to do so. I cannot allow all the big speeches to be translated here.

శ్రీ డి. రామబ్రహ్మం (కుప్పం): ఇక్కడ Chief Minister గాని, ఇతర Ministers గాని మూట్లాడినటువంటివి Hindu Paper లోను ఇతర దినపత్రికలలోను సహజంగా కనుక సభ్యులు ఆ పత్రికలు చదువుకొని విషయాలు తెలుసుకోవచ్చు.

శ్రీ కె. బ్రహ్మానందరెడ్డి: ముందుగానే note prepare చేసుకోవడం కష్టము ఇక్కడ speech అయిన అది వారనే దాన్ని translate చేయించాలి. అది ఎవ్వని translate చేయవలెను? అనే విషయము తరువాత మూట్లాడుకోవచ్చును తమ chambers లో ఈ విషయం గురించి ముఖ్యమంత్రిగారు మూట్లాడతామని అన్నాను.

మిస్టర్ స్పీకర్ : సరే. Now we go to the next demand.

Demand XXV—Other Miscellaneous Departments
Rs. 1,29,94,500

The Minister for Local Administration and Labour
(Sri D. Sanjivayya) : Sir, I beg to move :

Mr. Speaker Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move that the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,29,94,500 under Demand No. XXV—Other Miscellaneous Departments.

Mr. Speaker : Motion moved.

శ్రీ డి. సంజీవయ్య : అధ్యక్షా, ఈ పద్దుమీద చాల చిన్న చిన్న శాఖలకు సంబంధించినటువంటి విషయాలన్నీ చర్చకు వస్తాయి. ఇందులో ముఖ్యంగా, Labour, Factories, Steam Boilers Examinations, Statistics, Administration of Indian Partnership Act, 1932, Preservation and translation of ancient manuscripts, Fire Services, Department of Women Welfare, Religious Endowments, Andhra Pradesh

పాక్షి అనిగాని, శ్రీ గోపాలకృష్ణయ్యగారి గ్రూప్ అనిగాని ప్రత్యేకంగా గాని Life Insurance Fund, National Employment Service or Children's protection establishment, Home for beggars, Food administration and Food production, Insurance Premium against air risk, Rent control in the city of Hyderabad. Schemes in the Second Five Year Plan—ఇవన్నీ వస్తాయి. ఈరోజు రాష్ట్రము ప్రతిపాదిస్తూనేను పెద్దఉపన్యాసం చేయదలచుకో తదు. ముఖ్యంగా గ్రామీణ శాసన సభ్యులకు ముందు మాట్లాడడానికి అవకాశం ఇచ్చి, పాటి గట్టికి వెళ్ళి విషయాలు ప్రభుత్వ దృష్టికి తెచ్చినట్లయితే, వాటికి సమాధానం ఇవ్వడానికి ప్రయత్నం చేస్తాను అందువల్ల ఎక్కువ సమయము ఇప్పుడు నేను పోనుకోను. కనుక ఆఖరునే నేను సమాధానము చేస్తే ఉన్నప్పుడు నాకు అధికంబు సమయము ఇస్తారని ఆశిస్తున్నాను.

ఈనాడు, కార్మిక శాఖకు సంబంధించి ఒకటి సంవత్సరం గాని కూడా కలిగిస్తున్నది. యావత్ భారతదేశములో వివిధ రాష్ట్రాలలో ఉన్న సమస్యలను ఏవిధంగా పరిష్కారం చేస్తున్నారు? అను రాష్ట్రాలలో కార్మిక రంగానికి సంబంధించినటువంటి శాసనములను వాణివారిని ఉన్నదా అనేటవంటి సంగతిని మనం ఒక్కసారి చూచుకొన్నట్లైతే, మన రాష్ట్రములో ఈ కార్మిక రంగములో ఎక్కువ శాతం అభివృద్ధిని తీసుకున్నది. గత సంవత్సరం, అంటే 1958 వ్యవస్థాపనలో అనుకూలము, రాష్ట్రవ్యాప్తంగా హెచ్చుమంది కార్మికులు ఉమ్మడి ప్రాధాన్యత ప్రభుత్వాలకు తెలియపరచారు. ముఖ్యంగా A. P. T. U. C. కి సంబంధించినవారు, మజదూరు సంఘానికి సంబంధించినటువంటివారు, అక్కడ దాదాపు 30 వేల కార్మికులు ఉన్నారంటున్నారు అని ఆ సంఘాల నాయకులు చెప్పతూ వచ్చారు. పాటి ప్రభుత్వం తెలియపరచుటకు గాని, తేలిక పట్టుకుని భారతం, ప్రభుత్వం వారు నియమించినటువంటి హామీలంతా పూర్తిగా చేసినటువంటి సీనియరులను కొన్నింటిని ప్రభుత్వము అంగీకరించిన వగువారి, ఇంకా కొన్ని గౌరవాలకు మాకు రావాలనేది నేను తెలియపరుస్తున్నాను. అప్పుడు ప్రభుత్వం వారు ఆ కార్మిక సంఘాలకు సంబంధించిన నాయకులందరిని పిలిపించి సంప్రదింపులు జరిపి, రెండుమూడు రోజులు ఉదయం, సాయంత్రము కూర్చుని దేశంలో ఇటువంటి అభివృద్ధి కార్యక్రమం జరుగుతున్నది, దేశంలో అందరు, కారు యజమానులైనా గాని, కార్మికులైనా గాని తేలిక ఇతర రంగాలలో పనిచేసేవారైనా సరే, ఎటువంటి త్యాగాలు చేయవలసి ఉంటుందో వాటిని ప్రధానంగా వివరించి పంచవర్ష ప్రణాళిక గురించి అన్నీ చెప్పిన తరువాత, ఆ కార్మిక నాయకులు నిజంగా సహృదయ భావంతో కొన్ని

విషయాలును అంగీకరించినారు. ఇక నిజంగా ప్రజలు అత్యవసరంగా తీర్చవలసిన సందర్భంలో ప్రభుత్వంకుండా కొన్ని అంగీకరించినది. ఆ పరువాత ఆ సమ్మె విరమింపబడినది. ఆ సమ్మె విరమింపచేసే సందర్భములో కూడ I. N. T. U. C. నాయకులు కొంత బాధ్యత వహించారు. అటు A. P. T. U. C. నాయకులతోటి, ఇటు మజదూరు సంఘ నాయకులతోటి సంగప్రతింపులు జరిపి, ప్రభుత్వముతో కూడ సంప్రదింపులు జరిపి, ఈ ఇరువురిమధ్య సామరస్యం చేకూర్చడానికి వారుకూడ ఎంతో కృషిచేశారు. ఈ సంవత్సరంలో A.P.T.U.C కార్మికులకు, వారి నాయకులకు, మజదూరు సంఘ కార్మికులకు, వారి నాయకులకు, పరువాత I. N. T. U. C. నాయకులకు ప్రభుత్వం తరఫున ఆభివృద్ధి కలు తెలుపవలసిన అగత్యం ఉన్నది. సాధారణంగా కార్మిక సమస్యలు ఏవై నాఉంటే, Labour Officer దగ్గరకు వెళ్ళడం. అక్కడ అది చాచిపోతే, Assistant Commissioner దగ్గరకు వెళ్ళడం. అక్కడకూడా కాకపోతే, మంత్రిదగ్గరకు వస్తారేమోనని అనుకొంటూ ఉంటిని. మద్రాసులో అట్లే జరుగుతూ ఉండినది. అటువంటి practice ఉండినది. కాని ఇక్కడ అట్లాకాదు. ఏ చిన్నవిషయానికీ Labour Officer దగ్గరకు వెళ్ళకుండా సేరుగా ఈ శాఖను నిర్వహించే మంత్రిగారిదగ్గరకు వస్తున్నారు. మరి ఆ విషయాలు విషమ పరిస్థితులలోకి పోకుండా వెనువెంటనే తగినటువంటి ఉత్తరువులు ఆఫీసర్లకు ఇచ్చి, సరియైన పద్ధతిలో పరిష్కారం చేయడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాము. ఇది నాకు ప్రత్యేకంగా ఉండేటటువంటి సౌలభ్యం ఇక్కడ. ఇది నాకు చాల సంగోపాన్ని కలిగించినటువంటి విషయము. ఎంత చిన్నవిషయమైనా సరే, ఒక వేళ ఏవై నా ఊరేగింపు చేసినా, బంకేడై నా చేసినా, జరుగు అంటారు ఇక్కడ— అటువంటి సందర్భంలో కూడ ప్రభుత్వాన్ని తిట్టడం అనేది నేను చూడలేదు. ఏదో కార్మికమంత్రి ముర్దాబాద్ అనో లేకపోతే, ప్రభుత్వం ముర్దాబాద్ అనో, అటువంటి slogans కూడ నాకు వినపడడంలేదు. ఇంకా ప్రభుత్వానికి జిందాబాద్ అనే మాటలు చెప్పుతూ ప్రభుత్వాన్ని పొగుడుతూ, కార్మికులకు ఈ కష్టాలు ఉన్నాయి, వీటిని ప్రభుత్వము తీర్చాలని చెప్పుకొంటూ వాటిని నడుపుతారు. రెండవదానివల్ల, కార్మికులకు ప్రభుత్వములో సంపూర్ణ విశ్వాసము ఉన్నదనే విషయం నాకు తెలుస్తున్నది. అందువల్ల కార్మిక నాయకులు, యంతకు పూర్వము యిచ్చిన సహకారము యిక వుండుకూడ యిస్తారనే ఆశ, నమ్మకము, నాకు ఉన్నవి.

హనుమంతరావు కమిటీ సిఫార్సులు అంగీకరించిన సందర్భములో ప్రభుత్వానికి అర్థికంగా ఎన్ని యిబ్బందులున్నా చిన్న జీతాలు తెచ్చుకొని బాధలు పడుతున్న కార్మికులకు సహాయము చేయుట ప్రభుత్వబాధ్యత అని

రించి రూ 20, 25 లు నిమకునేచాకి రూ 18 లు basic pay కిందకి వారికి కూక రూ 20 లు కనీస పగం యివ్వాలని నిర్ణయించారు. ఇది ప్రభుత్వరంగమునకు సంబంధించి అటు చేస్తున్నాము. ప్రైవేటు మేనేజి మెంటు వాంఛిచూడ కొందరిని సమావేశముచేసి ఆ సమావేశములో వారికి చేప్పాము. ప్రభుత్వము అంగీకరించి, నిష్ఠాంశాలను ప్రైవేటు మేనేజిమెంటు అంగీకరించవలెనని, అలా వారు తప్పకుండా చేయాలని సూచన ఇచ్చినది. ఇది సరిపోయినది నూహించుట పాటింపకపోతే చక్కటికాన్ఫిడెన్స్ ఉండదు. అందువల్ల కాన్ఫిడెన్స్ నాడుకుంటున్న సునవిచిత్రము. మానుమందరంపు కమిటీ సిఫార్సుల ప్రకారము ప్రభుత్వము అంగీకరించవలె కానుండు యిటువలదహించి యుండును అని తెలిసిన సందర్భములో యుండు మలు చ్యుత లేదా యుండు అనుసరించి వారికి కరెక్ట సొల్యూషన్లు చేయవలసిగా industrial dispute క్రింద ఒక issue గా raise చేసి కోర్టుకు సంస్కరించు అవకాశము ఉన్నదని తెలిపినాము. ఆ విధంగా కోర్టులు కూడా వచ్చివచ్చి కోర్టులు పనిచేయునట్లు ఉంటుంది.

పరమార్థములలో చాలా అభివృద్ధులు కలుగుతున్నవి కాన్ఫిడెన్స్ నాడు కులు తెలుసున్నారు. Industrial Disputes Act చాప్టర్ ప్రభుత్వం వారు చేసిన చట్టముకాదు. కేంద్రప్రభుత్వం చేసిన చట్టము. ఇటీవల చాప్టర్ లో నైసిటానులో కేంద్రము క్రిందికి సంబంధించి నివిధరాస్థాయిలనుంచి కార్మిక శాఖామంత్రిలు, కన్వీనర్లు సమావేశమైనారు. ఎట్టి ఎట్టి కాన్ఫిడెన్స్ నాడు వాయకులను సంబంధం ఉట్టించింది. ఆ సమావేశములో మేము భాగవ ప్రభుత్వమునకు తెలిపినాము. Industrial Disputes Act లో గాని, Trade Unions Act లో గాని, యితర కేంద్రప్రభుత్వ చట్టాలలో గాని కార్మికుల పాలు ఉన్నవని, వాటిని పవగించాలని సూచించాము. అప్పుడు వారిని అంగీకరించినారు. అపరిచేవకకు మరొక చట్టం కుండును అట్టుగా ఉంటుంది. ఆ చట్టాన్ని సవరించుకోవలసి మనకు అవకాశములేదని కాన్ఫిడెన్స్ చాప్టర్ త్వరలో సవరిస్తారని అభిప్రాయము.

Industrial Tribunal లు, Labour Court లు disputes సంపించే సందర్భంలో ఒకటివలె అందరూ తెలుసుకోవాలి. అనకుముందు conciliation విషయమునగా సాగితే అనుకూలమునకు, కాన్ఫిడెన్స్ లకు ఒప్పందము కురిసితే కోర్టుకు వెళ్ళి అగత్యములేదు. ప్రభుత్వము ఆ రంగములోకిచారు. Conciliation విభలమైతే, Labour Commissioner ద్వారా ప్రభుత్వారికి వస్తుంది. అప్పుడు ప్రభుత్వము చూచి న్యాయస్థానమునకు పంపుటకు అర్హతలు ఉన్నవో లేదో అలోచించి వంపించాలి. కాని

పచ్చినటువంటి కేసులు అన్నింటినీ పంపిస్తే యిప్పుడు ఉండే రెండు Labour Courts చాలవు. ఒక ట్రీబ్యూనల్ చాలదు. ఇంకా 10, 12 లెబర్ కోర్టులు రెండు మూడు ట్రీబ్యూనల్స్ పెట్టవలసివస్తుంది. అందువల్లనే ప్రభుత్వానికి అది కారముకూడ ఇచ్చారు. అయితే ఈ అధికారము ఉన్నదికదా అని ప్రభుత్వము దానిని దుర్వినియోగము చేయడని మనవి చేస్తున్నాను. నిజమైన కష్టములుండి ఎక్కడయినా యింకా వివాదగ్రస్తములైన సమస్యలు ఉంటే వాటిని Industrial Tribunal కు గానీ, Industrial Court కు గానీ పంపిస్తున్నాము. నా సమాధానములో ఇంకా statistics చెబుతాను. ఎన్ని వివాదాలు పచ్చినవో, ఎన్ని conciliation లో సభ్యత్వం మైనవో, ఎన్ని వివాదాలు కోర్టుకు పంపామో చెబుతాను. ఒక పక్షం ఖచ్చితముగా చెప్పగలను. ప్రభుత్వము నకు పచ్చిన కేసులలో నూటికి 90 వంతులు Industrial Tribunal కు, కోర్టులకు పంపుట రుజువైంది. కాని ప్రభుత్వముకు refer చేసిన కేసులు నూటికి మూడుపాళ్ళు వెనువెంటనే, అభ్యంతరం పెట్టకుండా Industrial Court కు పంపవలెనని కార్మిక నాయకులు కోరుతున్నారు. నేను ఇతర రాష్ట్రముల విషయములు తెలుసుకొన్నాను. — అస్సామీ రాష్ట్రమునకు సంబంధించి, గవర్నమెంటు interfere కాకుండా, పచ్చిన ప్రతి కేసు న్యాయస్థానములకు పంపుతున్నారు. అయితే మిగతా రాష్ట్రములలో ఆ విధముగ చేయుటలేదు. కేంద్ర ప్రభుత్వ కార్మిక శాఖకు అధిపతిగా ఉన్న శ్రీ నందాగారి అభిప్రాయము కనుక్కొన్నాను—సాధ్యమయినంతవరకు పంపించవలసినదే గానీ, అన్ని పంపించడము కాకుండానే అభిప్రాయముతో ఉన్నారు. సాధ్యమైనంతవరకు అన్ని పంపిస్తున్నాము. కాని న్యాయస్థానములో ఒక లీర్ను వచ్చిన తరువాత దానికి అందరూ బద్ధులై ఉండాలి. అందులో ఆ danger ఉన్నది. ఒక ఫ్యాక్టరీకి సంబంధించిన వ్యవహారము వచ్చినట్టే ఆ ఫ్యాక్టరీ పేరు చెప్పను. నా సమక్షములో ఆ యజమానులు కార్మికులకు ఇచ్చే జీతాలు హెచ్చిస్తామని చెప్పారు. కాని కార్మికులు ఒప్పుకొనలేదు. అది న్యాయస్థానమునకు పంపిస్తే (ఫ్యాక్టరీ వారు 0-6-0 లు హెచ్చు చేస్తామంటే) న్యాయస్థానంవారు 0-1-0 హెచ్చు చేయమని తీర్మానం చేశారు. అందువల్ల కార్మికుల శ్రేయస్సును దృష్టిలో పెట్టుకొని కోర్టులకు పంపకుండా negotiations, consultations ద్వారా పరిష్కారం చేస్తూంటారు. కాబట్టి కార్మికుల practical realities దృష్టిలో పెట్టుకొని పరిష్కరించడానికి ప్రయత్నించాలి. ప్రభుత్వం ఏమి చెప్పినా, లేబర్ అఫ్ఫైర్స్ ఏమి చెప్పినా, యజమానులు ఏమి చెప్పినా యివన్నీ లాభదాయకం కాదు, ఏరంతా శతృవులు అనే భావంతో వెళ్ళితే వారికే ముప్పు కలుగుతుందని ఆనుకొంటున్నాను. అందువల్ల మున్ముందు కార్మికులు చేశాశ్రేయస్సును దృష్టిలో పెట్టుకొని, విశాలభావంతో ముందుకు పోతారని ఆశిస్తున్నాను.

ఇంతస్ట్రీయత్ బ్రేజ్ల్యనగ్ గాని, లేబర్ కోర్టు గాని ఏ award, ఏ decision యిచ్చిన కారణాత వాటిని అనులుచేయని గుణమానులు ఉన్నారు. వారిమీద కుకర్తలు నీచుకొనుటకు ప్రభుత్వమునకు అధికారము ఉన్నది. ఆ విధముగా కుకర్తలు కనుకొనిన సంఘటనలు అనేకముల వచ్చినను ఏమీచూ. ఈనాడు యజమానులపై ప్రభుత్వం ఎంతో సానుభూతి కలిగి కుక్కడిని కార్మిక నాయకులు అనుకంటే అంతకు తే సారపా మైననగిగి ఏమీచేదు ఫ్యాక్టరీలకు సంబంధించి అనే చట్టములు ఉన్నవి. ఏమీని అనుగుణమునకు అనే ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. కాని పూర్వము అంధ్ర రాష్ట్రములో జరిగినవిధమున ఈ పాతపైదరాజాదు, - శిలంగణా బిల్లులలో జరగలేదు. ఇప్పుడిప్పుడే వార్తా Assistant Inspectors of Labour, మిగిలా ఉద్యోగులను నియమించి, కలెగరా గొమ్మిడికొలలో యా ఫ్యాక్టరీలలో, minimum wages అమలుపరచడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. నిన్ని కంపెనీలములగానో అలవాటు లేకందన కార్మికులేవచ్చి, యా చట్టాన్ని అనులుకుస్తే కష్టముగా ఉన్నదని అంటున్నారు. ఈ చట్టాలను కార్మికుల యుక్త ప్రాతినిధ్యవ్యవస్థ, వారికి ఇతరధరంగా గాంధీలా శాన్ని చేరకాచ్చే కష్టములతో అనులుపరచాలని చూస్తుంటే, కార్మికులేవచ్చి అవిధంగా చెబుచున్నారంటే అవ్యర్థముగా ఉన్నది. వారుకాక ఎంతకాలం అలవాటుచేసినను సహించియకుండవలెనని అనుకుంటున్నాను.

Minimum wages Act కు సంబంధించి అనేక కోర్టు constitute చేశాము. ఈ కోర్టుచే ఏ ఏ వలపోలు, సిఫార్సులు State Minimum Wages Board ముందుకు వస్తాయి. వారు ఆలోచించిన సదుపాత అందులో కార్మికు నాయకులకు స్థానము ఉన్నది. యజమానులకు ప్రాతినిధ్యం ఉన్నది. ఏరందరు కూర్చోని — అలోచన చేసి నిలవోచెబి వాటిని ప్రభుత్వం అంగీకరిస్తుంది. కాని ఈ బోర్డులో వారులేరు నీరులేరు, — అని చెబితే లాభంలేదు. దిన్నబోర్డుగా చేసినప్పుడు అన్ని shades of opinion కు ప్రాతినిధ్యం యివ్వడానికి సాధ్యం గాదు.

Oil, rice కు సంబంధించిన ఫ్యాక్టరీలలో మినిముమ్ వేజెస్ కివై ఉ చేయడానికి ఇప్పుడిప్పుడే కమిటీలు ఏర్పాటుచేశాము. ఈ కమిటీలు త్వరలో సిఫార్సులు పంపిస్తాయని ఆశిస్తున్నాను. ఇప్పుడు ఉండే బీకాలు హెచ్చగలవని ఆశ ఉన్నది.

Employment Exchanges గురించి చెబుతాను. 1-11-58 కు పూర్వం అంధ్ర ప్రదేశ్ ఏర్పడక ముందు హైదరాబాదు రాష్ట్రములో వరంగల్, హైదరాబాదులో తప్ప Employment Exchanges లేవు. ఇప్పుడు నిజామాబాద్,

అదిలాబాద్, కరీంనగర్ మొదలయినచోట్ల ఏర్పాటుచేసినవి. మహబూబ్ నగర్, మెదక్ జిల్లాలలోతప్ప అన్నిజిల్లాలలోను ఉన్నవి. ఇవి ఏర్పాటుచేసిన కారణం చేత అనేకులకు ఉద్యోగాలు లభిస్తున్నాయి. లెక్కలుచూస్తే పోయినసంవత్సరం కంటె యీసంవత్సరం యింకా ఉద్యోగాలు లభిస్తుంటే Live Register లో ఉన్నవారిసంఖ్య ఎక్కువ ఉన్నది. ఎక్కువమంది చదువుకొంటున్నారనే నూట తప్ప, నిరుద్యోగము హెచ్చిందిని చెప్పడానికి వీలులేదు, 1959-60 లో మహబూబ్ నగర్, మెదక్ జిల్లాలలోనూడ Employment Exchanges స్థాపించి ఉద్యోగ అవకాశాలు ఇతోధికంగా తెలంగాణా ప్రాంతాలవారికి లభించు పనిని అనుకొంటున్నాము.

ఈ Employment Exchanges కు అయ్యేఖర్చులలో భారత ప్రభుత్వమువారు నూటికి 60 వంతులు భరిస్తున్నారు. రాష్ట్రప్రభుత్వం నూటికి 40 వంతులు భరిస్తోంది.

ఇంకొక మంచి కార్యక్రమం మన రాష్ట్రములో యుపకూలరు. చదువు కొన్నవారికి, నిరుద్యోగముతో బాధపడేవారికి—యిటువంటి ఉద్యోగ అవకాశాలు ఉన్నవని, ఫలాని ట్రైనింగ్ అవకాశాలు ఉన్నవని—చెప్పడానికి ప్రత్యేకంగా ఒక ఉపశాఖ ఏర్పాటుచేశాము.

ఆ శాఖవారు చురుకుగా పనిచేస్తున్నారు. మన విద్యార్థులలో, యువకులలో ఇటువంటి ప్రచారం జరగవలసిన అవసరం ఉన్నది. ప్రతిఒక్కరూ నూరు గుమాస్తా పని ఇవ్వమని వస్తున్నారు. "ఈ నడువులు ఇటువంటి ట్రైనినింగ్ నేర్చుకోవడానికి అవకాశం ఉంది; యీ ట్రైనినింగ్ అయితే యీ ఉద్యోగం వస్తుంది" అనే విషయం చాలామందికి తెలియకుండా ఉంది. అది సురదృష్ట కరమైన విషయము. అలా లేకుండా, యీనాటి ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్స్ చేంజ్ శాఖలో, యీ ఉపశాఖను ఏర్పాటుచేసి యీ కార్యక్రమం జరుగుతోంది. మునుముందు యీ నిరుద్యోగ సమస్యను సంపూర్ణంగా నిర్మూలించి మని చెప్పలేముగానీ, చాలవరకు తగ్గింది. చాలామందికి ఉద్యోగాలు కల్పించడానికి వీలుగా ఉంటుందని మనవిచేస్తున్నాను. నేను ఇంకాక మనవిచేసినట్లు, యీ వద్దు క్రింద చాల చిన్న చిన్న శాఖలు ఉన్నవి. వాటన్నింటి గురించి చెప్పటం అసాధ్యము. గౌరవ సభ్యులు వాటికి సంబంధించిన విషయాలను, వాటిలో గల లోపాలను సెలవిస్తే, వాటికి సంబంధించిన విషయాలు నా సమాధానంలో చెప్పగలను. గౌరవ సభ్యులు చర్చ ప్రారంభిస్తారని ఆశిస్తూ సెలవుతీసుకుంటాను.

*DEMAND No. XXV—Other Miscellaneous
Departments - Rs. 1,29,94,500*

Sri Pillalamarri Venkateswarlu (Nandigama) :
I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 1,29,94,500 for
Other Miscellaneous Departments by Re. 1

(To discuss the failure of the Government in enforcing its decision on Hanumantha Rao Committee recommendation in Private Industries as well as State owned or run by the State Industries or establishment.)

To reduce the allotment of Rs. 1,29,94,500 for
Other Miscellaneous Departments by Re. 1

(To discuss the failure of the Government to constitute minimum wages committee with proper representation to various State-wide trade union organisations in proportion to their strength.)

To reduce the allotment of Rs. 1,29,94,500 for
Other Miscellaneous Departments by Re. 1

(To discuss the failure of the Government to make available the existing legal machinery for the settlement of labour disputes.)

To reduce the allotment of Rs. 1,29,94,500 for
Other Miscellaneous Departments by Re. 1

(To discuss the failure of the Government to implement the various decisions of fifteenth and sixteenth Indian Tripartite Labour Conferences.)

Mr. Speaker : Motions moved.

Sri S. Kasi Reddy (Podili) : I beg to move :

To reduce the allotment of Rs. 1,29,94,500 for
Other Miscellaneous Departments by Rs. 100

(1955 సం.లో అప్పర్ పెన్నార్ ప్రాజెక్టులో పనిచేస్తూ, అపాయము, సకుగురి అయిన షేలు ద స్తగిరి అనునతనికి, ఎన్నో పటిష్ట సంఘకున్నప్పటికి కంట్రాక్టరు వద్ద నష్టపరిహారం క్రింది డబ్బు వసూలుచేసి కూడా ప్రభుత్వం గాయపడినవానికి ఇంతవరకు చెల్లించనందులకు.)

Mr. Speaker : Motions moved.

శ్రీ పిల్లలమఱ్ఱి వెంకటేశ్వర్లు (నందిగామ): అధ్యక్షా! మంత్రి సంగీ వయ్యగారు యీ డిమాండ్లను ప్రతిపాదిస్తూ, అన్ని సంఘాలలో ఉన్నటువంటి వివిధ దృక్పథాలు కలిగినటువంటి, రాష్ట్ర ప్రేజ్ యూనియన్ సంఘాలకు అనుబంధించినటువంటి కాన్ఫెడరేషన్లను అభినందించారు. కేసునుండి ఆమెకు నా సంతోషాన్ని వెల్లెచుచున్నాను. కాన్ఫెడరేషన్లు ఎన్నికష్టాలున్నా ఓపికతో శమ నమస్కలను ప్రభుత్వ దృష్టికి తెస్తున్నారని వారు అన్నారు. వారు చూపిన ఓపికను, వారు ప్రదర్శించిన సహనమును ప్రభుత్వం ఎంతవరకు తనయొక్క చర్యలద్వారా సఫలీకృతం చేసింది? అన్నది యీ కేసు మనముందు ఉన్నటువంటి సమస్య. "అన్ని సంఘాలకు చెందిన కాన్ఫెడరేషన్లు ఓపికతో, సహనంతో శమ నమస్కలను ప్రభుత్వ దృష్టికి తీసుకువస్తున్నారు. లేబరుమంత్రి మురదాబాద్, ప్రభుత్వం మురదాబాద్ అని నినాదాలు గవ్వ లేదు; అలాంటి డిమాండ్లులేవు" అని మంత్రిగారు చెప్పారు. మంత్రిగారు యీనాడు ఉన్నటువంటి పరిస్థితులను స్పష్టంగా చెప్పలేదు. "లేబరు పరిస్థితి ఏమిటి? వారి జీవనభృతి ఏవిధంగా ఉన్నది? వారి జీతాలు పెరిగాయారా? లేక తరిగాయారా? ఎంప్లాయిమెంట్ పోజిషన్ ఎలా ఉన్నది? నిరుద్యోగ సమస్య ఎలాఉంది? దానిని పరిష్కరించుటకు శినుకొంటున్న చర్యలు ఏమిటి? -- వీటికి సంబంధించిన విషయాలన్నీ మంత్రిగారు వివరించి చెబు తారని ఆశించాను. కాని వారు వాటిని గురించి ఎమాత్రం చెప్పలేదు. బహుశా వారు జవాబులో ఆ విషయాలన్నీ చెప్పటానికి ప్రయత్నిస్తారేమోనని అనుకొంటున్నాను. గత సంవత్సరానికి యీ సంవత్సరానికి కాన్ఫెడరేషన్ల పరిస్థితు లలో ఏమైనా మార్పులు వచ్చాయా? లేబరుకు న్యాయం కలుగుతూ వచ్చిందా? ట్రేడియన్ల ద్వారా లేబరు సమస్యలన్నీ పరిష్కారం అవు నున్నాయా? ఈరోజున అనేక సంఘాలు రిజిస్ట్రేషన్లు అప్లయి చేస్తున్నవి, ఆవిధంగా అప్లయిచేసిన సంఘాలు ఎన్ని రిజిస్టరు అవుతున్నాయి? రిజిస్టరు కాకుండా ఉండటానికి కారణాలు ఏమిటి? అనేటటువంటి విషయాలను గురించి పరిశీలన చేయవలసినటువంటి అవసరం ఉన్నది.

నాకు తెలిసిన సమాచారమునుబట్టి మన దేశంలో ఫ్యాక్టరీ కాన్ఫెడరేషన్లకు ఏవరేజ్ వే ఎంత దొగుతుంది? (మొత్తం ఎమాల్పుమెంట్స్) అంచనా వేస్తే ఆంధ్రప్రదేశ్ లో సంవత్సరానికి 786.4 రు. లు, అస్సాములో 1525.9 రు.లు, బీహారులో 1295.6 రు. లు, బొంబాయిలో 1404.8 రు. లు, మధ్యప్రదేశ్ లో 982.4 రు. లు, మద్రాసులో 950.1 రు. లు, ఒరిస్సాలో 948.5 రు. లు, పంజాబ్ లో 991 రు. లు, వింధ్యప్రదేశ్ లో 1014 రు. లు, వెస్ట్ బెంగాలులో 1141 రు. లు ఉన్నట్లు తోధపడుతుంది. మిగిలిన రాష్ట్రాలలో స్థానికంగానే

బుద్ధప్రదేశ్ లో కార్మికులకు మొత్తం ఏదీ సంపాదన వాల నిర్మూలకగా ఉన్నట్లు స్పష్టంగా మనకు బోధపడుతుంది. ఈనాడు ఉన్నట్టి దోపిడీలు పెరుగుతున్నది. సిమెంట్, షుగరు ఉత్పత్తి విపరీతంగా పెరుగుతున్నది. మేగర్ గుడియ ల ఇండస్ట్రీస్ లో ఉత్పత్తి రోజురోజుకూ పెరుగుతున్నది. దానిలో పాత కార్మికుల చితాలు ఎంత పెరుగుచున్నాయన్నదిచూస్తే, ఉన్నట్టికే ప్రవృత్తి నేటగా పెరగటంలేదు. ఏవన్నట్టి పెరిగినా దాని నమనంబి, ఆ మేరకు నూప వారి చితాలు పెరగ లేదు. మిగిలిన ఏర్పాట్లలోను లేనంత తరక వ సంపాదన ఆంధ్రప్రదేశ్ లో మన ఫ్యాక్టరీ కార్మికులకు రావటం మనమీద దాధిపతిగా విన విషయము. సిగ్గుపడవలసిన విషయము. ఆ విషయాలను పరిశీలించి, అందుకు కారణాలేమిటో అన్వేషించవలసిందిగా కోరుతున్నాము.

రైతుల సంవత్సరం 18వ ఇండియన్ ఇటర్ కాన్ఫరెన్సు ప్రైవేటులో జరిగింది. ఆ సమావేశానికి మన మంత్రిగారు కూడా పాల్గొని అయినట్లు తెలుస్తున్నది. దాంట్లో కొన్ని నిర్ణయాలకు వచ్చారు. "సీ ప్యా డ్యూర్ గ్ లి వెంట్రీ ఫ్రైన్ ఇయర్ స్టాన్" కు సంబంధించిన ప్రాధమిక నిర్ణయాలను అక్కడ ఉన్న సందాగారిద్దరూండి ప్రైవేటులో గాక అక్కడ అక్కడ అమోదింపారు. ఆ సూత్రాలు రప్పించడా ఉండాల్సిందేనని చెప్పారు. మేము అంటా సంతోషించాము. శ్రీ సంతవయ్యగారు వాటిని వంటనే అనులు అరుపు తారం ఆశించాము. సంవత్సరం గడిచిపోయింది. ఇంతవరకు దాని ప్రవేయం లేదు. నైన్ టూల్ లో అంగీకరించిన వేగ పాలనీ యొక్క సీస్ లు మిగిలి ఆట నీడ్ వేస్ మీద ఆధారపడి ఉంటే మంత్రిగారుగాని, ప్రభుత్వంగానీ, నీడ్ వేస్ మీద వర్కవుట్ చేయటంలేదు. యస్. జి. డి. ల విషయంలోగాని, ఎలక్ట్రిసిటీ వర్కవుట్ విషయంలోగాని, పి. డబ్ల్యు. డి. వర్కవుట్ విషయంలోగాని, ప్రైవేటు వేట్ ఇండస్ట్రీస్ లోని వర్కవుట్ విషయంలోగాని, నీడ్ వేస్ మబ్బటి అలోచించటం లేదు. "మేము ఎంత ఇవ్వగలం?" అనేది దృష్టిలో పెట్టుకొంటున్నారు. "ఎంత ఇవ్వగలము?" అనే దానిని బట్టి కారుండా, కార్మికులు కనీసం బ్రతికటానికి ఎంత తీతం ఉండాలనేది ఆలోచించి, వారికి మినిమం వేగ నిర్ణయించాలి. మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం తరపున నెట్లిన కార్మిక శాఖామంత్రి నైన్ టూల్ లో నూప వేగము నీడ్ వేస్ ప్రెస్సిపుట్ యాక్సెస్ చేస్తాము అని అక్కడ చెప్పి, ఇక్కడకు వచ్చి, కేబినెట్ సమావేశంలోకి వచ్చి వచ్చిన తరువాత, నైన్ టూల్ లో తీసు కొన్న నిర్ణయాలన్నీ ఎల్లా మరచిపోయినారో బోధపడటం లేదు. నైన్ టూల్ లో అంగీకరించిన సూత్రాలను అమలుజరుపుటకు ఎందుకు కృషి చేయటంలేదో తెలియదు.

మనుమంతరావు కమిటీ చేసిన నిర్ణయాలు చూడండి. ఆనాటి పరిస్థితులనుబట్టి వారు అన్ని విషయాలు ఉదాత్తప్రాయంగా సూచించారు. వారు నిర్ణయించారు.

యించిన జీతాలు కార్మికులకు సరిపోతాయా? అనే విషయం అలా ఉన్నప్పటికీ, కనీసం మన ప్రభుత్వం యన్. ఏ. ఓ. లకు, ఇతర ప్రభుత్వ సెక్టార్ లో ఉన్నటువంటి పరిశ్రమలలోని ఎంప్లాయిస్ కు ఇచ్చే జీతాలకంటే మంచి జీతాలు ఆ కమిటీవారు నిర్ణయించారు టోటల్ ఎనూయ్ల్యుమెంట్ కు గవర్నమెంట్ సెక్టారులో అయితే రు. 75 లు ఉండాలని చెప్పారు. ప్రయివేటు సెక్టారులో అయితే రు. 75 ల వరకు ఉంచడానికి అవకాశం ఉంది. కాని గవర్నమెంట్ ఈ సూత్రాన్ని ఆంగీకరించడంలేదు. రిస్ రూఫాయలు మాత్రమే గవర్నమెంట్ అంగీకరించింది ఈ రిస్ రూఫాయలు ఏ basis మీద యిచ్చారు? N. G. O. s కి రిస్ రూఫాయలకు పెంచాలన్నారు. కేరళ గవర్నమెంట్ లో class IV employees కు కనీసం 30 రూఫాయలు నిర్ణయించారు 32 రూఫాయలు D. A. నిర్ణయించారు. Housing accommodation provide చేయడానికి గాని, house rent allowance యివ్వడానికి గాని నిర్ణయించారు. వారి యొక్క బిడ్డలు high school వరకు ఉచితంగా చదువునే ఏర్పాటు చేశారు. Madras Government కూడ class IV employees దగ్గరనుంచి అందరికీ increase చేయడానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నారు. Madras Government క్రింద ఉన్నటువంటి Electricity Department లో minimum wage రు. 28 గా నిర్ణయించి, D. A. యంతకంటే చాల ఎక్కువగా నిర్ణయించడం ఒరిగింది. కాని మన ప్రభుత్వం ఎంత తక్కువ యివ్వ గలమో అంత తక్కువ యివ్వాలి అనే దృష్టితో నడుస్తున్నది. 1947 దగ్గర నుంచి పరిశీలించి చూసుకున్నట్లయితే 8, 9, 10, 15 రూఫాయలు minimum wage గా నిర్ణయించినటువంటి ఘటనలు కూడ ఉన్నాయి. All India Government level లో సందాల్ లాంటివారు, సంజీవయ్యగారి లాంటివారు అక్కడ సమావేశమై అన్నింటికీ కూడ minimum wage నిర్ణయించడానికి అంగీకరించి ఇక్కడికి వచ్చి దాని విషయం ప్రస్తావించకుండా ఉండడం, ఆచరణలో నిరుపయోగం చేయడ మనేది సహించరానటువంటి విషయం. ధవళేశ్వరం P. W. D. Workshop లో చూసినట్లయితే ఈ నాటికి కూడ అక్కడ రు. 1-4-0 యిస్తున్నారు. ఈ విధంగా అధ్యాన్నమైన జీతాలు ఉన్నటువంటి పరిస్థితులు ఉన్నాయి. ఈనాడు కూడ పూర్వంమాదిరిగా ఆలోచిస్తే ప్రయోజనం లేదు. డబ్బు ఎక్కడనుంచి వస్తుంది? ఏ విధంగా వస్తుంది? అని ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే నునుష్యులు ఎట్లా బ్రతుకుతారు? 'ఇతర రాష్ట్రా' లలో ఎలా యిస్తున్నారు? మన ప్రక్కన ఉన్న State, Central Government wages pay చేయడానికి తయారు అవుతుంటే మనం ఏదో 28 రూఫాయలు యిస్తున్నాం, ఎంత పెంచాం! అబ్బా! అని సంతోషిస్తూ రొమ్ములు

శాదుకుంటే అంధంలేదు. Need base అనేది ప్రధానంగా వ్యక్తిగత ప్రయోజనం వాటి. మీరు నిర్వహించినట్లుంటే బాగుండు. అది అనుభవం కలిగివుంటుంది.

మిస్టర్ స్పీకర్ : చన్నా రెడ్డిగారు most Parliamentary గా through the Speaker మాట్లాడుతున్నారు. మీరుకూడ senior member. So you must set an example. I commend the example of hon. Dr. Chenna Reddy to every other hon. Member. Please cultivate that example.

శ్రీ విల్లలపట్టి వెంకటేశ్వర్లు : Thank you, Sir. ధనవ్యయం, సీనియర్ నగరాలలో ఈ ప్రభుత్వం దారిని అనుకుంటున్నారేమీ. నీరు 55 రూపాయలు తైనా అమ్మాయి అనుకొని, యిక్కడికి వచ్చి ఎందుకు దారిని అనుకుంటున్నారో అని ప్రశ్నించాలి. Finances లో ముడిపెరుగుతున్నారు. Why have the Government formulated that at Nainital Conference? ప్రభుత్వం model employer గా ప్రవర్తించాలని అందరినీ కోరుకుంటున్నారు. Private Establishment లో Government యిచ్చేదానికన్న ఎంతో ఎక్కువగా యిస్తుంటే Government వాటిల్లో అన్నింటికంటే ఎక్కువగా యివ్వడం జరుగుతున్నది. అందువల్ల దీనిని తిరిగి పరిశీలించాలి అని అందరినీ కోరుకుంటున్నది. Electricity workers కు తోన్న సౌకర్యాలు చేస్తాం అని వాటిని యివ్వడంవల్ల వారు సమ్మతించారు. ప్రభుత్వమే ఈ సమ్మతించారు. ఆ Electricity agreement లో ఏమి ఉన్నతో మీకు చదివి చివరికి ఉన్నాయి. పానునుగం రావు కమిటీ report మీరు ప్రభుత్వం ప్రకటించినట్లుంటే statement లో

“A minimum pay policy inclusive of pay and Dearness Allowance and House Rent Allowance should be fixed at Rs. 60/- for all the workers in the public utility service and atleast Rs. 65/- in other services. The above packet should split up into basic wage of Rs. 26 and the balance as D. A. The D. A. should be linked to the cost of living index and should move up or down as the cost of living index goes up or down. There should be a rational categorization of the workers and the general revision of pay scales of the various types of the workers.” అని ఉన్నది.

Pay committee report వస్తే దానికి వేరే చూస్తాం, తేజవీరి దీనికొకరకు ఉస్తాం అన్నారు. Pay committee report క్రిందకు రావేదు. అందువల్ల దీనికొకరకు రావాలన్నమాట. But the Government are of

the considered view that it would not be practicable to adopt a principle that the D. A. should be linked up with the cost of living index as the financial commitment would be very heavy and indefinite both in terms of quantum and duration." అని చెప్పినా దానిలో చెప్పినది నిరాకరిస్తు వచ్చారు. డి. 26, 30 అని దేని ప్రకారం fix చేశారు? దానిమీద D. A. 30 రూ. వేచుకున్నప్పటికీ 50 రూపాయలనే ఉన్నది. అది వాణ్ణి చూపుతుంది అని నేను ప్రశ్నార్థకంగా మంత్రి గారి మీ ద్వారా తెలియచేయవలసివచ్చింది. నై నిటూర్ agreement లోనే code of conduct అని ఉన్నది. అంటే 'Agreement between the Management and labour to maintain better discipline in industry' అంటారు.

గవర్నమెంటుచూడ ఒక కార్యవట్టిస్తే. గవర్నమెంటు తరపున కూడ కొన్ని industries నడుస్తున్నాయి. తాను ideal గా ప్రవర్తించడానికి ప్రయత్నంచేసి తాను ముందు ఆ agreement ను అనులు జరిపి ఆ agreement ను తయారు చేయడానికి కమిటీని వేసి ఉంటే చాల జాగుండేది. కానీ అటువంటిది యింతవరకు ఎక్కడా చేయలేదు. అసలు ఆ ఆలోచన అయినా ఉన్నదో లేదో! నై నిటూర్ లో ఏమి మాట్లాడి వచ్చారోగాని యిక్కడికి రాగానే అన్నీ మిచ్చిపోయారు.

Recognition of Unions ఉన్నది. Recognition of unions కు కూడ యిదే విధమైనటువంటి formulas చేయబడ్డవి. నాదగ్గర ఒక list ఉన్నది. Government industries లో ఉన్నటువంటి Unions, private industries లో ఉన్నటువంటి Unions, Recognised కాబడినటువంటి Unions ఇవన్నీ ఆ list లో ఉన్నాయి. మంత్రిగారికి కావలసి ఉంటే ఒక ఉడవ యిస్తాను లేంపోతే చదివి వినిపించమంటే చదివి వినిపిస్తాను. డి. 26 list కాదు తను చూసే వినిపిస్తాను. కొన్నిటిలో single unions ఉన్నాయి. వాటిల్లోకూడ ఒకటి, రెండు recognise చేయబడలేదు. చాల unions ఉంటే వాటిని ఏవిధంగా deal చేయాలి? వాటికి recognition ఏ ఏవిధంగా యివ్వాలి? అనేదికూడ దానిలో చర్చించబడ్డది కానీ అవన్నీ యింత వరకు పాటించలేదు. Recognition of the Unions అనేది ప్రభుత్వ దృష్టికి రానందుకు చాల సాధనపడవలసి ఉన్నది. Andhra Pradesh Hospitals Employees' Union అని ఉన్నది. దానికి rival గా వేరే Union లేనేలేదు. అనేక సంవత్సరాలనుంచి పనిచేస్తున్నది. ఎంజో బాధ్యతతో కూడినటువంటి పూర్వం కానవసరమైన కార్యకర్తల వాయకత్వంకంద అది నడుస్తున్నది. కాని

దీనిని ఇంతవరకు గుర్తించలేదు. Andhra Pradesh Municipal & Local Boards Employees' Union అని ఉన్నది. ఇది కూర్చు సంవత్సరానుంచి పనిచేస్తున్నది. దీనికి కూడ వేరే Union లేదు. దీనిని కూడ గుర్తించలేదు. Highways Employees' Union అని ఉన్నది. దానికి branches ఉన్నాయి. దానిని గుర్తించలేదు. P.W.D. Workers' Union ఉన్నది. దానిని గుర్తించలేదు. Andhra Pradesh Motor Transport Workers' Federation అని ఉన్నది. దానిని ఇంతవరకు గుర్తించలేదు. Mica Workers' Union, Manganese Workers' Union, Electricity Employees' Union ఎన్నో ఉన్నాయి. విటన్నింటిని గుర్తించడానికి ప్రభుత్వం ఏ విధమైనటువంటి చర్య తీసుకోలేదు. ఒకచోట agreement రు వచ్చి దానిని అమలుజరపడానికి ప్రభుత్వం చాల తటపటాయిస్తున్నది. దానిలో పెద్ద finance commitments ఏమీ ఉండవు. సంవత్సరం దాటిన తరువాత కూడ అమలుజరపకుండా ఎందుకు తటపటాయిస్తున్నదో, ఎందువల్ల యింత ఆలస్యం చేస్తున్నదో నాకు బోధపడడం లేదు. ఇక ముందు అయినా వాటిని పెంటనే recognise చేయుటకు ఆలోచిస్తారా? నేను ఆశిస్తున్నాను. Labour Leaders అందరూ code of discipline ను పాటించాలి. ఒకచోట ఒక Union పనిచేస్తుంటే దానికి Rival Union పెట్టించడానికి గాని, పెట్టించేందుకు ప్రోత్సహించడానికి గాని అవసరం ఏమైన ఉన్నదా? అని అడుగుతున్నాను. అలాంటి చేయలేదని చెప్పగలరా? ఉదాహరణకు అలాంటి సంఘటనలు అనేకం చెప్పగలను. నాగార్జునసాగర్ వద్దకు మంత్రులు అనేకసార్లు వెడుతూఉంటారు. అక్కడి యూనియన్ కు రైవల్ యూనియన్స్ పెట్టమని ప్రోత్సహిస్తూ ఉంటారు. సింగరేణి కాలరీస్ లో రైవల్ యూనియన్స్ పెట్టమని ప్రోత్సహిస్తున్నారు. చక్కగా పనిచేస్తున్న ఆర్.టి.డి. లో కూడా రైవల్ యూనియన్స్ పెట్టమని చెబుతున్నారు. అసలు యీవిధముగా రైవల్ యూనియన్స్ పెట్టమని ప్రోత్సహించవలసిన అవసరం మేము చ్చింది? అసలు రైవల్ యూనియన్స్ లో కేరడలనుకున్న వారిని కేరసీయకుండా తన ప్రచారమొనర్చి కాట్టకులు సక్రమముగా పనిచేయునట్లు చూడవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వముపై వున్నది. రైవల్ యూనియన్స్ వలన కార్మికులు అనేక విధాలుగా నష్టపడుతున్నారు. ఈనాడు మనము కాగ్నితుల శ్రేయస్సుకొరకు నిలబడినామని చెబుతూ మరొక వంక వారికి తీరని నష్టాన్ని కలుగజేస్తున్నామని మంత్రిగారికి నేను మనవి జేస్తున్నాను. ఇందుకు అనేక సంఘటనలను ఉదాహరణగా పేర్కొనగలను. మంత్రులు వెళ్ళి రైవల్ యూనియన్స్ ను ప్రోత్సహిస్తున్నారు. రికగ్నయిట్ల యూనియన్స్ నుండి ఎవరైనా ప్రతినిధులు తమ సాధకబాధకాలు చెప్పకొన

దానికి వెడితే వారిని కలుసుకొనడానికే నిరాకరిస్తారు. రైవల్ యూనియన్స్ నుండి ఎవరైనా వస్తే వారికి ఆహ్వానాలు, సుర్యోదయ జరుపుతున్నాం. అవన్నీ ప్రైవేట్ గా వ్యక్తిగతంగా చేసుకొనమనండి, మారు అభ్యంతరం లేదు. కానీ శ్రీ సజీవ రెడ్డిగారు ముఖ్యమంత్రిగా కాకుండా, ట్రాన్స్ పోర్టు మంత్రిగా కాకుండా వారిని పిలుచుకుని డిన్నర్లు యిచ్చుకోమనండి. మాకు అభ్యంతరం లేదు. లేబర్ లీడర్లు యూనియన్ ద్వారా ప్రతినిధులుగా వచ్చినపుడు కనీసం వారిని కలుసుకొనడానికి కూడ నిరాకరించడం ఏమీ స్వాయంగా వుంటుందో అలోచించాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. This will not help the development of trade unionism. మేము రైవల్ యూనియన్స్ ను ఎన్నటికీ ప్రోత్సహించము, ప్రోత్సహించుటలేదు. కాని ప్రభుత్వం మాత్రం ప్రోత్సహిస్తున్నది. That is a wrong policy which they are pursuing.

శ్రీ డి. సజీవయ్య : ప్రభుత్వమేమీ ప్రోత్సహించుట లేదు.

శ్రీ ఆర్. నారాయణరెడ్డి : మంత్రులు ప్రోత్సహిస్తున్నారు.

శ్రీ డి. సజీవయ్య : ప్రభుత్వానికి, మంత్రులకు భేదం లేదు.

మిస్టర్ స్పీకర్ : మంత్రులన్నా, ప్రభుత్వమన్నా ఒక్కటే.

శ్రీ డి. సజీవయ్య : అందుకనే ప్రభుత్వమన్నా, మంత్రులన్నా ఒక్కటేనని శ్రీ రావి నారాయణరెడ్డిగారికి మనవిచేస్తున్నాను.

శ్రీ ఆర్. నారాయణరెడ్డి : కాబినెట్ డిసైడ్ చేయకపోవచ్చు. మంత్రులు వ్యక్తిగతంగా వెళ్లి రైవల్ యూనియన్స్ ను ప్రోత్సహిస్తున్నారు. మావద్ద భోగట్టావుంది. అవిషయమే మేము చెబుతున్నాం.

శ్రీ పిల్లలమర్రి వెంకటేశ్వర్లు : తరువాత విషయం, ఇంప్లిమెంటేషన్ ఆఫ్ ది యాక్టు. మేము ఇంతకుముందు బడ్జెటు సమావేశాల్లో యీ విషయాన్ని గురించి చెప్పాము. కార్మికులపై ప్రభుత్వమునకు నిజముగా అభిమానమున్నచో లేబరు డిపార్టుమెంటును ప్రత్యేకంగా ఏర్పాటు చేయండి. తక్కిన అసూం బావను ఐటమ్ను అన్నీ చేరే డిపార్టుమెంటుగా ఏర్పాటు చేయండి. ఈ రోజున ప్యాక్టరీ యాక్టు ఏవిధముగా అమలు జరుగుతున్నదో ఒక్కసారి చూడండి. అక్కడ స్టాఫ్ ఏవిధముగా పనిచేస్తున్నది? అనే విషయంలోకి వెళు ఛోవడంలేదు. చిలకలూరి పేటలో ఒక రాత్రి కార్మికులచే పని చేయిస్తుండగా పట్టుకుంటే కూడా కేసు పెట్టబడలేదు. ఈ విధముగా కేసులు పెట్టబడని సంఘటనలు అనేకము మంత్రిగారిదృష్టికి తీసుకురాగలను. దీనికి కారణమేమిటో చెప్పవలసినదిగా మంత్రిగారిని అడుగుతున్నాను. అదే సందర్భములో అక్కడ 200 మందిని

ప్రాసీబ్యూట్ చేశారు. 'రిపోర్టు అయింది. యూనియన్ కూడా అక్కడ కార్మికు ప్రతినిధులకు తెలియజేసింది. అంతవరకు జరిగినప్పటికీ కూడా అక్కడ కేసు పట్టబడలేదు.

సుంగరద్రా ఇంజనీర్లను (బిర్లా) లో కార్మికులకు తగిన వసతులు లేవు. వారే ఎటువంటి సౌకర్యాలు కల్పించబడలేదు. బిర్లాగారి బుల్డింగ్ పోవడానికి యూనియన్ గారికి, బిల్డింగ్ కు వలను అప్పటించా? ఏమో! నానుమూరం నిమ్మకం తదు. ఒకపక్క మేము ఇంజనీర్లయల్ని పడం దని చెబుతారు. చూసా సంతోషం. సీ అలా చెబుతూ యీవిధంగా ప్రవర్తించడమువల్ల ఎవరికి మంద్రుల మోటలపై పలున వుండదు. దీనిని గురించి ఆలోచించవలసి నదిగా కోరుకున్నాను. ఇంక ఫ్యాక్టరీయార్డు పవిధముగా అమలు జరుగుతున్నదో చూద్దాం. ఆంధ్రప్రాంతమునగు సంబంధించినంతవరకు మొత్తం రి పర్కియన్లు పున్నాయి. ఏటిలోని రి సర్కియల్లో ఇన్ స్పెక్టర్స్ ఆఫ్ ఫ్యాక్టరీస్ లేవలేదు. ఇంక యిది ఎట్లా అమలు జరుగుతుంది? ముఖ్యంగా ఆంధ్రప్రాంతమునటా అనేక చిన్నచిన్న ఫ్యాక్టరీలు వున్నాయి. Very wide and far off distributed. అందువలన యిది సక్రమముగా అమలు జరుగవలయునన్న మినిమమ్ పేజెస్ యొక్క కూడా సత్వరమే introduce చేయవలసిన అవసరమున్నది. సరుపాత స్టాఫ్ ను కూడా పెంచవలసిన అవశ్యకత యున్నది. గత కొనసంవత్సరము పేజెషన్లో మంత్రిగారు ఫ్యాక్టరీ ఇన్ స్పెక్టర్లను నియమించుముట్టుగా తెలిపారు. ప్రభుత్వం యోచించింది చెప్పారు. ఇంతవరకు అది అమలు జరుగలేదు. అదేవిధంగా హాపు మరియు ఎస్టాబ్లిష్ మెంటు యొక్క యొక్క వుంటి. ముఖ్యంగా హోటల్లు, మొదలైన పెద్ద సంస్థల డినిక్రిండికి వస్తాయి. డిపార్టు మెంటులో తగినంత స్టాఫ్ లేకపోవడంవలన యీ యొక్క కూడా సక్రమముగా అమలు జరుగుతులేదు. ఈనాడు హోటల్ వర్కర్లు యొక్క పరిస్థితి మరి అధ్వాన్నంగా వుంది. ఇక్కడ ఉన్న మైసూగు కేఫ్, టూల్ మొదలైన పెద్ద పెద్ద సంస్థల వారు కొన్ని అడుగు సంపాదించి మన కళ్ళ ఎదుటనే మేడలు కట్టుకుంటున్నారట; అలాంటివారు వర్కర్లకు 12 నుండి 25 రూపాయలవరకు మాత్రమే తీతాలు ఇస్తున్నారంటే—it is a disgrace for any society or any Government. అందువలన మంత్రిగారి దృష్టికి ఈ విషయమును తీసుకువస్తున్నాను. Take firm action and see that they are paid at least a living wage. దీనిని అడ్డుకోవడాకు పంపించేప్పుడు సెలవులు, తీతాలు మొదలైన విషయాలన్నీ వదిలేసి అదేమి దురదృష్టమో—లోనను విషయం ఘోషించాలి. తీతాలు తేప్పగాని, లోనను విషయం చూస్తారట! ఇది ఎట్లావుందో ఆలోచించండి. మద్రాసు రాష్ట్రములో ఇది బ్రహ్మాండముగ అమలు జరుగుతున్నది.

మన రాష్ట్రములో చూడ ఈ యాక్టు అన్ని ప్రాంతాలలో ప్రక్రియముగ అమలు జరుగునట్లు చూడాలి. ముఖ్యంగా హోటల్ వర్కర్లుకు మినిముమ్ పేషెన్స్ నిర్ణయించవలెనని కోరుతున్నాను. ఆయా హోటల్స్ యజమానుల భవనాలను, పలుకుబడిని భాతరుచేయక అవసరమైతే కంట్రీ ప్రాసిక్యూటర్ కేయడానికి మంత్రివర్గం శ్రద్ధతీసుకొనవలెనని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను.

మొన్న ముఖ్యమంత్రిగారు సూచించిన—నేనైతే aspiration అంటారు. చారి నూటల్లో అయితే రిమూర్కు—రిమూర్కు చేశారు... ఏదో చిల్లిపవచ దానిలో, ఎక్కిపోవలసివస్తుంది... అని మేముచూత్రం చిల్లిపవల్లో ఎక్క గలచూవలేదు కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం ఏట్లో నడుపుతున్న చిల్లిపవచలోకి రమ్మని చెయ్యవట్టుకుని బాగినా మేము రాము. మా చెయ్యి పట్టుకుంటే హానికూడా జరుగుతే లాగడానికి మేము ప్రయత్నం చేస్తాము. అది సాధ్యం అవుతుందేమో, ఆలోచించండి.

ప్రభుత్వం ఈ రోజున చేస్తున్నది ఏమిటి? పే ఏమిటికీ మార్పునకు ఏమిటో, ఆ వ్యవహారం అంతా చెప్పాము. ఇప్పుడు మళ్ళీ ఆ విషయంలోనేను పోదలచుకోలేదు. ఎలక్ట్రిసిటీ, సి. నట్ల్యు. డి. ఇతర కార్మికులు సమ్మె చేసిన సందర్భములో—ప్రభుత్వమువారు ఒక అండర్ స్టాండింగ్ కు వచ్చారు. సమ్మె అయిపోయింది. బహుశా ఏమి అండర్ స్టాండింగ్ కు వచ్చారో మర్చిపోయి నూస్తున్నదేమో ప్రభుత్వము? అనిపిస్తున్నది ప్రభుత్వ ధోరణి.

“To consider categorisation of workers by a special officer in Telangana; if the electricity department, of Andhra region is not covered by the Pay Committee the Government will examine categorisation of workers there also with a view to bringing about uniformity in the entire State as far as possible.”

ఒక Special Officer ను appoint చేద్దాం అనుకున్నాం.

“Appointment of a special officer to go into the question of classification of workers in Andhra region and assign permanent cadres; payment of increased pays with arrears *within two months*; implementation of the decisions arrived at in the previous meeting with the departmental authorities; enforcement of the Provident Fund Act.”

ఇది ఆ రోజున అనుకున్నది. దీనిని ఎందుకు అమలు జరుపలేదు? నేను అడవి గుఱున్నాను. ఆఫీసర్ ను నియమిస్తామన్న సమయం దాటిపోయింది.

రెండు నెలలలో ఏదోర్లు యివ్వాలి అన్నారు. ఇంతవరకు అఫీసరును నియమించలేదు.

What is it you have done? Even the Minister is responsible for not appointing the Special Officer. That point must be made clear, Sir.

ఈ ధోరణిని అవలంబిస్తుంటే ప్రభుత్వం మాటలను ఏ రకంగా నమ్మమంటారు? సవన అయిన ఎవరికి కావాలి? చాలావాటికి అడ్డుడికేసునకు పంపించాము అంటున్నారు. నిజమే, వంపించాము. కాదనడం లేదు. వేస్ట్. నెలవలు. డియర్ నెస్ అలవెన్సు, హౌస్ రెంట్ అలవెన్సు—ఇవన్నీ వజీరీ పెట్టి బోనసువంటి చిన్న విషయాన్ని ఎందుకు వంపించారు? దీనివలన వచ్చే చిక్కె-మిటంటే—మిగిలినవాటికోసం agitate చేయడానికి వీలు ఉండదు. ఈ విషయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని అటువంటి పొరకాటు ఇరగటండా చూడాలని కోరుతున్నాను. మంత్రిగారు మరొక విషయం చెప్పారు. హాం నెలుసు అటువంటి సంఘటనలు. ఏలూరులో నమ్మే జరిగింది. వారు అడ్డుడికేసులో అణాకంటే ఎక్కువ యివ్వడానికి వీలులేదని తిర్పుచెబించారు. నమ్మే చేశారు. వంటనే వేజెస్ పెంచారు.

Adjudication ఉన్నది. Adjudication Tribunals ను ప్రభుత్వం appoint చేస్తుంది. Hindu Law కు వలె వాటికి ఒక code లేదు. Labour code లేదు. ఈ విషయం నేను ఇడివరకుకూడ చెప్పాను. It is almost a compulsory arbitration. Compulsory arbitration వంటిది మనం suggest చేసేటప్పుడు కొన్ని కట్టుబాట్లు, నియమాలు, మూత్రాలు ఉండాలి. Minimum wage అంటే ఏమిటి? Adjudication Tribunals దగ్గరకుపోయి "నై నిటాల్ కాన్ ఫరెన్సులో మా మంత్రిగారు, ఇండియా గవర్న మెంటు మింగ్రి లీందరు చూర్చుని తీర్మానాలు pass చేశారు. Wage అంటే need-base గా ఉండాలి." అన్నారు అంటే "I do not care for it" అంటారు ఒకరు. Adjudication లో దీనిమీద ఏమి నిర్ణయానికి కావాలో నాకు బోధపడడం లేదు. Adjudication Tribunals లో Judges ను రెండు సంవత్సరాలుగా extend చేయవలసిన అవసరం ఎందువల్ల వచ్చింది? ఎన్ని Judgments చూచినా labour కు అనుకూలంగా లేవు. All Judgments are favouring the capitalists. అటువంటప్పుడు వాటిని ఎందుకు extend చేయాలి? ఈనాడు Adjudication Tribunal ఒక తీర్పు ఇస్తుంది. అది labour కు వ్యతిరేకంగా ఉంటుంది. అట్లాంటే సందర్భాలలో ఆ తీర్పుకు ప్రభుత్వం ముద్రచేస్తేనే ఆ order అవుతుంది. A Judgment given by the High Court and a Judgment given by the Tribunal are two different things. A

High Court Judgment is final once for all. కాని Tribunal తీర్పుకు ప్రభుత్వం ముంద్ర పడితేనే దానికి విలువ ఉంటుంది. లేకపోతే అది చిట్టకాగితం అయిపోతుంది Labour కు వ్యతిరేకంగా ఉన్న తీర్పులను చిట్టకాగితాలుగా చూడవలసిందిపోయి labour కు వ్యతిరేకంగా ఉన్నవాటిని ప్రభుత్వం ఆమోదించడం సరైనది కాదు. "నా ఎదుట ఆరణాలకు నిప్పుకుంటే ఒక్క అణా కూడ ఎక్కవ ఇవ్వడానికి బిలులేదు." అని ఒక తీర్పు చెప్పారు. ఉవిషయం మంత్రిగారు కూడ చెప్పారు. Government has got the right to change it. అవసరమైనప్పుడు వాటిని మార్చమని మంత్రిగారికి ప్రార్థించి చెబుతున్నాను. ఈనాటి social system లో రైతుకు అనుకూలంగా లేని పరిస్థితులను తొలగించుటలో ప్రభుత్వం నిజంగా తేరుపడుతే వహించదలచుకుంటే లోటులను గాని, discrepancy గాని సవరించే అధికారం ఉన్నది. అట్లా సవరించమని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. ఇప్పుడు నాకు ఎంతో time లేదు కనుక ఎక్కువగా చెప్పటలేదు. ఏదో మాటవరసకు చెప్పే పద్ధతికాదు నాది. Discriminations జరుగుతున్నాయి. ఈనాడు R. I. C. ఒక well established union. Minimum wages నిర్ణయించడంలో Advisory Board చెప్పినవాటిని అంగీకరించవచ్చు; ఇంకా ఏమైనా చేసుకోవచ్చు కాని, వారి ప్రతినిధిని అందులో చేయలేదు. ఒక ఆఫీసరును వేశారు. వారి ప్రతినిధిని కూడ పేస్తే ఎంతో బాగుండు చేది. మరి, ఎందువల్ల రేయిబేదో నాగు తెలియదు. Rice mills, flour mills కు సంబంధించి 5, 6 కమిటీలు వేశారు. వాటిలో Trade Union Congress కు రు. 85 వేలు, I. N. T. U. C. కి రు. 30 వేలు, H. M. S. కి రు. 12 వేలు బలం ఉన్నది. ఫ్యాక్టరీలో బలంగా ఉన్న యూనియన్ కు ప్రాధాన్యత ఇవ్వకుండా ఎక్కడో ఉన్నటువంటి leaders ను కమిటీలలో వేస్తారు. వారికి పనికిల్పించాలంటే చేరే కల్పించుకోవచ్చును. కాని వారు ఉండడంవల్ల Labour కు నష్టం వస్తున్నదని మనవి చేస్తున్నాను. Labour Advisory Board ఉన్నది Labour అంటే ఎప్పుడూ కూడ వ్యతిరేకంగా మాట్లాడే వ్యక్తిని తెచ్చి అందులో నిక్కుడుగా వేశారు. నాకు తెలుసుకాని. వారిపేరు చెప్పడంలేదు. Registration విషయంలో కూడ discrimination జరుగుతోంది. ఎవరో ఒక పలుకుబడి వారు వచ్చి అభ్యంతరం చెబితే ఆ రిజిస్ట్రేషను ఆగిపోతుంది. గుటీవల 'Handloom Co-operative Society' అని ఒక సంఘం పెట్టుకొని రిజిస్ట్రేషన్ కోసం వెడితే అది రిజిస్ట్రేషన్ కాలేదు. Demand అంగీకరించవచ్చు. లేకపోతే లేదుకాని రిజిస్ట్రేషను చేయడంలో తప్పేమిటి? మద్రాసు గవర్నమెంటు ప్రత్యేకంగా, డిప్యూటీ రిజిస్ట్రార్ కు ఒక ఆర్డరు communicate చేసింది. సొసైటీ పెట్టుకున్నవారిని సంప్రదించి రిజిస్టరు చేయాలని అతడులో పేర్కొన్నారు. మరి, మన రాష్ట్రంలో యిటువంటివి ఇంకా రిజిస్టరు కాకుండా

ಗೌರಿ ದ್ವಿಪಕ್ಷಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಹಜವಾಗಿ ಇಳಿಗೊಳಿಸುವುದು ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೆಂದು ಸಂಸದ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ٹಿ. انجيا - مسٹر اسڪر سر - آج ہمارے لیبر منسٹر صاحب نے لیبر کی پرستہنی کا نقشہ ہمارے سامنے رکھا ہے۔ لیبر منسٹر صاحب ذاتی طور پر بہت قابل آدمی ہیں اور ہر مسئلہ کو داجسبی لیکر حل کرنے کی کوشش کرتے ہیں مگر بات یہ ہے کہ ہر وقت ایسے مسائل نہیں رہتے ہیں کہ جن پر منسٹر صاحب کو ہی ذاتی طور پر سوچنے کی ضرورت ہو۔ بلکہ بعض مسائل ایسے ہی ہوتے ہیں جن پر قادیبی حیثیت سے سوچنا ہوتا ہے۔ آج پورے ہندوستان میں مزدوروں کی ایک آواز ہے کہ میجمنٹ میں مزدور کو بھی - سہ ملنا چاہئے لیکن گورنمنٹ آج تک اس بارے میں کوئی قدم نہیں اٹھا سکی۔ آدھرا پردیش میں بہت سے انڈسٹریز میں ۱۰۰ پرسنٹ گورنمنٹ سکٹر ہونے پر بھی مزدور یونین کو نمائندگی نہیں دی جاتی ہے۔ مالکوں اور حکومت کے عہدہ داروں کی طرف سے مزدوروں کے ساتھ جو براؤ کیا جا رہا ہے وہ ٹھیک نہیں ہے۔ جو کارخانے پرائیوٹ سکٹر کے تحت کام کر رہے ہیں وہاں جنرل ایوب خان کی طرح ایڈیوڈ اختیار کیا جا رہا ہے۔ سرمایہ دار اکسپلاٹ کرنے کی کوشش کر رہے ہیں۔ سرکار انڈیویچول کاپیٹل پر کنٹرول نہیں کر سکتی ورنہ مزدوروں کو پارٹیسپٹ کرنے کا ایک راستہ مل سکتا تھا۔ اس بارے میں گورنمنٹ کوئی قدم نہیں اٹھا رہی ہے کوئی نہ کوئی ٹھوس قدم اٹھانا چاہئے۔ ہم دیکھ رہے ہیں کہ جسے کارخانے ہیں ان میں سرمایہ دار اپنا ایسے لگا کر چلانا چاہتے ہیں اور مزدور یونین میں پھوٹ ڈالنے کی کوشش کرتے ہیں یہی ان کا طریقہ رہا ہے۔ اس سلسلہ میں گورنمنٹ کو تمام باتوں کا علم ہونے پر بھی مداخلت نہیں کرتی ہے یہ طریقہ ٹھیک نہیں ہے۔ ریگنڈائزیشن آف دی یونین کے بارے میں گورنمنٹ کے سامنے برابر مسائل پیش کئے جاتے رہے ہیں اور یہ بھی بتایا گیا ہے کہ میجمنٹ میں یونین کو نمائندگی ملنی چاہئے۔ آئی۔ این۔ ٹی۔ یو۔ سی یونین میں پھوٹ نہیں ڈالنی ہے بلکہ ان کا مقصد یہ ہے کہ جس یونین میں میجمنٹ ہو اس کو موقع ملے۔ میں سمجھتا ہوں کہ ان ہی اصولوں کو ہم اڈاپٹ کر رہے ہیں یہ کہنا صحیح نہیں ہے کہ آئی۔ این۔ ٹی۔ یو۔ سی والے پھوٹ ڈالتے ہیں۔ مزدوروں کو سیاسی طور پر اکسپلاٹ کیا جا رہا ہے۔ کہا جاتا ہے کہ مزدوروں کو سیاست سے الگ رکھنا چاہئے۔ لیکن یہ کیسے ہو سکتا ہے۔ بعض مزدور کانگریس کی پالیسی کے ساتھ ہیں اور بعض مزدور لال باؤئے کے ساتھ ہیں۔ جو مزدور کانگریس کے ساتھ ہیں وہ کانگریس کو سپورٹ کرتے ہیں اور جو لال باؤئے کے ساتھ ہیں وہ کمونٹ پارٹی کو سپورٹ کرتے ہیں۔ ہمارا جو ارادہ ہے وہ گاندھی جی کی پالیسی کو لیکر چلنا ہے۔ آئی۔ این۔ ٹی۔ یو۔ سی

والوں کو انگریمنٹ ملتا ہے یہ کہتا صحیح نہیں ہے۔ یہ ہمارا فرض ہے کہ ہم آئی۔ بی۔ ٹی۔ یو۔ سی والوں کو انگریج کریں۔ روزانہ آپس میں جو اختلافات پیدا ہو رہے ہیں وہ محض اسلئے پیدا ہو رہے ہیں کہ لیبر یا ایسی کو چلانے کے لئے جو مشنری ہے وہ کمزور ہے۔ ایبر منسٹر صاحب کو چاہئے کہ وہ مزدوروں کو منظم بنائیں۔ ایک کوڈ آف ڈیمانیں بنانا چاہئے۔ ٹریڈ یونین ایکٹ کو منسٹر سلوگنس سے چلانا چاہیں تو چلنے والا نہیں ہے۔ مزدوروں کی مانگ کیا ہے۔ ان کے حقوق کیا ہیں اسکو سمجھنا چاہئے۔ ایبر منسٹر صاحب ان چیزوں کو اچھی طرح سے سمجھتے ہیں مگر گورنمنٹ کی مشنری کو مضبوط نہیں رکھ سکے ہیں۔ لیبر منسٹر صاحب یہ بھی جانتے ہیں کہ جہاں جہاں صنعتیں ہیں وہاں یونین ہونی چاہئے۔ بہت سے مزدور ٹاڑی شاپ میں پیسہ خرچ کرتے ہیں۔ اسلئے میں نے گذشتہ مرتبہ بھی یہ سیشن دیا تھا کہ پانچ دس میل کے اندر ٹاڑی شاپ نہیں قائم کرنا چاہئے۔ اگر منسٹر صاحب اس جانب توجہ دیں تو یہ بہت اچھا ہوگا۔

مینیم ویجس کے سلسلہ میں بھی گورنمنٹ کی پالیسی بہت سست ہے مینیم ویجس کو بہت تیزی سے نافذ کرنا چاہئے۔ جب تک مینیم ویجس منظور نہیں ہونگے کرنی فائدہ نہ ہوگا۔ ایبر ڈپارٹمنٹ کے انسپکٹر جانتے ہیں اور وارننگ دیکر آتے ہیں۔ کارخانہ دار اور سرمایہ دار اس قسم کی وارننگ سے اثر لیتے والے نہیں ہیں۔ گورنمنٹ کا اٹیٹیوڈ سخت ہونا چاہئے جب تک ایسا نہیں ہوگا پروڈکشن بھی نہیں بڑھیںگا۔ اگر گورنمنٹ یہ چاہتی ہے کہ کسی کارخانہ کا پروڈکشن بڑھے تو چاہئے کہ مینیم ویجس کا تقاضا عمل میں آئے۔ کئی ادارے ایسے ہیں جہاں مینیم ویجس مقرر نہیں ہوئے۔ اگر پیکچرل لیبر کے تعلق سے مینیم ویجس مقرر کئے گئے ہیں مگر اون لوگوں سے ملنے پر معلوم ہوا کہ اوس سے کسان بھی خوش نہیں ہیں۔ یہ خیال اب چلنے والا نہیں ہے کہ اگر پیکچرل لیبر ہمیشہ غلام کی طرح سے کام کرتے رہیں۔ کیونکہ ہندوستان کی پرستیتی اب ایسی ڈھنگ سے بن رہی ہے اسلئے تمام راتیں مزدوروں کو حاصل ہونے چاہئیں۔ مینیم ویجس ایکٹ آنے والا ہے اسکے بارے میں سارے ہندوستان میں چرچا ہو رہی ہے کہ اس ایکٹ کے آنے کے بعد معلوم نہیں کیا کیا جھگڑے پیدا ہونے والے ہیں۔ آپ کو یہ معلوم ہونا چاہئے کہ محض مینیم ویجس ایکٹ بنا لینا کافی نہیں ہوگا بلکہ اسکو عمل میں لانے کے لئے مشنری قائم ہونا چاہئے مگر ایسی مشنری گورنمنٹ کے پاس نہیں ہے۔ مالک کارخانہ کو لیبر سکرپٹری بلا کر سمجھا دے تو کام چلنے والا نہیں ہے۔ مالک کارخانہ بہت چالاک ہوتا ہے وہ جانتا ہے کہ قانون میں کس قسم کی کمزوریاں ہیں اون کمزوریوں سے وہ فائدہ اٹھانا چاہتا ہے۔ لیکن اب مزدو

ان چیزوں کو برداشت نہیں کریگا۔ بلکہ دوسرا راستہ اختیار کرنے کی کوشش کریگا۔ جب کہی اس قسم کی مشکلات پیش آئیں لیبر لیڈرس کو طلب کر کے ان مسائل کو ان کے سامنے لانا چاہئے۔ ہنمنٹ راؤ کمیٹی کا اعلان کیا گیا مگر میں پوچھنا چاہتا ہوں کہ کتنے کارخانوں میں اس کمیٹی کی سفارشات پر عمل ہو رہا ہے بہت سے کارخانے ہنمنٹ راؤ کمیٹی کی سفارشات پر عمل نہیں کر رہے ہیں۔ پھر ہنمنٹ راؤ کمیٹی کو کس لئے بنھایا گیا تھا۔ جن کمیٹیوں کی سفارشات کو عمل میں نہیں لایا جاتا ہے ایسی کمیٹیاں بنا کر فائدہ کیا ہے۔ مالک کو سمجھانے سے بھی کوئی فائدہ نہیں ہوگا۔ ریگولائزیشن کے بارے میں بھی کوئی قانون بنا چاہئے۔ اس تعلق سے اب ٹک کوئی قانون نہیں بنا ہے۔ ایسا کوئی قانون بنایا جانا چاہئے اتنا کہنے سے ہونے میں اپنی تقریر ختم کرتا ہوں۔

শ্রীমতি ডি. লক্ষ্মীকান্তম্ম (అమ్మం-జనరల్): అధ్యక్షా, కామ్యూనికేషన్ మంత్రిగారు ప్రవేశపెట్టినటువంటి పరిశ్రమల డిమాండును బలపరుస్తూ నేను కొన్ని విషయములు ప్రభుత్వ దృష్టికి తీసుకొని వస్తున్నాను. వ్యవసాయ రంగములోగాని, పరిశ్రమల రంగములోగాని పురుషులతోపాటు స్త్రీలకు సమానమయిన వేతనాలు అభించడములేదు. నేను కొన్ని గ్రామాలను వెళ్ళి నప్పుడు స్త్రీ కార్మికులను కలుసుకొని వారికి ఎంత కూలీ యిస్తున్నారని దర్శాప్తుచేస్తే 0-8-0 లేక యింకా శక్కువగానే వస్తున్నదని వారు చెప్పినారు. అవే గ్రామాలలో పురుషులకు ఎంత యిస్తున్నారని అడుగుగా 0-12-0 లేక 1-0-0 వరకు యిస్తున్నారని చెప్పారు. స్త్రీలకూడ పురుషులతోపాటు ప్రమించి పనిచేస్తున్నప్పటికినీ, వారికి పురుషులతోపాటుగా సమానమైన వేతనాలు అభించకపోవడము అక్రమము, అన్యాయము, మరలయు. మన రాజ్యాంగానికి విరుద్ధము. కాబట్టి దీనిని వెంటనే అరికట్టడానికి ప్రభుత్వము పూనుకోవాలని కోరుతున్నాను. మన రాజ్యాంగములో 39 (D) లో "That there is Equal Pay' for both men and women" అని వుంది. మగవారితో పాటు స్త్రీలకూడ సమానమైన హక్కు వుంచని మన Constitution guarantee ఇచ్చినది. Women labourers ను exploit చేయడము సరియైనది కాదు. దీనిని వెంటనే అరికట్టించటానికి తగు చర్యలు తీసుకొనవలయునని కోరుతున్నాను. వెనుకబడిన దేశాలలో ఈ women labour ను exploit చేయడము జరుగుతోంది. మన రాజ్యాంగములో ఈ సూత్రాల్ని అంగీకరించినప్పటికినీ, దీనిని ఆచరణలోకి తీసుకొనిరావడములేదు. United Nations లో చిన్నకాలం అయిన I. L. O. వారు కూడ ఈ principle ను ఒప్పుకొని దీనిని అరికట్టించాలని ఒప్పుకొన్నారు. ఈ సుధ్యనే సంజీవయ్యగారు ఒక ప్రశ్నకు

సమాధానము చెప్పుటలో ఈ విధముగా exploit చేయడము ఎందుకంటే, సమాజమైన పల్లె సమాజ విభజనము ప్రతిపక్షము చేస్తున్నట్లుగా ఉన్నందున ప్రభుత్వము ప్రభుత్వము చేయడము తమ పాపిష్ట్యం అని నేను భావిస్తున్నాను. ఇది ఎన్ని రుణాచారాలకు కారణమగుచున్నది అది ఏమంటే prostitution ఎందుకు ఎప్పుడూ అర్థము కలవావచ్చు. పని నిడదరిమిగాలు అటువంటి దుర్భరస్థితిలో నుండి వచ్చి చూస్తే చాలా బియ్యం అలుగుచున్నది. సాంఘిక సేవ కోసం వాఖవాది, మహిళా సంఘాలకు వాఖవాది అగు ప్రభుత్వము నిరీక్షించుచున్నది. నిరూపించడానికి ప్రయత్నించాలని కోరుకున్నాను.

ప్రతి అంశము Prostitution, Labour Demand అంశము ఎటువంటి అధ్యయనము

మిస్టర్ స్పీకర్ : ఇది miscellaneous demand. Women Welfare అంశము లో ఉంది.

శ్రీమతి బి. లక్ష్మీకాంతమ్మ : ఈ miscellaneous demand విషయంలో women welfare గురించి అధ్యయనము చేయాలి. మంత్రిగారు చెప్పినట్లుగా నాకు కొండెము కష్టమనిపించింది. స్త్రీ కార్మికులకు తక్కువ వేతనాలు ఇవ్వడంవల్ల, ఆర్థిక దుస్థితి వారిని దురాచారములకు తోడ్చుచున్నది. ఎన్నో నిష్పక్షిణములు అందుతుంది నునము మార్గము కొంటాకు అన్నట్లు నిష్పక్షిణములు అందుతున్నాయి. ఈ దురస్థితి పరిష్కరించుటకు మంత్రిగారు ఏమి చేశారు అని అడగవలసిందిగా కోరుకుంటున్నాను. ప్రయత్నము చేయాలి. సమాజక్షేత్ర పనికి సమాజ శిక్షణలు ఉన్నాయి. మన రాజ్యాంగములో నిర్ణయించిన Minimum wages fix చేసేటప్పుడు పురుషులది వాడు సమానముగా ప్రయత్నము చేయవలసిందిగా కోరుకుంటున్నాను. ప్రభుత్వము సయమించిన Minimum Wages Committee for Employment in Agriculture అనే questionnaire పంపింది. సమాజక్షేత్ర పనికి సమాజ శిక్షణలు ఇస్తున్నారా తేడా అనిపిస్తుంది. ఈ విషయాన్ని కమిటీవారు కూడా దృష్టిలో పెట్టుకోవాలని కోరుకుంటున్నాను. ఆ discrimination పరిష్కరించుటకు ప్రయత్నము చేయాలి. అధికారము ఉన్న సాధించాలని planning కమిటీవారు చెబుచున్నారు. అధికారము ఉన్న సాధించడానికి తగిన ఉల్లాసాన్ని labourers లో రదిగించాలి. వ్యవసాయ పరిశ్రమల యూజిఎస్సెములో పాల్గొనకుండా కాగనావ్యము కల్గించినట్లయితే అధికారము ప్రయత్నము చేయాలి. ఆశ్రయ కేంద్రాలలో మనజీకమును పోల్చి చూసిన యెడల పరిశ్రమలో మన కార్మికులకు కాగనావ్యము ఇవ్వాలి.

తక్కువ అని వోధపడుతుంది ఇండియా ప్రభుత్వము కార్మికులకు కూడ భాగస్వామ్యము కల్పించుచున్నది. మన ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వము కూడ దీనిని అలలు జరిపి అదర్శవంకముగా నుండాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరుకున్నాను. Taj Glass Factory లోని 600 మంది కార్మికులను పనినుంచి తొలగించారు. వారికి పనిలేక బాధపడుచున్నారు. వారిని కూడ పనిలోకి తీసుకొని వస్తువలయునని నడవగలగని ఆశిస్తున్నాను. రాజమండ్రి ఏపరుమిల్స్ లో గోమాత్రాన్ని అమలు జరిపితే ప్రైవేటు కార్మికుల యజమానులు కూడా దీనిని అనువరించడానికి వీలుగా వుంటుంది తరువాత labour disputes ని labour courts refer చేసినపుడు ఒక్కడి officials ఒక ప్రైవేటు కార్మికులను పనినుంచి తొలగించారు. labourers యొక్క వాదాన్ని వివేచించుచు నిష్పాక్షిక స్పెషియల్ రిజుల్యుటర్స్ నిర్ణయము చేయగలగలరని కోరుతున్నాను. ఈ disputes dispose of చేయడములో చాలా ఆలస్యమగుచున్నది. త్వరగా సర్టిఫికేషన్ మార్గమున కల్పించవలయును. Victimized labour, direct గా కోర్టుకు పోవడానికీ వీలుగా చట్టాన్ని తీసుకొనిరావాలి. Labour Court వున్నచోట క library ఏర్పాటు చేసి సోషలిస్టు పనిచేయుచు Social workers for women welfare వారు All India Conference లో pass చేసిన కొన్ని resolutions ప్రభుత్వ దృష్టికి తెస్తున్నాను. Industrial Co-operatives ను ఎక్కువ చేయడం ద్వారా స్త్రీలకు ఎక్కువ పని కల్పించడము జరుగుతోంది. స్త్రీల ఆదాయము సంపాదించేవారి కుటుంబాల సంకలి ఆరోచిద్దామని ఒకరు సంపాదించడము, కుటుంబములోని మిగిలిన 4, 5 గురు తినడము జరుగుచున్నట్లుంది. N.G.O. లకి ఒక కాలనీ కట్టించాలని అనుకొన్నాము. బాంబేలోట ఒక Industrial Co-operative ఏర్పాటుచేస్తే వారి కుటుంబాల ఆదాయానికీ తోడ్పడగలిగిన వారము అవుతాము. స్త్రీ సంక్షేమముకోసం భవనమును ఏర్పరచుకొని, వారిని అభివృద్ధిలోకి తీసుకొని రావాలి A large number of women workers is being supplied to take part in the activities of the Government. So, we can never call this expenditure unproductive expenditure.

ఇక beggar problem వుంది. Begging ను abolish చేయడానికి ప్రయత్నముచేస్తున్నారని మంత్రిగారు చెప్పారు. త్వరగా abolish చేయాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరుతున్నాను.

*శ్రీ ప్రగడ కోటయ్య (చీరాల) : అధ్యక్షా! మన ఆర్థిక మంత్రిగారు బడ్జెట్ ప్రవచనం చేస్తూ వంచాయితీలకు భూమినిస్తున్నాడని ఏదయినా ఒక

గవ్వపంట ప్రభుత్వానికి అభ్యంతరం లేదని చెప్పారు. ఇది అభ్యంతరంగా నేయవలసిన నిర్ణయమని ప్రత్యేకంగా ప్రభుత్వానికి విన్నవించుకొన్నాను ఎందుకంటే మనం ప్రజలయొక్క అభివృద్ధిని సంచాయిటీల ద్వారా సాధించాలి. ఏరకంగా అనుకొంటున్నాము. భవిష్య ప్రత్యేకంగా సంచాయిటీల ద్వారా చేస్తున్నాము. కాని సంచాయిటీలకు వారినంగి ధనం రావడానికై ప్రతి ఏటా అవకాశాలు లేవు గనుక. భూమిశిస్తునుంచి వచ్చే ఆదాయాన్ని ప్రభుత్వం సంచాయిటీలకు తీసుకోవాలని కోరుతున్నాను. సంచాయిటీల ద్వారా వచ్చే డబ్బులు ఉపయోగించాలి. ప్రస్తుతం ఈ చర్యలు రెండు రకాలుగా ఉంటున్నాయి.

Dr. A. B. Nageswara Rao (Rajahmundry) : There is no Panchayat administration in to-day's agenda, Sir.

శ్రీ ప్రగడ కోటయ్య : అయితే ఆ subject మీద ఎందుకూ ఏమీ మాట్లాడతాను.

పిల్లలమరణం వంటివి వర్లుగారు నూర్లూడుతూ కార్మికులకు Trade Union Act ప్రకారం register చేయడంలో చాలా గాఢ్యం చేసేటదని ప్రభుత్వంమీద ఒక ఆరోపణ చేయడానికై ప్రగమిస్తున్నాను. ఈ సందర్భంలో ప్రత్యేకంగా చేసే పరిశ్రమను ఉదాహరించడం జరిగింది. అయితే వారు అలా స్పష్టంగా చెప్పలేదు. ఎందువల్లనంటే కమ్యూనిస్టులు ఎక్కడ చాలా ఎట్టివాం ఆ ఉద్యమం విచ్చిన్నం కావడంతప్ప సంచాయిటీల నియమం మనకు గత 10-15 సంవర్షాలనుంచి తెలిసినదే. ఎందుకంటే ఎక్కడనుండి నిర్బంధం ఉంటుందో, ఎక్కడయితే సుస్థిరంగా శాంతిలో ఒక ఉద్యమం నిర్వహించబడుతూ ఉంటుందో, అలాంటి చోట చిచ్చు పెట్టడానికి ప్రయత్నించేట సాధారణంగా కమ్యూనిస్టులు తప్ప ఏ ఇతర రాజకీయపార్టీ అలా చేయదని వారి ఒకసారి గుర్తుకు తెస్తున్నాను 1936 నుంచి అంధ్ర దేశంలోని చేనేత పారిశ్రామికాలందరినీ చేనేత కాంగ్రెస్ ద్వారా సంఘటితం చేయాలని ప్రయత్నించేస్తుంటే 1944 వ సంవత్సరం వచ్చేసరికి కమ్యూనిస్టులూ తప్పు పట్టాయి. సవిధంగానైనా ఈ ఉద్యమాన్ని తమ స్వాధీనం చేసుకోవాలనే ఉద్దేశంతోటి మండలంలో మేము బ్రహ్మాండమైన మహాసభ జరుపుకొంటే, వారి అక్కడ సాగించి విచ్చిన్న చర్యలమనూర్ని ప్రత్యేకంగా వప్పనవసరంలేదు. ఎప్పటికప్పుడు ఈ చేనేత పరిశ్రమలో ఏ సమస్య సచ్చినా కూడా తమకు కూడా సంబంధం ఉన్నదని మాట్లాడడానికి ప్రయత్నించేసి, చేనేత కార్మికులయొక్క ఐక్యతను విచ్చిన్నం చేసే భోరణులను అవలంబిస్తూ వచ్చారు. అయితే మన ఆదర్శవహమైన ఈ నాడు అంద్రదేశంలో చేనేత పారిశ్రామిక రంగంలో పారిక స్థానం

లేకుండా పోయింది. ఈనాడు చేనేత పారిశ్రామికులు నిర్వహిస్తున్న బ్రహ్మాండమైన సంస్థలు ఉన్నాయి. ఈ సంస్థలన్నిటినీ ఏదోవిధంగా విచ్ఛిన్నం చేయాలనే ఉద్దేశంతో labour laws ని అడ్డం పెట్టుకొని గత '5,6 మాసాలుగా వీరు సాగిస్తున్న చర్యలు తెలియకపోలేదు. ఏ విధంగానైనా ఆంధ్రదేశ చేనేత సహకార సంఘాన్ని కాని లక్షల పెట్టుబడితో గుంతకల్లులో నిర్వహించబడుతున్న గుంతకల్లు సహకార నూలు మిల్లును కాని విచ్ఛిన్నం చేయాలని వారు చేసిన ప్రయత్నాలు సాగకపోవడంతో, మనస్సులో బాధపెట్టుకొని ఆయన ఏదో Handloom Weaver Factories అంటున్నారు. Co-operative Advisory Council మొన్న రెండుసార్లు స్పష్టంగా తీర్మానం చేసింది. Co-operative Societies కి సంబంధించినంతవరకు యజమానులు, కార్మికులు అనే భేదంలేకుండా, యావన్మంది చాటాదారులుగాచేరి వారిప్రయోజనంకోరకు కృషి చేస్తున్న సంస్థలలోకుండా ఈ Labour Acts, Shops and Establishment Acts వర్తించాలా లేదా, అనే విషయాన్ని ప్రభుత్వం పరిష్కారం చేయలేకుండా పోతోంది. కాని మద్రాసు ప్రభుత్వం Co-operative Societies అన్నింటినీ ఈ Acts నుంచి మినహాయించిన విషయాన్ని మన ప్రభుత్వం గుర్తుకు తెచ్చుకొంటే మన సహకార ఉద్యమం అభివృద్ధిచెందడానికి ఎక్కువ అవకాశాలు ఉంటాయి. ఈనాడు చేనేత పారిశ్రామిక సహకార ఉద్యమమే కాక వివిధ రంగాలలో కూడా మనం సహకార ఉద్యమాన్ని తీసుకొని రావాలనుకొంటున్నాము గనుక ఈ Labour Act, Shop Establishment Act సహకార సంస్థలకు వర్తించకుండా ఉండేటట్లు మన ప్రభుత్వం కూడా వెంటనే నిర్ణయంచేయాలని చెబుతున్నాను. అట్లా అని అందులో పనిచేస్తూన్న వారికి అన్యాయం చేయడానికి అవకాశాలు ఉండాలని కాదు. ఈనాడు ఆంధ్రదేశంలో సహకార పద్ధతిపై Sugar Factories నిర్మాణం చేస్తున్నాము. అట్లాగే భారీపరిశ్రమలక్రింద నూలు మిల్లులనుకూడా సహకారపద్ధతిమీద నిర్మాణము చేస్తున్నాము. చేనేత పారిశ్రామికులేకాకుండా, అందులో పనిచేసే కార్మికులకుకూడా అందులో సభ్యత్వం కలిపించాలనే విషయాన్ని నేను చాలాస్పష్టంగా మనవి చేస్తున్నాను. ఎందువల్లనంటే ఉత్తరోత్తరా ఈ Co-operative Sugar Factory లో కాని, Co-operative Spinning Mill లో కాని చాలాలు వున్నవారిని యజమానులని, అందులో పనిచేసేవారిని కార్మికులని, వ్యవహారం చేస్తూ, మొత్తంగా నమ్మే తీసుకొనివచ్చి ఈ సరిశ్రమలన్నిటినీ సహకార పద్ధతిపై సాగకుండా చేయడానికి ఈలాంటి విచ్ఛిన్నకారులు కార్యక్రమమేదీ తీసుకోకుండా ఉండటానికి ఈరోజే వాటిలో పనిచేసే కార్మికులందరినీ చాటాదారులుగా చేర్చుకోవాలి. అప్పుడు వారు మిల్లులోని లాభసమ్మాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచేస్తారు ఏ కార్మికునికి ఎంతవరకు జీతం, బోనసు, ప్రావిడెంట్లు

ఫండ్ షన్వడానికి అవకాశం ఉంటుందనే సుయాలను ఎటు Board of Management లో ఉండి నిర్మించు 'ని' ష్యూల్స్ కావడం అనిగా ఉంటుంది. భారత పరిశ్రమలన్నిటినీ మనం సహకారవ్యవస్థపై వదిలి ఉబలాట పడుతున్నాము. కనుక, ఈ విధానాన్ని అమలులో పెడితే కావాలంటుంది. తేకపోతే సహకారము ఉండకపోగా సహకారసంఘాలను ఎచ్చిర్చించేసుకోవలసిన పరిస్థితులు ఎర్పడతాయనే విషయాన్ని కీలు ప్రభుత్వంలో స్పష్టంగా మనవి చేస్తున్నాను. అందువల్ల కార్మికులకు చూడగలిగిన అంద సంస్థలలో వాటాలు ఇచ్చి, వారికిగూడా సఫల్యోత్పం కలిగించి, యువసహస్థలలో భాగస్వామ్యం కలిగించినప్పుడు, ఈ లీబర్ చట్టాలు వాటికి సర్దిబుండ చేయడంలో పెద్ద ఇబ్బంది ఏమీ ఉండదు. దీనినిగురించి ప్రభుత్వం ఎంతోచింత అని మనవి చేస్తున్నాను. కార్మికులకు బోనస్, ప్రొవిడెంట్ ఫండ్ లు కార్యాల Welfare Centres కావాలంటున్నారు. ప్రభుత్వం ద్వారా Welfare Centres, Libraries ఏర్పాటు చేసింది. Co-operative Housing Schemes కావాలంటున్నాము. పరిశ్రమలు రెండ్రీకృతిమై ఉన్నప్పుడు అక్కడి కార్మికులకు మూత్రం Minimum Wages, Provident Fund, Life Insurance Fund, Bonus కావాలంటున్నారు. కాని ష్యాక్టరీసట్టాలకు లోబడికుండా దేశం మొత్తంమీద పనిపాటలు చేస్తున్న శ్రమజీవులను గురించి Labour Department ఏమి ఆలోచిస్తోంది? రోజుకు 10-12 గంటలు కని చేస్తున్నామూ కనీసం ఒక్క రూపాయి వస్తున్నదా? లేదా? ఏ పనిపం ఎగుకోందా? లేదా? సంవత్సరంలో ఎన్నిసార్లు పన్నులు ఉంటున్నాయి? వాగల ఏ పన్ను రోజులు పని పుంటున్నది? ఈ విషయాలను గురించి ప్రభుత్వం ఏమి. Labour Department కాని ఎందుకు ఆలోచించదు? వారు ప్రయోగము కారా? వారు కార్మికులను కారా? వారికి మినిమం పని అవసరం లేదా? వారు దేశంలో బ్రహ్మకేటట్లు చూడవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వానికి లేదా? ఈ విషయం గురించి ప్రభుత్వం తప్పనిసరిగా ఆలోచించాలి. సెంట్రల్ లెజ్ కంప్లీయల్ దన్న రన్ లో పనిచేసే కార్మికుల కొరకు, ఒక ప్రత్యేకమైన డిపార్ట్ మెంటు పెట్టి, ప్రత్యేకమైన శాసనాలు చేయుచు తేబరు కోర్టులు, డ్రీబ్యునల్సు ఏర్పాటుచేసి అనేకమైన సిబ్బందిని పెడుతున్నారు. దానికి పెట్టే షర్తు ప్రజలతాలూకు డబ్బు అని మరచిపోకూడదు. మిగతా శ్రమజీవులను ఈ రోజు ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నదని చెబుతున్నాను. ఈ రోజున అగ్రికల్చర్ లీబరుకు, వ్యవ సాయ కూలీలకు ఏమి సదుపాయాలు కల్పిస్తున్నారని అడుగుతున్నాను.

వారు శ్రమజీవులు కారా? factory కార్మికుల మాదిరిగా వారు శ్రమచేయుట లేదా? అలాగే చేనేత పారిశ్రామికులు శ్రమచేయుట లేదా? అలాగే మేడర్లు, రాష్ట్ర కొట్లవారు, తాపిపనివారు ఉన్నారు. వారుకూడ శ్రమజీవులు కారా? వారినిగురించి ఎప్పుడైన ప్రభుత్వం ఆలోచించినదా అని అడుగుతున్నాను. ఈ లేబరుగట్టాలవల్ల ప్రయోజనం, ఒక్క ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసే కార్మికులకే గాకుండా, ఎటువంటి పనిచేసే శ్రమజీవులకు కూడ అందజేసే సమయం ఆసన్నమైనది. దీనిగురించి ప్రభుత్వం తీవ్రంగా ఆలోచించవలసిన ఆవశ్యకత ఏర్పడింది. ఈ విషయంలో ప్రభుత్వ మన స్వగర్వంలో మాపు రావాలని కోరుతున్నాను. Unions Recognition గురించి మాట్లాడుతూ, శ్రీ పిల్లలమజ్జీ వెంకేశ్వర్లు గారు రైన్ యూనియన్లు అంటూ చెప్పారు. వారుకొన్ని దేశంలో ఎవరైన కార్మికసంఘాలు పెడితే Rival Unions అని అనడం కమ్యూనిస్టులకు పరిపాటి అయిపోయినది. కాము పెట్టినటువంటి సంఘమే చట్టబద్ధమైనదని, అభ్యుదయముకోసమే పనిచేయుచున్నదని చెప్పుకొనుట వారికి అలవాటు. ఏ కాంగ్రెస్ వారో లేక ప్రజాసోషలిస్టులలో లేక సోషలిస్టులలో కార్మికుల దగ్గరకు వెళ్ళినట్లయితే, తమకు ఏదో పెద్ద నష్టం వాటిల్లుతున్నట్లు, తమ ఆవకాశాలు విచ్చిన్నమైపోయినట్లుగా పెద్దగా భాధపడడం వారికి ఒక అలవాటు. These people do not represent the labour అని చెప్పడం పెత్రికేకలు చేయడం వారికి అలవాటు అయిపోయినది. ఈ రోజున లేబరుకోసము ఎవరు యథార్థంగా పని చేస్తున్నది చూచినట్లయితే, శ్రామికవర్గంనుంచి వచ్చిన ఆ మంత్రి తప్ప ఎవరు కాదని ఘంటావధముగా చెప్పవచ్చు. ఆంధ్రరాష్ట్రం ఏర్పడినప్పటినుంచి, ఎవరు, ఏ పార్టీకి సంబంధించినవారు అన్న సమస్యకు కావు లేకుండా, ఏ విధముగా శ్రమజీవులకు ఎంతవరకు సహాయం, ఇవ్వడు ఉన్న చట్టాల ప్రకారం చేయగలం అన్న ఆలోచనతో ఆ మంత్రిగారు చేస్తుండబట్టే కమ్యూనిస్టుల ఆటలు ఎక్కడ సాగుతులేదు. బెజవాడలో రిజాల సమ్మె జరిగిననంతే, Home మంత్రిగారు చేసిన నిర్ణయప్రకారం రిజామీద ఇద్దరు గూర్చోవచ్చునా లేక ఒక్కరే గూర్చోవాలా అనే నిర్ణయంపై ఆ సమ్మె జరగలేదు. యజమానులకు రోజుకు ఏం తయ్యాలనే సమస్యను తీసుకు వచ్చి, కమ్యూనిస్టులు అక్కడ సాగించిన విచ్చిన్నకర పాత్ర అక్కడి ప్రజా నీకానికి తెలియకపోలేదు. ఈరోజున బెజవాడ వెళ్ళి రిజాలులాగే కార్మికులను ఒకచోటకు పిలిచి యీ సమ్మె విషయమై అడిగినట్లయితే, "కమ్యూనిస్టులు మానోట్లో దుమ్ముకొట్టారు" అని నవ్వుతగా చెబుతారు. ఈ విషయాన్ని పిల్లలమంత్రి వెంకేశ్వర్లుగారు మరచిపోకూడదు. ఈరోజున కమ్యూనిస్టులు దేశంలో ఉన్న కార్మిక చట్టాలను అడ్డం పెట్టుకొని, లేక Shops and Establishment Act ను అడ్డం పెట్టుకొని, ప్రతిచోట ఏదోవిధంగా ఒకకుళ్ళును

ప్రసక్తపేటి, నద్వారా రన్వచేయించి ముక్త్యున్లు గుణాలవారి (1959) యొక్క
 వ ఉద్యమాన్ని అడుగు మంచుకు పోగొం వారి గోవిన్లు. ఉద్యమం
 సాగిగా పోవోంటే, చూచి పం. వపడ అంబా (1959) యొక్క గోవిన్లు
 వల్లనే దేశంలో ఈ అనర్థాలు జరుగుతున్నాయని కెంద్రం వాదించి
 ఎర్రమై ప్రత్యేక అభిమానం ఉన్నట్లు ప్రకటించి, అంబా గోవిన్లు
 చెప్పినారు. ఆయం ఎగోజనకూడ నేర్పుట్ట పట్టుకొన్న పోరాటోగోవిన్లు
 ఒకొంకోవం ఉన్నట్టవమిస్తున్నట్టే. ఈ ఎపొపులేగో పట్టుకొంటున్న
 కారి యిక్కడకువచ్చి మొగలి కన్నీరు కార్కును కర్మానిస్తుంటున్న
 చేనేత పరిశ్రమలపై నమ్మకం ఉన్నట్టుగా చూడాలంటున్న కెంద్రం
 పరిశ్రమలలో యజమానులకు కార్మికులకు సంఘటింపట్టి, కెంద్రం విస్తరణ
 తీసుకొనివచ్చి, కార్మికుల యంక్రందం చెలాయుటకు ప్రయత్నించాలంటున్న
 పసమస్యను విడమరచి పరిష్కరించాలన ఆలోచన కర్మానిస్తుంటున్న యిప్పటి
 తోపోవడం నునం నూర్కూడ ఉన్నాయి. ప్రకాశిస్తున్నవారిని శాంతిని
 కాంక్షిస్తున్న వారు ఈ విషయాన్ని గుర్తించాలని ముగిచిస్తూ ముఖ్యమం
 త్రం యిట్లున్నాను.

*శ్రీ డి హనుమంతరావు (జగత్కాల): అధ్యక్షా! ఈజీబరుకు సంబం
 ధించిన డిమాండ్లున్న కెండుమాటలు మీముందు వుంచుటించవలయుకొన్నాను
 ప్రధానంగా నేను దేశంలో ఏవిధంగా మాన్యులు జరుగుతున్నది. వారి అం
 గుణంగా కార్మికులమస్యలు, ఎవిధంగా కెంద్రం కంపెనీలున్నది, అన్నవిషయం
 నూడవలసి ఉన్నది. నేడు గౌరవ సభ్యులు, దీర్ఘంగా, తేటదనమస్యగురించి
 ముచ్చటించారు. ఒకే పరిశ్రమలో ఒకే యూనియన్ ఉండాలన్న విషయంలో,
 ప్రభుత్వం కొంత పక్షపాతధోరణిలో వ్యవహరిస్తున్నట్లు నేను ముగిచివచ్చినాను
 ప్రతిపరిశ్రమలో ఒకే యూనియన్ ఉండాలా లేక కెంద్రం యూనియన్లు
 ఉండాలా అన్నవిషయం గురించి ప్రభుత్వం దృష్టికి తీసుకొనివస్తున్నాను. పరిశ్రమ
 లలో ఉన్న కార్మికులకు సంఘటింపరచి, ఏవిధముగా వారి కోరికలను, వారి
 సమస్యలను పరిష్కరించాలి; యజమానులకు, కార్మికులకు ఎట్టి సంబంధము
 ఉండాలి అన్న సమస్యలను, సవ్యమైన రీతులలో పరిష్కరించాలంటే, ఒకే
 పరిశ్రమలో ఒకే యూనియన్ ఉండాలి. అలా ఉన్నప్పుడే వారి సమస్యలను
 పరిష్కరించుటలో మనం కృతకృత్యులం కాగలము. అందుచేత ఈవిషయంలో
 ప్రభుత్వం పునరాలోచించవలసినదిగా కోరుతున్నాను ఒకే యూనియన్, ఒకే
 పరిశ్రమలో ఉండాలన్నప్పుడే, రాజకీయాతీతమైన, కేవలం కార్మికులమస్యలను,
 wages, మేనేజిమెంటులో భాగస్వామ్యం మొదలైన సమస్యలను, సులభ
 తరంగా పరిష్కరించుటకు అవకాశం ఉంటుంది. ఆవిధంగా ఒకే యూనియన్,

ఉన్నప్పుడు వారి గమన్యము పరిష్కరించుటకు పీలుపడుతుంది. అందుచేత ఈ నిధులన్ని ప్రభుత్వం బాగా ఆలోచించాలని కోరుతున్నాను.

ప్రయి పట్ సెక్టర్ లోగాని, పబ్లిక్ సెక్టర్ లోగాని పనిచేస్తున్న కార్మికులకు తగినంత ప్రాముఖ్యత ఈయవలసిఉన్నది. కార్మికవర్గానికి సౌకర్యాలు లభింపజేయడం ఒక క్రొత్తదృక్పథం తీసుకోవలసిఉంది, కాపిటల్ కు, మ్యానేజి మెంటుకు పరిశ్రమలలో ఎంత ప్రాముఖ్యం, స్టేటస్ ఉన్నదో, అంత ఇంపౌలెమ్మెంట్ కు కార్మికవర్గానికి కూడా ఇవ్వవలసిఉన్నది. ఆ దృక్పథంతో కార్మిక సమస్యలను సరిష్కారం చేసినాడే పరిశ్రమలు వృద్ధిచెందడానికి వర్గలహాలు ఉండాలి, దేశం సర్వోముఖాభివృద్ధి చెందడానికి అస్కారం, అవకాశం కలుగుతుందని మనవిచేస్తున్నాను. 19 వ శతాబ్దములో కార్మికులపట్ల ఉండే గృహధాన్ని పట్టుకోని ప్రాబలాదినంతకాలం పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చెందవు. కార్మికులను ఎక్స్ప్లాయిట్ చేయదలచినంతకాలం దేశం అభివృద్ధి చెందదు. సామ్యవాద సమాజ నిర్మాణానికి పాటుపడుతున్న ఈరోజులలో కార్మికులకు ప్రాముఖ్యత ఇవ్వాలి. ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యాన నిర్వహింపబడుతున్న పరిశ్రమలలో ప్రత్యేకంగా ఈదృక్పథం దోర్తకమైననాడు ప్రవేట్ సెక్టర్ లోని వారికికూడా మనం మార్గదర్శకంగా ఉండగలమని మనవిచేస్తున్నాను.

కార్మికవర్గానికి పరిశ్రమలలో ఈయవలసిన స్థానమెట్టిది, కార్మికుల పరిస్థితి ఎలాఉంది, కార్మికులను దోచుకోవడం తగ్గుతున్నదా, లేదా అనే విషయాల గురించి ట్రేడ్ యూనియన్లు ఆలోచిస్తున్నాయి. పరిశ్రమలలో లేబర్ కు ఎంత వరకు భాగంఉన్నది, ఎంతవరకు వారికి భాగస్వామ్యం కలుగజేసారు అనే విషయాలు మనమందరం గమనించాలి. లేబర్ లాస్, లేబర్ ట్రీబ్యూనల్స్ ఏవిధంగా పనిచేస్తున్నాయో చూడాలి. ఈశాసనాలు, సంఘాలు, ఏకాధిమంది కార్మికులకోణాక అన్నిరంగాలలోని శ్రమజీవులకు వర్తింపజేయాలి కరీనగర్, నిజామాబాద్ జిల్లాలలో ఖిడీపరిశ్రమలో పనిచేస్తున్న కార్మికులకు ఇస్తున్న వేతనాలు, ఇతరవసతులు ఏవిధముగా ఉన్నాయో ప్రభుత్వం పరిశీలించాలి. పరిశ్రమలలోని కార్మికులను సరిగా చూస్తున్నది లేనిది గమనించాలి. అన్ని రంగాలలోని కార్మికులకు వసతులు, భాగస్వామ్యం కలుగజేసినాడే పరిశ్రమలు అభివృద్ధి చెందుతాయి. వ్యవసాయరంగములో పనిచేస్తున్న కార్మికులకు కనీస వేతనాలను ఇచ్చే శాసనాలను రాష్ట్రవ్యాప్తంగా అమలు పరచవలెనని కోరు తున్నాను. గ్రామాలలో పనిచేసే కార్మికులకుకూడా ఊకర్యాలు కలుగునట్లు శాసనములను అమలుపరచాలి. బస్తీలలో పనిచేసే గుమాస్తాలకు సంఘాలున్నాయి. పాప్ ఎంప్లాయ్ మెంట్ యాక్టు ఉన్నాయి. ఈవట్టములో కొన్ని మార్పులు చేయాలి. ఈగుమాస్తాలు పనిచేసేకాలం, వారికిస్తున్న జీతభత్యాలు

మొహిద్దీన్ గారు మునిసిపల్ కార్మికులకు సంబంధించిన రైల్వే యూనియన్ ను ఏర్పాటుచేసి నడిపించుకొంటున్నారు. అయితే మొన్న కౌన్సిలులో శ్రీ మొక్తం మొహిద్దీన్ గారు ఒక విషయం చెప్పారు. అక్కడ ఎ. ఐ. టి. యు. సి. కి 9000 ల సభ్యత్వం ఉన్నదని. ఐ. ఎన్. టి. యు. సి. కి చాల తక్కువ యున్నదని అన్నారు. ఇది వాస్తవం కాదనుకుంటాను. హైదరాబాదులో యుండే పరిశ్రమలలోను ముఖ్యంగా నవత్ నగర్ లో ఉండే కార్మిక సంఘాలు ఐ. ఎన్. టి. యు. సి. వారి అధ్వర్యం క్రిందనే యున్నవి. అక్కడ షోషలిస్టులు, కమ్యూనిస్టులకు సంబంధించిన సంఘాలు లేవు. ఆల్టిమన్ మెటల్ వర్కుస్, ఆన్ బెస్టాన్ సిమెంట్ ఫ్యాక్టరీ, ఎల్లోరా సిమెంట్ ఫ్యాక్టరీ, టా: గ్లాస్ ఫ్యాక్టరీ, ఇంకా ఇంకా చిన్న చిన్న పరిశ్రమలలోని కార్మిక సంఘాలు ఐ. ఎన్. టి. యు. సి. క్రిందనే యున్నవి.

దాని తదుపరి సికింద్రాబాదునుంచి బలార్నా line వరకు ఉన్న Brook Bond Company లోను, Godavari Thermal Power Station, రాసుగుండం తీసుకొని, సిమెంటు ఫ్యాక్టరీ తీసుకొని, బెల్లంపల్లి, సిర్ పూర్ వరకు కూడా ఈ అన్నింటిలోను I. N. T. U. C. membership ఉన్నది. ఎవరైనా చేప్పగలుగుతారా I. N. T. U. C. లేదని. అక్కడకూడ మేము శాంతంగా అహింసాపద్ధతిగా నడిపించుకొంటున్నాము, మా హక్కులు మేము సంపాదించుకోవాలి అనేటటువంటి పద్ధతితోటి I. N. T. U. C. పనిచేస్తున్నది. అది వాళ్ళకు కొంత మంటమందుకుంది. పాపము I. N. T. U. C. వాళ్ళు ఇంత గట్టిగా నడిపిస్తున్నారకదా. ఎట్లయినాని ప్రభుత్వం పైన దొబ్బులు బొద్దితే I. N. T. U. C. నాయకులు చల్లబడితే వాళ్ళ మళ్ళీ మన union గట్టిగా కావాలి అని ప్రయత్నం చేస్తూ ఉండవచ్చు. అంతేకాదు, నాగార్జున సాగర్ లో ఉండేటటువంటి కార్మికులకు ఎన్నో కష్టాలు ఉన్నవి. వాళ్ళంతా ఒకేభవించి ఆ union నడిపించుకొంటూఉంటే ఒక వైసాకూడ ఎక్కువ గేయలుండా పోయారు. మేము అక్కడికి పోయాము. పోయిన తరువాత ఈ రెండురోజులు కష్టం చేయించాము. తరువాత అధ్యక్షా ప్రత్యేకంగా ఈ సంగివ రెడ్డిగారి ప్రభుత్వము labour యొక్క పాలసీ ఏ ప్రకారంగా ఉందో నేను ఈ House కు తెలియజేయదలచాను. అక్కడ ఉన్నటువంటి కార్మికులను ఎంత జీతానికి పెట్టుకొంటున్నారంటే, వారు 6 రూపాయలనుంచి వందరూపాయల వరకు increments తీసుకొంటున్నారు. ఒక్కొక్క కార్మికుని scale of pay లో కూడ ఎంతో disparity ఉంటున్నది. మొటారు నడిపించే డ్రైవర్లకు 40 రూపాయలుఉంటే అతను ఈ వేజ్ minimum 100 రూపాయలు సంపాదిస్తున్నాడు. అంతకన్న ఎక్కువ labour policy ఏమి

కావాలని ఆ ప్రయోగస్థుల నాయకులు అడగడం అంటే న్యాయం. ఈ సందర్భంలో L. N. T. U. C మాతో కొట్లాడుకున్నది. వ్యాపక సంస్థల వ్యాపక సంస్థల తున్నాము అని అంటున్నారు. వ్యాపక increments విషయంలో వ్యాపక wages విషయంలో వారిపాలన పడి తిరియినారా అంటే అది అప్పుడు ప్రభుత్వం నీస్తుపాటి ప్రభుత్వం కమ్యూనిస్టు worker లు I.N.T.U.C. ని కమ్యూనిస్టు దానికి ఋణాన్ని చూపించింది. ఇంకా ఏదో code of discipline అంటూ వెట్టారు. అట్లైతేనే గంభీర రెడ్డిగారి ప్రభుత్వంలో వారి అంధత్వం code of discipline ఉన్నదా, I. N. T. U. C. వారి వనరుల వా కొట్టివేళ్ళు అంటూ చూపిస్తారా, అదు. దాం గేగాలు అక్కడి స్ట్రోలో code of discipline ని వ్యతిరేకంగా I. N. T. U. C office ను looting చేసి వారిని అక్కడ నిర్బంధించారు అంటూ ఉన్నాయని చెప్పారు. అంటూ code of discipline అక్కడ ఉన్నదో చూపించండి. కనుక ఆ యొక్క policy, అంటూ నిర్బంధించాలి అంటూ అని చూపించేస్తున్నాను.

తరువాత ప్రభుత్వంలో నేను కొంత మంది సేవలను అందిస్తున్నాను. ఇక్కడ ఉండేటటువంటి scales కును Central Government scales కున్నా చాలా తేడా ఉన్నది. కాల్పులు విషయం కొంత అంతరించిన వలన అవసరం ఉన్నది. Central Government scales కున్నా ఇక్కడ scales కున్నా ఉన్న disparity నీ వేయడానికి ఒక revised Pay Commission ఏర్పాటుచేసి Central Government లో ఉన్నది. మా కాల్పులను నవాయము చేసేవారిని కొంత funds మాకు ఇవ్వండి అంటూ ప్రయత్నం చేసినట్లంటే, వారికి wages విషయంలో నివేదికలు అందడానికి పలుకుతుంది ఆ విధంగాచేస్తే వాళ్ళ wages increase అందేదానికి అవకాశం ఉంటుంది. రెండవది, బాండుారు workers రి లోజులు strike చేశారు private sector. రామకృష్ణ రావుగారి ప్రభుత్వంలో 20 ఏళ్ళు syndicate లో వారిలోరకు స్ట్రోనం ఇచ్చారు. అక్కడ ఉండేటటువంటి కాల్పులను ఏమీ ఇచ్చే మంటే, ఆ కాల్పులను ఇప్పుడు వచ్చినప్పుడు పనిలోకి తీసుకొంటారు. ఇప్పుడు వచ్చినప్పుడు తీసివేస్తారు. ఆ విధంగా చేయడంవల్ల, ఆ industry లో మిగిలిన వదిలేలు కాల్పులు పనిచేసేది ఈ పత అయిదు వేలు మాత్రం పనిచేస్తున్నారు. కాబట్టి ఆ 20 ఏళ్ళయొక్క syndicate agreement ను మళ్ళీ ప్రభుత్వము consider చేసి అక్కడ ఉండేటటువంటి కాల్పులకు co-operative basis మీదే వా ఇచ్చి పనిచేయించగలరని చూపించేస్తున్నాను. రెండవది, వాగార్జున సాగర్ లో అక్కడ Dam site లో ఉండేటటువంటి సాకర్జులు Right Canal, Left Canal లో పనిచే పేటటువంటి కాల్పులకు కూడా కావాలని నేను

ప్రభుత్వానికి మనవిచేస్తున్నాను. మూడవది, city allowance ఏదో declare చేశారు, అది university employees కు apply చేయడంలేదు. University కూడ Hyderabad city premises లో వస్తుంది కాబట్టి, University employees కు కూడ ఆ ఆరు రూపాయలు allowance ఇవ్వవలెనని మనవిచేస్తున్నాను. హనుమంతరావు కమిటీ విషయంలో తోగడ కార్మిక మంత్రిగారు ఒక private sector యొక్క Managing Directors ను పిలిపించి, హనుమంతరావు కమిటీని మేము కూడ ఒప్పుకున్నాము. మీరు కూడ ఒప్పుకోండి అని చెప్పారు. కాని వాళ్ళు మాటలతో వినేటట్లులేరు, అహింసా సద్దతిగా వాళ్ళకు చెప్పి ఇప్పిస్తామని అనుకుంటున్నారు. గాని వాళ్ళు వినడంలేదు. దానిమీద ప్రత్యేకంగా ఒక చట్టము తీసుకువచ్చి హనుమంతరావు కమిటీ report ను implement చేయడానికి ప్రయత్నం చేయవలెనని మనవి చేస్తున్నాను. మన రాష్ట్రము agricultural ప్రదేశము అని మనము నమ్ముతున్నాము. కనుక ఇక్కడ ఉన్న agricultural workers కు Minimum Wages Committee ఒకటి తీసుకురావడం చాలముఖ్యవసరము. Agricultural workers గా చాలమంది పనిచేస్తున్నారు కాబట్టి వాళ్ళకు అటువంటి కమిటీ ఒకటి తీసుకురావలెనని మనవిచేస్తున్నాను. Work charge కొరకు, ఆరురూపాయలు D. A. వాళ్ళకు increase చేసినామని ఆర్థికమంత్రిగారు వెల్లడించారు. అది Agricultural Department లో పనిచేసేటటువంటి కార్మికులకు. P. W. D. కార్మికులకు మొత్తము apply కావలెనని మనవి చేస్తున్నాను.

తరువాత, Taj Glass Factory విషయంలో చాలసార్లు, ప్రయత్నం కూడ చేస్తున్నారు. అరువందలమంది కార్మికులకు సంబంధించినటువంటి ఈ విషయాన్ని నేను స్పష్టంగా చెప్పదలచుకొన్నాను. అక్కడ ఉండేటటువంటి management ఆ factory లో ఉండేటటువంటి ముఖ్యమైన వస్తువులను machinery ని అంతా అమ్ముకొని తిన్నారు. అక్కడ ఉండేటటువంటి కార్మికులకు gratuity అనేదికూడా ఇప్పటివరకు ఇవ్వలేదు. అది ముఖ్యమంత్రిగారు ఇప్పించేందుకు ప్రయత్నం చేస్తున్నారని వాళ్ళంతా ఎదురు చూస్తున్నారు. అందులో 9 మంది కార్మికులు ఇప్పటికే, చచ్చిపోయారు. తిండిలేక ఉపవాసాలు ఉండి చచ్చిపోయారు. కనుక అటువంటి industry ని ముఖ్యమంత్రిగారు ఇప్పించినట్లయితే, వాళ్ళకు జీవనం జరుగుతుంది, అదృగ్ణా, మీద్యారా ప్రభుత్వానికి చెప్పదలచుకొన్నాను. ఈవేళ నడచేటటువంటి ఈ labour policy విషయంలో కొన్ని విషయాలు, మనవి చేయదలచాను. మీరు ఏదో సహాయం చేశారే గాని, workers కొరకు ఇంకొక ముఖ్యమైన విషయం ఉన్నది. Labour parti-

icipation of management అనేది ఇప్పుడు ప్రారంభమైంది. ఇప్పుడు అమలు జరిగింది. ముఖ్యంగా ముఖ్యమంత్రిగారి సూచనల ప్రకారం ప్రభుత్వం సుంత్రిగారైన సంతకచర్యగారితోటి మనకు ఉన్నాయి. ప్రభుత్వం, public sector లో ఎక్కడైతే industries ఉన్నా అక్కడ ముఖ్యంగా అమలు జరిగినట్లయితే ఇప్పుడు ఉండేటటువంటి private sector లో ఎప్పుడు ఉండేటట్లు వాళ్ళు కూడా నయనడి, మేము కూడా అదే విధంగా చేస్తామని అనుకుంటే ఉద్యోగానికి రావచ్చు. వాళ్ళు కూడా ఈ ప్రోవీడెన్స్, Labour participation of management కు representation ఇవ్వవచ్చు. రాష్ట్రంలో industries లో peace ఉంటుంది. దానితోటి ట్రేడింగ్ లో శాంతి ఉంటుంది. అప్పుడే మన దేశంలో శాంతి ఏర్పడి labourers లో ఎలాంటి strikes లేకుండా జాగా ఉంటుంది. ఈ అసకాశాన్ని ఇచ్చినందుకు అధ్యక్షులవారికి ధన్యవాదాలు తెలియజేసి విరమిస్తున్నాను.

శ్రీ కె. సుదర్శనరావు (పార్లమెంట్) : అధ్యక్షా, ఈ Demand ముఖ్యమంత్రి వారు కొన్ని విషయాలు మనవి చేస్తున్నాను. మన ప్రభుత్వం ప్రభుత్వంలో విజయవంతంగా జరగడంగాని, లేక ముందు మనము ఏ ఏటటువంటి ప్రాధానికలు జాగా అమలులోకి వచ్చి విజయవంతం కావడంగానీ, దేశంలో ముఖ్యంగా శాంతి నెలకొల్పబడి కార్మికులు, యజమానులు ఒకే అభిప్రాయంతో దేశాన్ని ముందుకు తీసుకొనిపోతాము, ఉన్నతాన్ని ఏ ఏటటువంటి, సరకుల ధరలు తగ్గించి consumer లకు సరకుల ధరలో అందజేయుటానికి ప్రయత్నం చేస్తాము అనే భావము వాళ్ళు కలిగి ప్రభుత్వముగూడా అదే రకమైన policy లో తీసుకపోయినప్పుడు, అది సంతోషం అవుతుంది. అయితే ఇప్పుడు పరిశ్రమలలో దీర్ఘంగా strikes జరుగుతున్నవి. లేకపోతే, lockouts అవన్నీ జరుగుతున్నాయి. కాని పిటితోతే, పరిశ్రమలలో శాంతి ఉన్నదా లేదా అనేది, ఒక మీటరుగా కొలవలేము. కాంగ్రెసులో వీటాలు ఎదురుగా ఉన్నవి. ధరలేమో పెరిగిపోతున్నవి, అనేటటువంటి విమర్శలూ ఉన్నవి. ఈవేళ గూడా ఈ విమర్శలు ఉన్నవి. అయితే, పరిశ్రమలలో శాంతి పరిరక్షించబడాలంటే, మనం కొన్ని విషయాలు గమనించవలసియుంటుంది. మూడు, వాటిని విధాలుగా పరిశ్రమలలో శాంతి చెప్పబడుతుంది. అది management యొక్క ప్రతిభ కావచ్చు. లేకపోతే, రాజకీయపార్టీలు ఒకవేళం వహించడంవల్ల కావచ్చు. లేకపోతే గవర్నమెంట్ యొక్క labour విధానం సక్రమంగా లేకపోవడం మూలంగా కావచ్చు. ఈవిధంగా పరిశ్రమలలో ఉండే శాంతి చెప్పబడదానికి వీలుంటుంది. యూనియన్లను recognise చేసేటప్పుడు ఒక వాణాన్ని encourage చేసి యింకొక వాణాన్ని discourage చేస్తే పరిశ్రమలలో శాంతికి భంగం వాటిల్లు

యంది ఇవాళ ఒక sweet slogan—'one union, one industry'—అని ఉన్నది. దానివల్ల రాజకీయ పార్టీలు—పార్టీ అయినా సరే—కార్మికులను ఏమివద్ద జమకట్టుగాని యూనియన్ గా తయారుచేసి, దానిలో చీలికలు తీసుకు వచ్చి, రైవల్ యూనియన్లు వద్దని చెబుతూనే రైవల్ యూనియన్లు పెడుతూ నుండుకుపోతున్నారు. అయితే ప్రేడ్ యూనియన్ చట్ట ప్రకారం 7 గురు కార్మికులు ఉన్నచోట యూనియన్ పెట్టుకునే అధికారం ఉన్నది. యూనియన్లు పెట్టుకొని ముందుకుపోతున్నారు. ఒకవైపు ఒకటే యూనియన్ ఉండాలని చెబుతూ, మరొకవైపు యూనియన్లను ఎక్కువచేస్తూపోతున్నారు. దానివల్ల సమస్య ఏరిష్కారం కాదు ఒక ఫ్యూజికి ఒకటికంటే ఎక్కువ యూనియన్లు రిజిస్టర్ అయితే ఆ సమస్యలు పరిష్కారం చేసుకొనే విధానం కార్మికులపైనే వదిలిపెట్టాలి. అది ప్రభుత్వం నిర్ణయించకుండా కార్మికుల శ్రేయస్సు కార్మికులే నిర్ణయించుకునేట్లు చేయుట ఉచితం. ఎన్ని రిజిస్టరు అయినా ఒక పరిమితి సమయంలో వారి కష్టసుఖాలు, డిమాండ్లు—మేనేజ్ మెంట్ ముందుగానే, ప్రభుత్వం ముందుగాని, ఇండస్ట్రీయల్ ట్రైబ్యూనల్ ముందు గాని ఎవరు represent చేయాలనేది, ఫలాని యూనియన్ represent చేయాలని, వారికే వదిలిపెట్టాలి. ఏ యూనియన్ కార్మికుల శ్రేయస్సును దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచేయడో ఆ యూనియన్ పడిపోతుంది రెండవ యూనియన్ వైకివస్తుంది. అందుకొరకై 'one union—one industry' అనే పద్ధతికంటే, కార్మికుల శ్రేయస్సు దృష్ట్యా ఎవరు జాగా పనిచేస్తారనేది, కార్మికుల నిర్ణయానికే వదిలిపెట్టుట ఉచితం. కేవలం అది స్లోగన్ గానే ఉంచితే లాభంలేదు పొలిటికల్ పార్టీస్ క్యం చేసుకొంటే లాభంలేదు. External influences ఉండరాదు. యూనియన్లు above politics గా ఉండి కార్మికుల శ్రేయస్సు దృష్ట్యా వారి కష్టసుఖాలు మేనేజ్మెంట్ కు, ప్రభుత్వానికి, ట్రైబ్యూనల్ కు రిప్రెజెంట్ చేసుకోవాలి. అప్పుడు one union—-one industry సాధ్యం అవుతుంది. అది లేక, యూనియన్లను రాజకీయ పక్షాలు తమ స్వప్రయోజనాలకు వాడుకుంటే ఆ స్లోగన్ ఆచరణలో సాధ్యం కాదు.

ఫ్యూజికి లేబరుకు, బోనస్, మినిమమ్ వేజెస్, మెటర్నిటీ బెనిఫిట్లు, కాంపెన్సేషన్—యివన్నీ అడుగుతున్నారు. ఆ విషయంలో ప్రభుత్వం ఏ విధమైన చర్యతీసుకొనుటకు possibility ఉన్నదో పరిశీలించాలి. Employer-employee relationship సరిగా ఉండాలి. లేకపోతే ఆ తగవులు ఎట్లా తీర్చాలి? ఇవాళ ఉన్న Law లో provision ఉన్నదో, లేదో చూడాలి, పరిశీలించాలి. అందులో fit in కాకపోతే మీదవారికి మేయిచేసే స్కీమ్లు ప్రభుత్వము ఒవరల్ గా తీసుకొని రాలివనులు చేసేవారికి, యితర వృత్తుల

సెట్ట, బజార్లలో వికారపన్నే కష్టముగా ఉంటోంది. ప్రభుత్వం ఒక నిర్ణయమైన విధానం ఆలోచించాలి. ప్రైవేటు ఇండస్ట్రీలో ఉండేవారికి పతన యిబ్బంది ఉంటే రెండు కంప్రోలొవిద్దాకా వెళ్ళే అవకాశం ఉన్నది. కాని ఈ కార్మిక కాల నిలలో ఉండి 15, 20 సంవత్సరాలనుంచి వనిచేస్తున్న కార్మికులు రిటైర్ అయినా, మేనేజిమెంటు ఏ కారణాలవల్లనైనా తీసేసినా, అటువంటి కార్మికుల విషయంలో వారికి కొంత ప్రైము యివ్వడంగాని, యింకేదైనా మార్గంగాని ఆలోచించాలి.

ప్రావిడెంటు ఫండు రూల్సు కొన్ని ఉన్నవి. వానిలో అందరికీ అవకాశం ఉన్నదో లేదో పరిశీలించాలి. కేంద్ర ప్రభుత్వం ఏ Labour Acts సెస్తున్నారో అవే ఆంధ్ర ప్రభుత్వం తీసుకుంటున్నారు. కాని ప్రత్యేకంగా మన రాష్ట్ర పరిస్థితుల ననుసరించి మన కార్మికులకు ఎమిసొకర్వములు కలిగించవలెనో ఆలోచించుటలేదు. సొంబాయి ముద్రతైన యిగర రాష్ట్రాలలో అక్కడ స్థానిక కార్మికుల పరిస్థితులను గమనించి సెంట్రల్ చట్టాలలో పాటు additions జేర్చి చట్టాలు pass చేసి స్థానిక కార్మికుల హక్కులను రక్షించుటకు పూనుకొంటున్నారు. మనము కూడ ఆ పద్ధతిని అనుసరించాలని కోరుతున్నాను.

కార్మికుడు వని మానుకున్న తరువాత P. F. యివ్వడానికి సంవత్సరం రెండు సంవత్సరాలు కూడ ప్రైము పడుతున్నది. త్వరలో యిచ్చేట్లు చూడాలి. Gratuity (service fund) యివ్వడంకూడ అమలులోకి తేవాలని కోరుతున్నాను. యజమానుల ప్రతినిధులు, కార్మిక ప్రతినిధులు, ప్రభుత్వ ప్రతినిధులు కూర్చొని ఆలోచించి Gratuity scheme అమలు చేయడానికి ఎంతవరకు వీలున్నదో పరిశీలించి అమలులోకి తీసుకురావాలని కోరుతున్నాను.

శ్రీ యమ్. రాజేశ్వరరావు (దివి - రిజిస్టర్డ్) : అధ్యక్షా, మిత్రులు చాలమంది కనీసవేతనాల చట్టమును వ్యవసాయ కూలీలకు అనువర్తించి చేయవలసినదిగా చెప్పారు. అందుకు నేనుకూడ మరొకసారి విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాను. దానిని కొన్ని ప్రాంతాలలో అమలు జరపలేదు. సాధ్యమైనంతవరకు అన్ని జిల్లాలలోను ప్రవేశపెట్టుటకు ప్రభుత్వం కృషిచేస్తుందని ఆశిస్తున్నాను.

Fire services కు సంబంధించి యిదివరకు ఎన్నిసార్లో ప్రభుత్వానికి విజ్ఞప్తులు చేశాము. అగ్ని ప్రమాదాలు ఎక్కువగా ఉన్నవి. సాధ్యమైనంతవరకు ప్రతి తాలూకా కేంద్రంలో Fire Service Station పెట్టాలని విజ్ఞప్తి చేశాము. శాసన సభలోకూడ చెబుతూ వచ్చాము. కాని ఈ సంవత్సరం బడ్జెటు చూస్తే గతసంవత్సరం రు. 27 లక్షలు కేటాయించిన దానికి యీ సంవత్సరం రు. 22 లక్షలు మాత్రమే ఉన్నది. అది Maintenance charges తగ్గినందువల్ల తగ్గించారో, లేక కొన్ని సర్వీసు ఫ్రీవన్ను ఎత్తివేస్తున్నారో తెలియదు. దీనిని

మరొకసారి ఎక్సలెన్సే సాధ్యమైందని ఆశించుచున్నాము. Fire Service Stations గ్రాంట్లు చేయాలని ప్రభుత్వానికి ఆశ ఉన్నది.

ఇప్పుడు స్ట్రాక్చరు, సిల్లీపురింగ్, సీలింగ్ లాంటివి చేయడం జరుగుతుంది. గ్రాంట్లు పొందడం జరుగుతుంది. మొత్తం రూ. 100 లక్షలు ప్రస్తుతం అందుతుంది. మొత్తం రూ. 100 లక్షలు ప్రస్తుతం అందుతుంది. మొత్తం రూ. 100 లక్షలు ప్రస్తుతం అందుతుంది.

గ్రాంట్లపేరిట ఆర్డర్లు ఇవ్వడం జరుగుతుంది. ప్రభుత్వం ద్వారా సంబంధిత భాగం సాధ్యమైతే గ్రాంట్లు పొందడం జరుగుతుంది. గ్రాంట్లు పొందడం జరుగుతుంది. గ్రాంట్లు పొందడం జరుగుతుంది.

ప్రెజిడెంట్ ఫోర్ డిపార్టుమెంట్ లో ప్రాజెక్టులపై డిమాండ్లు చేయాలి. దానికోసం ఇంకా ఎప్పుడూ ఖర్చు పెట్టవలసిగా భావించడం ఉండదు. ఈ సంవత్సరం కొంచెం ఎప్పుడూ ఖర్చు పెట్టగలమన్నట్టి, అది కేవలం ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్ కే ఎక్కువ ఖర్చు పెట్టబడుతున్నట్లు కనుపిస్తున్నది. ప్రాజెక్ట్ డిమాండ్ స్ట్రీప్స్ కు 90 వేల రూపాయలు, స్కాలర్ షిప్ కు 12 వేల రూపాయలు ఖర్చు పెడుతున్నాము. జై రక్తర్ ఆఫీస్ ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్ కోసం 87 లక్ష రూపాయలు ప్రతి సంవత్సరం అదనంగా ఖర్చు పెట్టబడుతున్నట్లు, యూజ్ నెట్ క్రెండ ఖర్చు పెట్టే స్కీములో కనబడుతున్నది. కేవలం ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్ ఎంచుకొంటూ వెళ్ళి దానికంటే సర్వీస్ ఎక్స్ ప్లెంట్ విస్తృతం చేయటానికి ప్రయత్నం చేయాలి. ప్రతి ఇంటాకాలో ఒక సర్వీసు వుమన్ ను ఏడితే జాగుంటుంది. కొద్దిగా చదువుకొన్న చాడు, ఏ విధంగాను ఆధారం లేనటువంటివారు, విధవలొండ్రు

సుదీర్ఘమైనవారు యీ సర్వీసు సెక్షన్స్ లో వృత్తులు చేర్చుకొని, వారు స్వతంత్రంగా, ఎవరి యెటానికి అవకాశం ఉంటుంది. అందుచేత ఎస్టాబ్లిష్ మెంట్ కు ఖర్చు ఎట్లా డబ్బు తగ్గించియో, లేక ఇంకా అదరంగా పొచ్చు డబ్బు ఖర్చు ఎట్టియో, (అవసరమై, రబ్బి టంటగీ బడ్జెటులో తీసుకువచ్చి) ఎక్కువ సర్వీస్ సెక్షన్స్ ను ప్లాప్ చేసి, అనాధలైన క్రమ అధికారం చూపించటానికి ప్రభుత్వం దృష్టి చేయాలని కోరుతున్నాను.

Statistics డిమాండ్ మెంటు గురించి కొంత మనవిచేయవలసి ఉన్నది. ఇదివరకు ఆంధ్ర రాష్ట్రములో "ఎకనమిక్ ఆఫీసర్ టు గవర్నమెంట్" ఉండేవారు తప్ప, దానికి ఒక ప్రత్యేక డిపార్టుమెంటు లేదు. హైదరాబాదు వచ్చిన తరువాత మనం ప్రత్యేకంగా ఒక ఎకనమిక్ బ్యూరోను పెట్టుకొన్నాము. ఏది ఉన్నదమమైన విషయము, దీనిని ఇంకా డెవలప్ చేయవలసిన అవసరం ఉన్నది. ప్రభుత్వంవారు డైమెన్షి అకౌంట్ లో ఒక జర్నల్ పబ్లిష్ చేస్తున్నారు. దానిని మన్వల్ జర్నల్ గా కన్వర్ట్ చేయవచ్చును. దానివల్ల చాల ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. జిల్లాలలో ప్రభుత్వ కార్యక్రమాలు ఏమేమీ జరుగుతున్నవో, ఏమేమీ అభివృద్ధి కార్యక్రమాలు అమలుజరుపబడుచున్నవో తెలుపుతూ డిస్ట్రిక్ట్ పేండ్ మిక్స్ వేయిస్తే జాగుంటుంది. బోయిన సంవత్సరం ఇందుకు బడ్జెటులో కొంత కేటాయింపబడినది. కాని ఈ సంవత్సరం దానికొరకు ఏమీ బడ్జెటులో కేటాయింపబడలేదు. దానికి బడ్జెటులో ప్రొవిజన్ క్రియేట్ చేయాలని కోరుతున్నాను.

గవర్నమెంట్ ఎగ్జామినేషన్స్ కు సంబంధించి కొన్ని విషయాలు చెప్పదలచుకొన్నాను. వాటివల్ల కొంత డబ్బు వస్తున్నది. సంజోషణ, కమీషనర్ ఆఫ్ గవర్నమెంట్ ఎగ్జామినేషన్స్ డిపార్టుమెంటుకు 19 లక్షల రూపాయలు వస్తున్నవని, ఖర్చులు 14 లక్షల రూపాయలు అవుతున్నాయని అన్నారు. గవర్నమెంట్ ఎగ్జామినేషన్స్ కు చాలమంది కేండిడేట్స్ వెళ్ళుతున్నప్పుడు, ప్రభుత్వం జిల్లా కేంద్రాలలో పరీక్షలు నడపటానికి ప్రయత్నం చేయాలని కోరుతున్నాను. సర్వీసు కమీషన్ కు సంబంధించిన పరీక్షలను జిల్లా కేంద్రాలలో పెడితే జాగుంటుంది. సర్వీసు కమీషన్ కు 9 లక్షల రూపాయలు ఎగ్జామినేషన్ ఫీజువల్ల వస్తున్నట్లు తెలుస్తున్నది. అంతేకాకుండా కాండిడేట్స్ ఇక్కడకు వచ్చి పరీక్షలకు కూర్చోవటంవల్ల మొత్తం ఇంకో లక్ష రూపాయలు కాండిడేట్స్ ఖర్చుపెట్టవలసివస్తున్నది. కనుక జిల్లా కేంద్రాలలో యీ పరీక్షలు పెట్టటానికి ఏర్పాట్లు చేయవలసి ఉన్నది.

బ్యూరో ఆఫ్ ఎకనమిక్స్ డిపార్టుమెంట్ వారు సర్వేస్ చేయటానికి కొంత డబ్బు ఎలాట్ చేశారు. సమగ్రమైన సర్వేస్ చేయించవలసిన సబ్ జెక్ట్స్ కొన్ని ఉన్నాయి. టెనింగ్ కు సంబంధించి, ఎంతోమంది నిరుద్యోగులుగా ఉన్నారు.

చారికి ప్రభుత్వం సహాయం చేయవలసి ఉన్నది. ఎంతవరకు ప్రభుత్వం సహాయం చేయటానికి అవకాశం ఉన్నదో సశ్యే చేయించటానికి మనము ఒక స్కీము ఎప్రూవ్ చేయించి, దానికి ప్రత్యేకమైన ప్లాఫ్ ను వేసినట్లయితే బాగుంటుంది.

మునిసిపాలిటీలలో, అర్బన్ ఏరియాస్ లో బెగర్స్ వ్యవహారం రోజు రోజుకు పెరుగుతున్నది. దానివల్ల ప్రజల ఆరోగ్యానికి అటంకం కలుగుతున్నది. దానివల్ల వ్యాధులు రావటం, ప్రజారోగ్యం చెబ్బతినటం జరుగుతున్న దివేష ప్రభుత్వం గుర్తించాలి. దీనికి ఒక యాక్టు ఉన్నది. కాని, దానిని అమలుచేయటం లేదు. ఎందుకంటే, చారికి ఆల్టర్ నేటివ్ రిలీఫ్ చూపించటానికి కావలసిన మార్గాలు మనం అన్వేషించటం లేదు. అందువల్ల ఆ యాక్టును అమలుజరుప లేకపోతున్నాము. పట్టణాలలో వీళ్ళకు బెగర్ హోమ్స్ ఎక్కువగా స్ట్రీట్స్ చేయటానికి పూనుకొంటే బాగుంటుంది. ఈ బెగర్ హోమ్స్ కు ఈ సంవత్సరం 46 వేల రూపాయలు కేటాయించారు. ప్రాదరాబాదు ఏరియాలో ఒక బెగర్ హోమ్స్ పెట్టారని వింటున్నాము. బహుశః యీ డబ్బు అక్కడ ఖర్చు పట్ట బడుతుం దనుకొంటాను. ప్రభుత్వానికి డబ్బు లేకపోతే, అర్బన్ ఇన్ కమ్ మిడి పూర్ సెన్ ఆసే పేరుతో పన్ను వేయండి. బెగర్స్ సంఖ్య తగ్గించకపోతే ప్రజారోగ్యం చెబ్బతింటుందని మనవి చేస్తున్నాను.

ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్స్ చేంజ్ కి సంబంధించి, దానిపై చాల కంప్లె యింట్స్ వస్తున్నాయి. అక్కడ సక్రమంగా పని జరగటంలేదని చాలమంది చెబుతున్నారు. ఇందులో ఆవిసితి చెరిగిందని, సీనియారిటీ ప్రకారం పంపించ కుండా, తమ ఇష్టమైనవారిని ఇంటర్ వ్యూలకు పంపిస్తున్నారని తెలుస్తున్నది. "అసలు ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్స్ చేంజ్ లేకపోయినా బాగుండేది; ఇంట్లగా ఇంటర్ వ్యూలకు వెళ్ళేవాళ్ళము; ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్స్ చేంజ్ వల్ల ము కలుగు తోంది" అని చాలమంది బాధపడుతున్నారు. ఈ విషయంలో దర్యాప్తు చేయించాలి. సీనియారిటీ ప్రకారం అక్కడవారికి ఉద్యోగాలు ఇప్పించకపోతే, ఎంప్లాయిమెంట్ ఎక్స్ చేంజ్ వల్ల మేలుకంటే ఎక్కువ కలుగుతుంట కాబట్టి, ప్రభుత్వం దీని విషయమై జాగ్రత్తగా ఆలోచించాలి.

ఇండస్ట్రియల్ ఎస్టేట్స్ శెజవాడలో, విజయనగరంలో, సామర్లకోటలో నిర్మిస్తున్నారు. తేనింగ్ ఇండస్ట్రికి సంబంధించి, ఒక ఇండస్ట్రియల్ ఎస్టేట్ స్టాపిస్తే బాగుంటుంది. ఆ విషయాన్ని ప్రభుత్వం జాగ్రత్తగా ఆలోచించి, మొదట దీనిని మోడల్ గా ఏర్పాటుచేస్తే, తరువాత దాని ఫలితాలనుబట్టి, ఇతర ప్రాంతాలకు ఎక్ స్టెండ్ చేయవచ్చును. కనుక దీనినిగురించి ఆలోచించా లని కోరుతూ సెలవు తీసుకొంటున్నాను.

డాక్టర్ ఎ. వి. నాగేశ్వరరావు (రాజమండ్రి): అధ్యక్షా, కార్మికరంగం ఎంతో ప్రాధాన్యత వహించిన యీ రోజున ఆ కార్మికశాఖకు సంబంధించి ప్రత్యేక డిమాండ్‌ను ప్రవేశపెట్టక, ఇంకా ఏడు అంశాలలో, మిన్‌లేనియస్ డిమాండ్‌గా ప్రవేశపెట్టటం సరైనదికాదు. లేబర్ డిమాండ్ వేరే ప్రత్యేకంగా పెడితే బాగుంటుందని నా సూచన. లేబర్ ఆర్గనైజేషన్స్, ట్రయిబల్ ఆర్గనైజేషన్స్ అని కొందరు గౌరవనీయ సభ్యులు మాట్లాడుతూ అన్నారు. లేబర్ ఎసోసియేషన్స్‌లో అవుట్‌సైడర్స్ ప్రెసిడెంట్‌గాను, సెక్రటరీగాను ఉండటంవల్ల అవి ట్రయిబల్ ఆర్గనైజేషన్స్‌గా ఉంటున్నమాట నిజమే. కాని, అది రెండు ఏడాదలనుండి జరుగుతోందని మనవిచేస్తున్నాను నాకు తెలిసినంత వరకు, — రాజమండ్రి పట్టణంలో రాజమండ్రి పేపర్‌మిల్ వర్కర్స్‌ను ఐ. యల్. టి. డి వర్కర్స్‌ను యీ రెండుపజాలవారే చేరదీస్తున్నారు. కొందరు పీరిని చేరవీయటం, కొందరు వారిని చేరదీయటం జరుగుతున్నది. మొత్తంమీద పీటిల్లో అవుట్‌సైడర్స్ ప్రెసిడెంట్‌గా సెక్రటరీగా ఉండటంవల్ల వారిలోవారికి కలతలు రావటం జరుగుతున్నది కనుక వారి ఎసోసియేషన్స్‌లో (కావాలంటే రూల్సుగాని, బైలాస్‌గాని మార్చి అవుట్‌సైడర్స్‌ను ప్రెసిడెంట్‌గా, సెక్రటరీగా లేకుండాచేస్తే, వారిలో రైవలరీతగ్గి, వారందరు కలిసి, ఐకమత్యంతో, తమ కోరికలను ప్రభుత్వంవారు పెట్టటానికి సావకాశం ఉంటుందని నాయొక్క సూచన. ప్రభుత్వం లేబర్‌లాస్‌ను, మద్రాస్ షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్‌మెంట్‌యాక్టును సక్రమంగా ఎన్‌ఫోర్స్ చేయించి, తాము నడుపుతున్న పరిశ్రమలలోని, ఫ్యాక్టరీలలోని కార్మికులకు నిర్దుష్టంగా అమలు జరిపి తీరవలెను. తరువాత ప్రయివేటు పరిశ్రమల, ఫ్యాక్టరీలలోని కార్మికులకు ఎందుకు అమలు జరపటంలేదని ప్రభుత్వం ఖచ్చితంగా అడగవచ్చును. మద్రాసు షాప్స్ ఎస్టాబ్లిష్‌మెంట్ యాక్టును అమలు జరుపుటకు అసిస్టెంట్ లేబర్ ఇన్‌స్పెక్టర్ శ్రద్ధ చూపటంలేదు.

చాలమంది గౌరవసభ్యులు హనుమంతరావు కమిటీగురించి చెప్పారు, హనుమంతరావు కమిటీ యొక్క కొన్ని సూచనలను ప్రభుత్వం అమలుజరిపి, కొన్ని సూచనలను అమలు జరపనట్లు వారు చెప్పారు. ప్రభుత్వంవారు హనుమంతరావు కమిటీ సూచనలను అమలు జరపకపోతే, వేరే ఇంకో కమిటీనివేసి నిర్దుష్టంగా కార్మికసమస్యలను, కార్మికుల కష్టాలను నివారించుటకు ప్రయత్నిస్తే బాగుంటుంది. ఇదివరకు ఆంధ్రరాష్ట్రంలో (కర్నూల్‌లో) ఎగ్రికల్చరల్ లేబర్ యాక్టును, మినిమమ్ వేజెస్ యాక్టును 14 గ్రామాలలో అమలుజరిపారు. ఇప్పటికీ ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడి రెండు సంవత్సరాలు అయినది, కాని ఎగ్రికల్చరల్ లేబర్ వేజెస్ యాక్టును ఇంతవరకు ఇతర గ్రామాలకు, ఇతర జిల్లాలకు

ఎక్స్‌టెండ్ చేసినట్లు కనబడదు. కనుక వీలైనంత స్వగ్రామో యీ చట్టాలను రాష్ట్రవ్యాప్తంగా అమలుచేసేట తీరును చూచి వ్యవసాయకూలీలను బాగా కలుగుతుంది. కనుక ఆ చట్టాలను ఎంటనీ అమలు చేయించవలసిగా కోరుతున్నాను.

దీనిలో ఉన్న 9 items లో fire services కూడా ఉన్నది. 1958-59 లో Original Budget లో 23,60,000 కేటాయించారు. Revised estimate లో ఆ మొత్తం 28,37,000 అయినది. 1959-60 లో 233 అక్షలు 62 పేజీ అయింది. కారణం ఏమిటో తెలియదు. Fire Service Stations increase చేస్తున్నాం అని చెబుతున్నారు. Fire Service Stations ప్రతి తాలూకాకు అవసరం. ముఖ్యంగా వేచుపాలం వచ్చేసరికి అన్ని ప్రాంతాలలో అమూడు నెలలు గ్రామస్థులు ఏ యిళ్ళు వగులబడిపోతాయో అనే ఆందోళనలో ఉంటారు. ప్రభుత్వం యిప్పటికే కృషి చేస్తున్నప్పటికీ, యింకా కొంచెం స్వగ్రామో తాలూకా headquarters లో నయినా fire service stations ఉట్టట్లుగా budget ను కొంచెం increase చేస్తే బాగా ఉంటుంది ప్రభుత్వానికి చూచిస్తున్నాను.

Labour కు సంబంధించి Industrial Housing Scheme కు 4 అక్షల 25 వెల రూపాయలు provision చూపించారు. దీన్ని నెలలక్రిందట ముఖ్య మంత్రిగారు, కార్మికమంత్రిగారు రాజమండ్రిలోని Andhra Paper Mill కు సందర్శించినప్పుడు బాటీలు వారి యొక్క grievances లో వసుకు housing accomodation కలుగచేయాలని సునవి చేసుకున్నారు. అప్పుడు వారు ఆలోచిస్తామని చెప్పారు. అది ఏమైన ఆలోచించిఉంటే గానీ, తేగపోతే Government చేత నడవబడేటటువంటి Andhra Paper Mill లోనే housing scheme ను అమలు పరచకపోవడం కోరవలసియం అని వారికి సునవి చేసు కుంటున్నాను.

Preservation and transcription of ancient manuscripts అని ఈ items లో ఒకటి ఉన్నది. ఈమధ్యనే paper లో చదివాను. Madras లో వున్న library లో తెలుగుకు సంబంధించినటువంటి records ఉన్నాయని. అవి సునకు యిస్తారని ఏదో paper లో చూశాను. మన ప్రభుత్వం తీసుకున్నదో తేదో తెలియదు. వీలైనంతవరకు వాటిని తెప్పించవలసిందని కోరుతున్నాను. ముఖ్యమైన గ్రంథాలయాలలో చీకపోళ్ళున్నటువంటి, చినిగిపోతున్నటువంటి old manuscripts లాల ఉన్నాయి. రాజమండ్రిలో గౌతమ library ఉన్నది. అది పురాతనమైన library. దానిలో తాటియాకు మీద వ్రాసిన గ్రంథాలు అనేకం ఉన్నాయి. ప్రభుత్వంవారు ప్రద్రవహించి అటువంటివాటిని తీసుకొని preserve చేసే ఆలోచన చేయవలసిందని వారిని కోరుతున్నాను.

Women Welfare విషయంలో నాదగ్గర ఉన్న వుస్తకాలలో లక్ష 40 వేలు ఒక item, 28 వేలు ఒక item కనబడుతున్నది. ఇది చాల అక్కువ amount అని నా అభిప్రాయం. ఇప్పుడు అధ్యక్షత వహించిన లక్ష్మీకాంతమ్మగారు మాట్లాడుతూ ఆమె గ్రామాలకు వెళ్ళినట్లు అనేకమంది కట్టుకోవానికి బట్టకూడలేక స్త్రీలు జాధవదురున్నట్లు చూశానని చెప్పారు. State Welfare Board వారు, Central Welfare Board వారు కలిసి rescue homes అని, shelter houses అని పెడుతున్నారు. వాటిల్లో అనేక మందిని తీసుకొచ్చి, ప్రోత్సహించి ఏదో వృత్తివిద్య నేర్పించి వారిని economical గా పైకి తీసుకురావలెనన్నట్లయితే దీనిలో ఏర్పాటు చేసిన amount చాలాను. తినడానికే ఇండిలేక నీవవృత్తి అవలంబిస్తున్న స్త్రీలు అనేకమంది ఉన్నారు. వారందరినీ వరైన మార్గంలో ఉంచవలసిన జాధ్యత ప్రభుత్వంమీద ఉన్నది. కాబట్టి ఈ డబ్బును యింకా ఎక్కువచేసి rescue homes ను, shelter homes ను ఎక్కువగా పెట్టవలెనని ప్రభుత్వంవారిని కోరుతున్నాను.

“Maintenance of Charitable and other institutions,” గురించి ఉన్నది. కొన్ని సంవత్సరాల క్రిందట ఒక special officer ను వేశారు. వారు కొన్ని విషయాలలోకి వెళ్ళారు. Trust properties లో చాలమంది లక్షల కొలది అవహించి వారి స్వార్థంకోసం ఆస్తులు కొనుక్కొని, జాగు వడిన instances ఉన్నాయి. ఆ special officer గారు అవన్నీ ప్రభుత్వ notice కు తీసుకువచ్చారు. మా రాజమండ్రికి సంబంధించినంత వరకు నేను స్వయంగా తీసుకువెళ్ళి Secretary గారికి petition యిచ్చాను. Minister గారితో చెప్పకున్నాను వారు property ని misappropriate చేస్తున్నారు, alienate చేస్తున్నారు. నాకు తెలిసినంత వరకు ఆ property మీద 6, 7 లక్షల రూపాయలకు account చెప్పవలసి ఉన్నది. ఆ 6, 7 లక్షల రూపాయల account పోగా ఆ ఆసామియే రాజమండ్రి మునిసిపాలిటీకి మూడు 80 వేలు యివ్వాలి, ఇంకా income tax కొన్ని లక్షలు యివ్వాలి. ఇవన్నీ వారికిచ్చిన petition లో ఉన్నప్పటికీ కూడ తగిన చర్య తీసుకోకపోవడం మూలంగా దానికి రావలసిన రాబడి రావడంలేదు. అసలా డిపార్టుమెంటే సక్రమంగా నడవడంలేదేమో! ఇటువంటి విషయాలలో శ్రద్ధవహించి trust properties ను సక్రమంగా నడిపించే జాధ్యత వహించవలసినదని ప్రభుత్వాన్ని వినయపూర్వకంగా కోరుతున్నాను.

Rehabilitation of Social Assistance to the infirm and the aged- ఉని 10 వేల రూపాయలు provision ఒకటి కనబడుతున్నది. మనరాష్ట్ర

మురో Beggar Act ఉన్నది. గాని, ఎక్కడా ఆ Beggar Actను enforce చేయడములేదు. కుష్టురోగులు, కుంటి, గుడ్డి మొదలైనవాళ్ళు చాలమంది ఉన్నారు Madras లో Philanthropic Institute ఒకటి ఉన్నది, Government వారు beggars నందరినీ అక్కడికి పంపిస్తున్నారు. నెలకు మరొకటి 15 రూపాయలు యిచ్చి private institutions లో maintain చేయిస్తున్నారు. మన ప్రభుత్వంకూడ experimental గా Beggar Act ను కొన్ని చోట్ల అయినా enforce చేసి infirmed and aged people కు యింకా కొంచెము ఎక్కువ provision చూపించవలసిందిగా కోరుకూ నెలవుతీసుకుంటున్నాను.

*శ్రీ ఎల్. లక్ష్మణదాస్ (పాతపట్నం-జనరల్) : అధ్యక్షా, Miscellaneous demand ను ఒలవచుచూ, beggar problem గురించి గొన్ని విషయాలు చెప్పవలచుకున్నాను. ఈనాడు మనం దేశాభివృద్ధికి అనేక కార్యక్రమాలు సాధించుకుంటున్నా యింకా దేశంలో beggars ఉన్నారని చెప్పుకోవడం ప్రతి ఒక్కరికి కష్టమైన విషయమే. ఈ beggar problem ను solve చేయడానికి ప్రభుత్వం ప్రత్యేకమైన క్రద్ధ పహించాలి. దేశంలో అడుక్కు తినే వాళ్ళ పేరుతో, దొంగలు, ఇంకా అనేక రకాలైన మనుష్యులు ఉండడం సొనైటీకి చాల అవమానికరమే కాకుండా అనాగరికతకు కూడ కారణం అవుతున్నది. Beggars లో పనిచేయగలరు అని అనుకున్న వాళ్ళంగని చేత ప్రాశ్చెక్టులు మొదలైన వాటిల్లో పనిచేయించి వారికి వృత్తి కల్పించడానికి అవకాశం ఉన్నది. మనం యింకా 10,15 ఏళ్ళవరకు అభివృద్ధి కార్యక్రమాలు సాధించుకుంటూ ఉండేటప్పుడు వీరందరికీ అక్కడ పనిపాటలు కల్పించవచ్చు. కాలుపోయి, చెయ్యిపోయి, కళ్ళు కనిపించనివారు ఉన్నారు. వీరికి beggar homes సృష్టించాలి. వృత్తి చేసుకోడానికి కూడ అవకాశం లేనప్పుడు వారికి తిండి కూడ మనమే కల్పించాలి. దేశంలో అనేక temples ఉన్నాయి. వాటికి చాల రాబడి ఉన్నది. వాటి తాలూకు ధనాన్ని కొంత వరకు దీనికి కేటాయించి ప్రతి దిల్లాలోను కనీసం ఒకటి, రెండు beggar homes వయినా సృష్టించాలి. ఇంకా ధనం చాలకపోతే ముఖ్యమంత్రి fund అని ప్రత్యేకంగా ఒక charitable fund ను raise చేయవచ్చు. అటువంటి homes ను సృష్టించుకున్నప్పుడే ఆంధ్రదేశం యితర రాష్ట్రాలకు అదర్భంగా ఉండడమేగాకుండా మానవ జాతికే కళంకమైన beggar problem ను మనం తీర్చినవాళ్ళం అవుతాము. స్వాతంత్ర్యం సంపాదించుకున్న తరువాత కూడ beggar problem ను solve చేయలేదంటే అది వాగరికతనే తీరని చెబ్బగా కన్పిస్తుంది. అందుచేత కోవెలలో, వస్తున్న అధిక ధనాన్ని దీని క్రింద

ఉపయోగించుకోవచ్చు. ఈనాడు మనం అనేక ప్యాబ్లీరిలు కట్టిస్తున్నాము. ఇంకా అనేక కార్యక్రమాలు సాధించుకుంటున్నాం. పనిచేయగలిగిన వాళ్ళందరికీ యిటువంటి departmental works లో పనులు కల్పించడంద్వారాను, పని చేయలేని వారికి beggar homes ను సృష్టించడంద్వారాను దేశానికి మేలు చేయడమే కాకుండా, దేశాన్ని అనేకవిధాల పీడిస్తున్న beggar problem ను తీర్చినవాళ్ళం అవుతాము.

దేశం అనేక అభివృద్ధి కార్యక్రమాలను సాధించుకుంటున్న యీ సమయములో labourers కు కల్పించవలసిన సౌకర్యాలను గురించి చూడా అలోచించవలసియున్నది. ఈ బాధ్యత ప్రభుత్వంపై నున్నది. Labour Organisations కు కార్యదర్శులుగాను, అధ్యక్షులుగా నుండే వారు అప్పక కార్మికులై వుండవలెను. బయటివారు ఆ స్థానములలో వుండనట్లుగా ప్రభుత్వం ఒక శాసనం చేయవలయునని నావుద్దేశం. కార్మికులే తమ కష్టసుగాలు తెలుసుకుని, తెలుపుకొన్ననాడే, దేశమునకు శ్రేయస్సు, రేకపోతే యితర రాజకీయ పక్షాలు దారిచేసుకుని తమ కోర్కెలకు labour ను ఉపయోగించుకునే ప్రమాదం ఏర్పడుతుంది. సమ్మెలు మొదలగునవి జరుగుట యీనాడు దేశమునకు మంచిదిగాదు. అవి దేశము యొక్క అభివృద్ధికి నిరోధకాలు కాగలవు. ఈనాడు దేశం అన్నిరంగాలలోను సర్వతోముఖాభివృద్ధి సాధించుటకు ప్రయత్నిస్తున్నది.

ఫ్యాబ్లీరీదారు కి కార్మికులకు అప్పుడప్పుడు తగాదాలు వస్తూనేవుంటాయి. అలాటప్పుడు వాటిని పరిష్కరించుటకు శాశ్వతంగా ఒక కమిటీని ఏర్పాటు చేయవలసి ఉన్నది. Labour నుండి ఒక representative ను, factory నుండి ఒక representative ను, ప్రభుత్వము నుండి ఒక representative, యీ ముగ్గురితో శాశ్వతంగా ఉండునట్లు ఒక Standing Committee ని, ఏర్పాటు చేయవలసియున్నది. సమస్యలు తప్పన మయినపుడు యీ ముగ్గురూ కలిసి వాటిని పరిష్కరించడానికి ప్రయత్నిస్తారు. ఒక వేళ అవి అప్పటికి తరగకపోతే ప్రభుత్వం ణోక్యం కల్పించుకుని సమ్మెలు మొదలైనవి జరుగకుండా చూడవలసియున్నది. దేశం సారిక్రామికంగా వెనుకబడివున్నది. సామాన్యంగా Labour Organisations అన్నీ కమ్యూనిస్టులచేతుల్లో వుంటున్నాయి. దీనివలన ఏమవుతుందో ఏమోనని అనేకమంది industrialists పరిశ్రమను సెలకొల్పుటకు దడిసిన విషయం మనకందరకూ తెలుసు. అందువలన మనమనేక పరిశ్రమలను సెలకొల్పుకుని, అభివృద్ధి చేసుకొనుటకు లేబర్ లో క్రమశిక్షణ, కట్టుదిట్టమైన కార్యచరణ చాలా అవసరం. కేవలం వారి కోరికలే

ప్రధానంకాదు. ఈనాడు దేశంలో సరియైన తిండిలేక అల్లాడుతున్న వారు నూటికి 80 మంది ఎరకుపున్నారు. ఈసమస్య బహుశా ఏ 20 ఏళ్ల నాటికో మరణం సాధించుకో గలము అనిపిస్తున్నది. ఏ వరి మందికో యిరవైమందికో తప్ప కక్కిన అందరికీ సమస్యలు పున్నాయి. సమస్యలనే కాదు చూడవలసింది, మన దేశం అన్ని రంగాలలో అభివృద్ధి చెందడానికీ మార్గాలు అన్వేషించాలి. ధాని తరాలవారు కష్టపడమూడదు అనే వ్యవస్థను కార్మికులలో - ప్రతి ఒక్కరిలో పున్ననాడే మన ఆశయాలను సాధించుకొనగలము. రాజకీయవాదులు లేబర్ ఆర్గనైజేషన్స్ లో దూరి వాని తమ స్వలాభముకొరకు విని యోగించుకొనకుండా చూడవలసి యున్నది. దాని వలన దేశమునకు ఏమాత్రం మేలు కలుగదు. ఇటువంటి పరిస్థితులు దేశంలో పున్నప్పుడు మనమేకాదు, యితరులు వచ్చి మన ప్రాంతములలో పరిశ్రమలను అభివృద్ధి చేయుటకు భయపడుట సహజము. ఈసమయములో లేబర్ రూల్సులో కొన్ని మార్పులు చేయవలసిన అవసరమున్నది. కార్మికుల తమ ఆర్గనైజేషన్స్ కు ఆగ్రహములుగా వుండి, తమ సమస్యలను పరిష్కరించుకొనడానికి ప్రయత్నించాలి. లేక ఎవరో పెత్తందార్లు, వచ్చి తీర్పుతారనేది వట్టిది. అనేక మంది యీ విధముగా లేబరును తమ పువయోగముకొరకు పువయోగించు కుంటున్న సంఘటనలు మనం చూస్తున్నాం. అందువలన శాశ్వతంగా వుండే ఒక Standing Committee ని ఏర్పాటు చేయవలసిన అవశ్యకత ఎంతయినా వుందని మరొకసారి మనవి చేస్తున్నాను.

అన్నింటికంటే ఎక్కువగా దేశాన్ని చీకాకు కలిస్తున్న సమస్య మరొకటి వున్నది. అది beggar problem. దీని పరిష్కారానికి శ్రీ సంజీవ రెడ్డిగారు తగు శ్రద్ధ వహిస్తారని ఆశిస్తున్నాను. ఈ రోజున రైళ్ళలో చూసినా, లిఫ్టులలో చూసినా వాళ్ళే కనబడుతున్నారు. వీళ్లు beggars? లేక దొంగలా? అనే అనుమానం ఏదా వస్తున్నది. ఏ కాలో, చెయ్యో పోయినవాళ్ళు కూర్చునివుంటే అది వేరే విషయం. కాని ఆరోగ్యవంతంగా వున్నవారే అవుపిస్తున్నారు. వీళ్ళు దొంగతనాలు చేయుటకు అట్లా వస్తున్నారేమో తెలియదు. కనుక యిటువంటి వారిని beggars నుండి విడదీయుటకు ఒక శాసనం తీసుకునిరావలసి వుంది. ఈ శాసనం అమలుకు కావలసిన డబ్బు యితర పద్ధతులనుండి కొంత తేటాయించు కొనవచ్చును. తరువాత భారతదేశంలో దానధర్మాలు చేసేవారు అనేకమంది వున్నారు. ఆ దానధర్మాలకు సంబంధించి ఒక fund ను ఏర్పాటుచేసిన అక్షలాది రూపాయలను పోగుజేయడానికి అవకాశముంటుంది. తద్వారా తిల్లాకు ఒకటో, రెండో beggar homes ను స్థాపించుకొనవలసి యున్నది. దేశాలయాలకు సంబంధించిన కొంత ఆస్తి వుంటుంది. తిరువతి శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామిదేవాలయో

మనం విశ్వవిద్యాలయాన్ని ఏర్పాటు చేసుకున్నాము. ఆ దేముని ధనముతోనే అనేక వాస్పిటల్సు మొదలైనవి ఘనకార్యాలు సాధించుకున్నాము. కేవలం విదుల్లోపడి అడుక్కుతింటున్న beggars కు రక్షణ ; త్పించవలసిన అవసరం దేమునికికూడా వున్నది. దేముని ధనమును కొంత యూ కార్యక్రమానికి వినియోగించుటవలన తప్పులేదు. ఎవరికి ఆ ఊపణ పుండదు. ఈ beggars problem దేశంలో నా నాటికి పెరిగితే, అవినీతి, అ రాజకం వ్యాపించే అవకాశం వుంది. వీళ్ళలో అడుక్కుతినే వారేకాదు, వొంగతవాలు చేసేవాళ్ళు అనేక జబ్బులు కలవారలూడ వుంటున్నారు. Leprosy వున్నవారు అనేకమంది వుంటున్నారు. ఇందుకు కొన్ని clinics కు ఏర్పాటు చేయవలసి యున్నది. వారందరూ అక్కడికి వెళ్ళి జబ్బులు జాగుచేసుకొనే విధముగా శాసనము చేయ వలసివుంది. ఈ problem ను పరిష్కరించుటలో మన ప్రభుత్వం ముంగింజ వేసి, యితర రాష్ట్రాలవారికి ఆదర్శప్రాయం కాగలదని ఆశిస్తున్నాను. ముఖ్యంగా యిందుకు beggar homes ను సృష్టించవలసి వుందని మరొకసారి తెలుపు గున్నాను.

అగ్రికల్చరల్ లేబరర్స్ ప్రాబ్లెముకూడా క్లిష్టముగానే తయారైనది వీరికి మినిమమ్ వేజెస్ నిర్ణయించవలెవా ; ఆ నిధముగా నిర్ణయించుటకు అవకాశ మున్నదా, లేదా? అనే విషయమును పరిశీలించుటకు ప్రభుత్వ మొక కమిటీని నియమించినది. అందుకు ప్రభుత్వమును అభినందించుచున్నాను. కమిటీవారు యీ విషయాలన్నీ వాస్తవిక దృష్టితో పరిశీలించవలసి వున్నది. వేజెస్ విషయం ప్రశ్నేకంగా, జాగ్రత్తగా కమిటీవారు అలోచించాలని కోరు గున్నాను. తమరు నాకి అవకాశమును అంగణేసేందుకు ధన్యవాదము అర్పిస్తూ యింతటితో విరమిస్తున్నాను.

*శ్రీ యస్, వేమయ్య (బుచ్చిరెడ్డిపాలెం-రిజర్వడు) : అధ్యక్షిణి, ఈ పద్ధ క్రింద కేటాయించబడిన మొత్తం రాష్ట్రావసరాల దృష్ట్యా చాలా అల్పమని చెప్పాలి. ఇంతకుముందు మిత్రులు తెలిపిన విషయాలతో నేను పూర్తిగా ఏకీభవిస్తూ, మరొకొన్ని విషయాలు ప్రభుత్వ దృష్టికి తీసుకురావడానికి ప్రయత్ని స్తున్నాను. అన్నింటికంటే ముఖ్య విషయం—ప్రపంచంలోని ఏ దేశంలోను లేనంత మానవసంపద మనకు ఉంది. మనకు లేబర్ ఫోర్సు ఎంతో వుంది. దేశంలో ఎంతోమంది నిరుద్యోగులుగా నున్నారు. వారి ఎకట్టివలకా మనము దేశసౌభాగ్యమునకు ఉపయోగించుకొనలేకపోతున్నందుకు చాలా బాధగా నున్నది. అన్ని రంగములలో అభివృద్ధికి కృషి చేస్తున్న ప్రభుత్వము యీ లేబర్ ఫోర్స్ కు కూడ సక్రమముగ దేశకల్యాణమునకు వినియోగపడుటకు ప్రయత్నించవలసి వున్నది. దీనికి మన రాష్ట్రప్రభుత్వము కొంతవరకు కృషి

చేస్తున్నది. కాని అది సముద్రములో ఇంగువ కలిపిన విధముగా పులుల గని మనవిజేస్తున్నాను. ఈ కృషి చాలదు.

అన్నరంగాలలోను నిరుద్యోగులు ఎక్కువగా ఉన్నారు. Labourersలో గాని చదువుకున్న వారిలోగాని, కార్మికరంగంలోగాని, వ్యవసాయ కార్మికరంగంలో గాని చాలమంది సిరుద్యోగులున్నారు. వ్యవసాయ కూలీలకు రెండు మూసాయి మాత్రమే పని ఉంటుంది. మిగిలిన 9. 10 నెలలు పని లేకుండానే ఉంటున్నారు. అందువల్ల వారి సంపత్తు అంతా కూడ వృథా అయిపోతున్నది. ఆ సంపత్తును వినియోగించుకోడానికి ప్రభుత్వం కృషి చేయాలని కోరుతున్నాను. Agricultural Minimum Wages Act 1948 వ సంవత్సరంలో pass అయినది. ఇన్ని సంవత్సరాలు గడచిపోయినా నడదు చట్టాన్ని మన రాష్ట్రంలో అమలు చేయడానికి కృషి అంత ఎక్కువగా జరుగలేదు. 14 గ్రామాలలో ఆ చట్టమును apply చేయాలన్నారు. ఆ గ్రామాలు ఎక్కడో మూడుమూలలలో ఉన్నాయి. ఏమీ జరిగిందో దర్శాస్తు చేయడానికి వెలియని పరిస్థితులు ఏర్పడినాయి కనీసం, మాగాణి ప్రాంతాలు ఉన్న గ్రామాలకు దానిని విస్తరించేయమని మంత్రిగారిని కోరుతుంటే ప్రతి సంవత్సరం కూడ "రెవిన్యూ బోర్డువారిని రిపోర్టు పంపమని అడిగీము; అది వచ్చిన తరువాత ఆలోచించి తగిన చర్యలు తీసుకుంటాము" అని చెబుతూ ఉంటారు. అంతకంటే ఏమీ జరగడంలేదు. దీనిని గురించి యీ మధ్యనే ఒక కమిటీ ఏర్పాటు. ఆ కమిటీ కార్యక్రమం ఎంతవరకు జరిగిందో తెలియపంలేదు. 14 గ్రామాలలో అమలులోనికి తెచ్చిన చట్టం యొక్క ఫలితము ఏమిటి? ఆరులు ఎంతవరకు అమలుజరిగింది, దానిమీద ప్రభుత్వం తీసుకున్న చర్యలు ఏమిటి? వీటన్నిటికీ కూడ, రెవిన్యూ బోర్డునుంచి రిపోర్టు రావాలని చెప్పటం తప్ప అంధకారం ఏమీ లేదు.

ఈనాడు labourers ను అనేక విధాలుగా exploit చేయడం జరుగుతోంది. దీనికి, వారిలోని అమాయకత్వం, పరిస్థితులు కూడ దోహదమిస్తున్నాయి. ఈ మధ్య నా మిత్రు డొకడు ఒక విషయం చెప్పినాడు. ఆయన employee గా ఉంటున్నాడు. ఫ్యాక్టరీలలో ఎక్కువ లాభాలు వస్తున్నప్పటికీ కనీసం 50% లాభం వచ్చినట్లయినా labourers కు తెలియకుండా మళ్ళయెట్టడం జరుగుతోంది. ఎంత ఆదాయం వస్తున్నదో, ఎంత లాభం వస్తున్నదో తెలుసుకొనే శక్తి labourers కు లేదు. ఇందువల్లనే వీరి కోరికలను employers ఏమాత్రం కూడ గుర్తించడం లేదు. ఆని వారు అన్నారు. Labour ను exploit చేస్తూ employers వాడుపడుతున్నారు. దానిని తెలుసుకొనే తాహతు

కూలీలకు లేదు కాబట్టి ప్రభుత్వంవారు దర్బాస్తు చేయించి తగు విధంగా, labour కు న్యాయం కలగేటట్లు చూడవలసి యున్నది.

Work charged employees కు కూడ రి రూపాయల allowance ఇస్తామని మంత్రిగా రన్నారు. ఇది చాల సంతోషకరమైన విషయం. కాని work charged అనే item క్రింద ఎవరెవరికి ఇస్తారు? ఏయే డిపార్టుమెంటుల లోని వారికి ఇస్తారు? ఈ విషయంలో నాకు కొంత అనుమానం ఉన్నది. Work charged అనేది Highways Department లో ఉన్నది, Electricity Department లోను, P. W. D. లోను కూడ ఉన్నది. Municipalities లో కూడ work charged employees ఉంటారు. Work charged establishment లోని అందరకూ ఈ allowance ఇస్తారా? లేకపోతే ఎవరికి ఇస్తారో, ఎవరికి ఇవ్వరో స్పష్టంగా తెలియజేయాలి. అందరికీ ఈ allowance ఇవ్వడమే కాక, services ను కూడ provincialise చేయాలి. అట్లు చేస్తే వారి కున్నటువంటి ఇబ్బందులన్నీ తొలగిపోతాయని మనవిచేస్తున్నాను. Highways Department లో కూలీలు ఉంటారు. వారు ఎట్టి ఎండలో రోడ్డుపని చేస్తుంటారు. వారికి తక్కువ కూలీ ఇస్తున్నారు. వారు ఎన్ని సంవత్సరాలు పనిచేసినా వారిని permanent చేయడం లేదు. కనీసం అవసరమైనంతనుంది నై నా permanent చేస్తే శాగుంటుంది. Temporary గా అట్టేబెట్టి ఒక్కొక్కప్పుడు తీసేయడం జరుగుతున్నది. ఈ విషయాలన్నీ కుద్దంగా పరిశీలించవలసి యున్నది. P.W.D. లో ఉన్న నర్క్యులర్స్ కు కూడ చాల ఇబ్బందులు వచ్చాయి. నీటి పారుదలకోసం వారు రాత్రింబగళ్ళు పనిచేస్తారు. అంతే కాకుండా ఇంజనీరులు మొదలైనవారి ఆఫీసులలో పడకలవంతున night-duty చేయవలసి ఉంటుంది. ఇది బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం నాటినుంచీ వస్తున్న ఆచారం. ఎంతదూరం నుంచైనా, పడకల వంతు ప్రకారం వచ్చి పనిచేయవలసి ఉంటుంది. వారికి బతాయి కూడ ఇవ్వడంలేదు. వారు work charged employees గానే ఉంటున్నారు. లోగడ సుద్రాసు ప్రభుత్వంలో ఉండగా వీరిని temporary గా provincialise చేశారు. మళ్లీ ప్రకారం చేతనో విరమించుకున్నారు. ఇప్పుడు వారినికూడ provincialise చేసి ఈ రి రూపాయల వారికి వచ్చేటట్లు చేయాలని కోరుతున్నాను. Highways department లో 60 సంవత్సరాల వయస్సున్న కూలీనికూడ boy cooly అంటారు. Boy cooly గా ప్రవేశించాడు కాబట్టి 50, 60 సంవత్సరాలవరీయినా చేసినానే boy cooly అంటారు. ఇది చాల విచిత్రంగా కనబడుతోంది. కాబట్టి ఎంతవరకు boy cooly అనేది పరిమితం చేయాలని కోరుతున్నాను. చూడ రావలసికూడ సాంఘికంగా ఇది జాగాలేదు. దీనిని పరిష్కరించాలని మనవి చేస్తున్నాను.

కార్మికుల విషయంలో "మాద్యప్రతి తొందర, మాకు ప్రాసారా" అని మంత్రిగారు చెబుతూ ఉంటారు. "పల్లెనాడెలివే, దానిని గురించి ఏమీ చర్య తీసుకోవడం లేదు" అంటూ ఉంటారు.

మీద్యారా, యీ అసెంబ్లీలో కి గంటల రోజులో గవర్నమెంటు ప్రెసెంట్ ఉన్న employees గురించి ప్రాతిమూలకంగా మంత్రిగారి వృత్తికి తప్పదు. 1,000 మందినుంచి 2 వేలవరకు ఉద్యోగులున్న చోట చురుగుదొడ్డి లేదు. Labour Acts ఎన్నో ఉన్నాయి. కానీ, కనీసం గాఫీత్రాగడానికి canteen కూడా లేదు. ఒక మైలు దూరంలోపురం ఎక్కడా canteen లేదు. మరుగుదొడ్లు కూడా లేవు. వారు అన్నింటికీ చాలా ఇబ్బందులు వదుసున్నారు. ఆఫీసు క్రిక్కిరిసిపోతోంది. Overtime పనిచేసే workers కు overtime allowance ఇవ్వడం లేదు. Services ను regularise చేయడం లేదు. Bonus కూడా ఇవ్వడం లేదు. Leave salaries ఇవ్వకుండా చాలా కాలంనుంచి pending లో ఉన్నాయి. ఈ విషయం మంత్రిగారి దృష్టికి తెచ్చాను కాని యింతవరకూ ఎట్టి చర్య తీసుకోలేదు. చుట్టూ యీ సమాచారంలో కూడా కాగితం మీద ప్రాసారా మంత్రిగారికి ఇచ్చాను. దానిని గుర్తించి వెంటనే చర్య తీసుకోమని కోరుకున్నాను. సైనికులు మేనేజిమెంటు తమ workers ను సరిగా చూడటం లేదని సవాలు చేసి ప్రభుత్వం, శాఖాధ్యక్షులను తాను వెరవేర్చడం లేదు. రెండు employees ను సక్రమంగా చూడకుండా ఉండడం సమంజసం కాదు. దానిని గురించి ప్రభుత్వం తగు గట్టి చర్యలు తీసుకోవాలని కోరుతున్నాను. ఇప్పుడున్న temporary ఉద్యోగులకు కూడా bonus, leave salaries ఇవ్వాలి.

ప్రభుత్వ concern లో ఉన్న ఉద్యోగులకు minimum facilities కలుగజేయాలి. ఆట్లా చేసినప్పుడే ప్రయివేటు మేనేజిమెంటు కూడా బాగా చేయడానికి వీలుంటుంది.

వాగాన్ల సాగర్ మున్నగు చోట్ల labour ఎక్కువగా ఉండే చోట్లలో ఆహారాధారాలను ప్రభుత్వమే డిపోలచ్యారా సప్లయి చేయాలి. Sanitation పరిస్థితులు చాలా అధ్యాన్నంగా ఉండడం వల్ల కలరా మున్నగు బ్యాధులు వస్తున్నాయి. ప్రభుత్వం వారు preventive measures తీసుకొని labour కు సదుపాయాలు కలిగించినట్లయితే బాగుంటుంది. పెద్ద పెద్ద బ్రిడ్జిలు కట్టే చోట్ల పనిచేసే కార్మికులు చాలా కష్టపడి పనిచేయవలసి ఉంటుంది. వారు 80 ఆడుగుల, 100 అడుగుల లోపు వరకు నిశ్చలం రెండు గంటల వరకు ఉండి పనిచేయవలసి ఉంటుంది. వారి విషయములో ప్రత్యేక చర్య తీసుకొని వారికి యివ్వవలసిన కనీస ప్రభుత్వములయినా యీ contractors యివ్వడము లేదు. ప్రభుత్వము ఈ

విషయములో క్రద్ధవహించి వారికి యివ్వవలసిన కార్యాలను యిప్పించే ఘోషాటం చేయవలసినదిగా కోరుతున్నాను. ఇక women welfare department సరిగ్గా పనిచేయడములేదని యిదివరలో మంత్రిగారి దృష్టికి తెచ్చి వుంటిని. ఇప్పుడు కూడ ప్రభుత్వానికి కొన్ని నిదర్శనలు యిస్తున్నాను. నేను యీమధ్యనే గూడూరు మైన్లను బోయినాను. అక్కడవున్న (స్త్రీ) పురుష కార్మికులను కలుసుకున్నాను. స్త్రీలు, తాము గర్భిణీలమని చెప్పకోవడానికి భయపడుతున్నారు. 'గర్భిణీ' అని చెప్పకుంటే వారిని తాత్కాలికముగా పనిరుంచి లోలగిస్తారనే కారణంచేత ఎంతో వ్యధముగా వున్నప్పటికీ అవిధముగా చెప్పడానికి భయపడుతూ వున్నట్లు చెప్పారు. సాధారణముగా (స్త్రీ) కార్మికులలో గర్భిణీ (స్త్రీ)లు వుంటే ప్రభుత్వం, వారికి కొంత సతమై సెలవును మంజూరుచేసి వీరికి ఆరోగ్య సౌకర్యములు కల్పించాలని కోసించింది. కాని యజమానులు వాటిని ధిక్కరించి, వారికి కనీస నడుపాయాలను అయినా కల్పించకపోవడముచేత వారు చాలా బాధపడుతున్నారు. ఈ విషయాన్ని ప్రభుత్వము దిర్ఘాత్తు చేయించాలని కోరుతున్నాను. కొంతమంది మిశ్రములు యిక్కడచెప్పనట్లుగా యీ Labour Acts, Shops and Establishments Act వృధాగా వున్నవి. ఇవి సరిగ్గా అమలు జరుగడములేదు. వాటిని సరిగ్గా అమలు జరిపించడానికి ప్రభుత్వము కృషిచేయాలని కోరుతున్నాను Mica mines లో హెచ్చుమందే labourers పనిచేస్తున్నారు. వారు "సెలికాటన్" అనే వివరితమయిన మరియు T. B. కంటే ప్రమాదమైన వ్యాధితో బాధపడుతుంటారు. ఇటువంటి ప్రదేశములో యీ వ్యాధి సంభవించడముచేత welfare department వారు కొన్ని వేల రూపాయలు deposit చేసి hospital లో కొన్ని beds ను ప్రత్యేకముగా కేటాయించమని కోరడము జరిగింది. కాని యింతవరకు ఆ beds కేటాయింపు జరుగలేదు. ప్రభుత్వము యీ విషయములో యితోధిక క్రద్ధవహించాలని కోరుతున్నాను. ఇంకొక ముఖ్యవిషయము కూడ మనవిచేయదలచుతున్నాను. కార్మికరంగంలో వచ్చిన తగాదాలను conciliation కు పంపించి awards pass అయిన తరువాత, ఆ awards ను సరిగ్గా యజమానులు అమలు జరుపుట లేదు. ఇవి అమలు జరుపకుండా సంవత్సరము కొలిది జాప్యము చేస్తున్నారు. వాటిని అమలు జరుపని విషయాలలో ప్రభుత్వము నుదల వాటిని కోర్టులకు పంపించడము land revenue arrears క్రింద వసూలు చేయడము అవిధంగా కాలయాపన జరిగిపోతున్నది. అట్లా జరగకుండా యిక్కడ ముందుపై నా ఆ awards pass అయిన తరువాతే pay చేసేటట్లు తోటి విధానము ప్రభుత్వము ప్రతిపాదించాలని కోరుతున్నాను. ఇక మూడవది provident fund ను గురించి కొంతమంది చెప్పదలచుకొన్నాను. ఉదాహరణకు నెల్లూరు బిల్లారో 'Ceramic factory' లో పనిచేస్తున్నది. అందులో మునుముఖ్య శ్రీ వేల మంది కార్మికులు

نہ لانے کی وجہہ کیا ہے۔ جو مطالبہ ہر طرف سے ہو رہا ہے اسکو حکومت ٹھکرا دیتی ہے تو پھر ہمہ حکومت کس مرض کی دوا ہے۔ جب ایک کمیٹی مقرر کی گئی تھی تو پھر اسکی سفارشات کو کیوں نافذ نہیں کیا جاتا۔ ”اے اے“ کے لئے ”اے اے“ کی مد میں عورتوں کی بھرتی کے لئے عوام کو دکھلانے کیلئے گنجائش رکھی جاتی ہے اور ساتھ ساتھ اسی دیش میں عزت ماب منسٹر صاحب کے زمانے میں عورتوں کو عصمت فروشی کے لئے لائسنس بھی اجرا کئے جاتے ہیں کسقدر شرم کی بات ہے۔ عورتوں کو بڑھانے لکھانے کی بجائے انہیں ڈگریاں دینے کی بجائے پیشہ وری کے لئے لائسنس دئے جاتے ہیں۔ جب یہی مقصود ہے تو پھر عورتوں کی بھرتی کیلئے اس اے اے کے لئے کی مد میں کیوں گنجائش فراہم کی گئی ہے۔ تہذیب شائستگی اخلاق اور مذہبی نقطہ نظر سے جو فعل بڑا ہے اسکی اجازت دیجاتی ہے حالانکہ عورتوں کو تعلیمی سہولتیں فراہم کر کے پیشہ وری کا خاتمہ کرنا چاہئے تھا۔ اس جانب حکومت کی توجہ نہیں ہے جلد از جلد اس جانب توجہ کر کے اس قسم کی برائیوں کو دیش سے دور کرنا چاہئے۔

دوسرے وجہ کہ اضلاع میں مزدوروں کی عداوت کے قیام کے لئے حکومت کے آگے مطالبات پیش کئے گئے۔ اس میں شہر حیدرآباد میں ایک عداوت مزدوروں کی ہے لیکن اضلاع کے مزدوروں کے لئے شہر کی عداوت میں رجوع ہونا دشوار ہے۔ فرض کیجئے کہ کوئی مزدور ضلع میں رہتا ہے اور اسکو عداوت میں رجوع ہونا ہے تو کیا وہ چار سو میل کا فاصلہ طے کر کے شہر کی عداوت میں آئے یہ ممکن نہیں ہے۔ اگر وہ اسکی جرات کرے تو عداوت میں ہر پشئی کیلئے اسکو ۲۰-۲۵ روپے خرچ کرنے ہونگے وہ اس بار کو کہاں سے برداشت کریگا۔ اسلئے ہر ضلع میں مزدوروں کی عداوت کا قیام عمل میں آنا چاہئے۔

پہلے زمانے میں کسی ملک میں بھکاری نہیں تو راجہ لوگ فخر سے کہا کرتے تھے کہ ہمارے ملک میں بھکاری نہیں ہے۔ آج اس جمہوری دور میں عوامی حکومت کے زمانے میں ہر جگہ بھکاری موجود ہیں۔ اسکا استناد ہونا ضروری ہے۔

کارنگروں کے نظام سے میں کہوں گا کہ ہمارے ملک میں کتنے قسم کے کارنگر ہیں۔ سونے کے کارنگر۔ لٹھے کے کارنگر۔ لکڑی کے کارنگر۔ مٹی کے کارنگر وغیرہ وغیرہ۔ انکی تعلیم کا کیا انتظام ہے۔ اسی ساری اہم چیزوں

کو لیکر چھوڑی سمیتوں کے نام سے اس ”ایرے سیرے“ کی مد میں شامل کر دیا گیا ہے۔ چھوٹی چھوٹی صنعتوں کی تعلیم کا انتظام حکومت کی جانب سے ہوا چاہئے تاکہ ملک سے بیروزگاری کا خاتمہ ہو۔

فائرسروس اسٹیشن شہر حیدرآباد میں تو ہے اسکے علاوہ سبز و رنگی کے دوسرے اصلاح میں نہیں ہے۔ چھاپہ سنگاریڈی میں بھی نہیں ہے نظام آباد میں نہیں ہے۔ کہا گیا تھا کہ اس میں اضافہ کیا جائے گا لیکن اس سال ہم دیکھتے ہیں کہ اس مد کے تحت گذشتہ سال ۲۴ لاکھ رکھے گئے تھے اور اس سال بچانے اضافہ کے دو لاکھ کم کر دیے گئے ہیں۔ آدھرا پردیش فرا اسٹیٹ ہے باہر کے لوگ جب یہاں آکر کوئی سوال کرتے ہیں تو ہم نہیں بنا سکتے کہ یہاں کتنی بھاشائیں بولی جاتی ہیں یہاں کی تہذیب کیا ہے یہاں کا تمدن کیا ہے۔ یہاں رہن سہن کے کیا طریقے ہیں یہاں کئی تاریخ کیا ہے مگر کن پہاڑوں سے ملک بے ترقی کی ہے۔ آخر جب اتنا بڑا ملک ہے تو اسکی تاریخ ہری چاہئے اسکا کوئی تمدن ہونا چاہئے یہاں کی کوئی تہذیب ہونی چاہئے۔ حالت یہ ہے کہ یہاں جو کتب خانے ہیں کئی جگہ ان میں تالے پڑے ہونے ہیں چاہئے کہ حکومت انہیں ہاتھ میں لیکر چلانے۔ جوگی بیٹھہ میں وہاں کا کتب خانہ حکومت سے ایسے ہاتھ میں لے لیا ہے لیکن ہوا کیا کہ عوام کے ذہل کی بجائے اسکر سرکاری ذہل لگ گیا ہے۔ کتب خانوں کے قیام اور انکی اصلاح میں حکومت قیل ہو رہی ہے۔ ان چیزوں کو دور کرنے کے لئے حکومت کو قدم اٹھانا چاہئے۔ حکومت کو چاہئے کہ وہ ان منصوبوں کو عمل جامہ پہنائے جو وہ رکھتی ہے۔ قومی حکومت وہ کہلاتی ہے جو قومی منصوبوں کی عمل آوری کرے۔ حکومت کو عمل کرنا چاہئے۔ اور ہر دنوں کو راستے پر لانے کے لئے انکو تباہی سے بچانے کے لئے ایسے شرمناک افعال کو بند کرانے کی تدابیر اختیار کرنی چاہئے۔ لائسنس اجرا کر کے انکی مزید حوصلہ افزائی نہ کرنی چاہئے بلکہ اس برائی کے خاتمہ کی کوشش کرنی چاہئے۔

The bell was rang -

صدر صاحب نے گھنٹی بجانی میں اپنے خیالات کے اظہار کو ختم کر دیا اور جناب صدر صاحب کا شکریہ ادا کرتا ہوں۔

*శ్రీ ది. శ్రీరామమూర్తి (విజయనగరం) ఆఫీసరు, కార్మిక సమస్యలు గురించేందుకు ప్రత్యేక demand లేకపోయినందుకు చాల విచారము అగుచున్నది. ప్రభుత్వం కార్మిక రంగము యొక్క ప్రాధాన్యాన్ని గుర్తించలేదా, గుర్తించినట్లు గుణితో ఆచరణలో ప్రాధాన్యాన్ని ఇవ్వడములేదా అని అనుమానము కలుగుచున్నది. నిజానికి ఈ రోజునపున్న subject miscellaneous subject. దీనిగారకు ప్రత్యేకముగా ఒక మంత్రిని నియమిస్తే వాగుంటుందని వాల్చి ప్రాయము. లేక శ్రీ సంజీవయ్యగారే అందుకు ఒప్పుకొంటే వాగు అభ్యంతరములేదు. ఈ రోజున కార్మిక రంగములోని అశాంతి, అసౌకర్య పరిస్థితి ఏవడానికి ప్రతిబింబం పనిచేయాలి. అందరి సహకారము కావాలి. ఇది ఏ ఒక పార్టీ సమస్యకాదు. రాజకీయ సమస్యకాదు. ఆ విషయాన్నే దృష్టి పెట్టేందుకు సుంతులూని వేసు మాట్లాడుతున్నాను. ఈ సమస్యలు శాంతి అనుకున్నప్పుడు అనుసరించవలసిన పద్ధతులు కొన్ని వున్నవి ఉదాహరణకు కొన్ని రకాలైన industries వున్నవి. Similar industries వుంటే uniform service conditions వుండాలనే ఒక సాంప్రదాయక అక్షణము. దానివలన disputed points సందర్భములో అవాంఛనీయ సంఘటనలను నివారించే అవకాశము కలుగుతుంది. లొగ్గు, ఉప్పు, చక్కెర వగైరా పరిశ్రమలలో ఒక similar conditions establish చేయవలసిన అవసరము ఎంతైనా వుంది. పూర్వము దీనిని ప్రభుత్వము అంగీకరించి ఇంకా అనుబంధంలోనికీ సీనుకొని రావలసినదము కోరనీయము. చీటిని సాధించేందుకు ప్రభుత్వము ఒక కమిషనును ఏర్పాటు చేయాలని కోరుతున్నాను. ఇక minimum wages గురించి ఆలోచిస్తే ఒక విషయము బయటపడుతుంది. ఈ wages ఎప్పుడో నిర్ణయించారు. ప్రస్తుతము market లోని ధరవరలకు సంబంధము లేకుండా వున్నవి. ధరలు పెరుగుతున్న సందర్భములో ఎప్పుడో నిర్ణయించిన wages ను ఇప్పుడు పెంచవలసిన అవసరము ఎంతైనా వున్నదని మనవి చేస్తున్నాను. Minimum wages ను basis గా తీసుకొని wage structure ను సరిచేయడానికి భయపడుతున్నారు. హృదయము వున్న ప్రతి ఒక్క manager, owner ఈ minimum wages ని అనుబంధం చేయడానికి అంకుతాడు. ఎందుకంటే దీనిలో న్యాయము ధర్మము లేదని అందరికీ తెలుసు. ఈ minimum wages ని revise చేయవలసిన అవసరం ఎంతైనా వుంది. ప్రస్తుత market ధరలకు అనుకూలముగా చేయాలని కోరుతున్నాను. దీనికి ఇంకొక సందర్భముకూడ ఖూసుకోవాలి. ఇగర రాష్ట్రంలో కార్మికులకు ఇస్తున్న ఊళ్లనుకూడ దృష్టిలో వుంచుకోవాలి. బట్టల మిల్లులలో కార్మికులు కానివ్వండి, Sugar Factory లోని కార్మికులు కానివ్వండి, Paper Mills లోని కార్మికులు కానివ్వండి. ఎవరు అయినప్పటికీ ప్రక్కనున్న రాష్ట్రంలో అనగా తొంబాయి, మద్రాసు

